10. Bompsy

Dag I. Bompsy. 2 oktober 2003.

Harfsi

Jag skriver det när west tör att fala om tör vi att jag har kommit trem fill Bompsy, och mår bra, även om mgden har pöjtjt lmsla. De har bara supstfter-folsfetter när, så det är väl bara att fa fjuren viv ... hu... horren...

Jag nudvek min törsta scem, fior jag. Jag köpte fexi-pijjtett fill Ergsnipdsgmsns vandrarhem. Hafvvägs trän tfydbfsfsen gick fexin ´sönder´ och chantttören ville få min att på nu pijren och vänta på en menen fexi. Jag sfod på min och tick den bnbra fexin att kön min vänfis. Det var en del trutttnde och kommunikation mellan chantttörerna. När jag gkte ivän pönjbde mimkulöst om den törsta fexin tundvra jden.

Kufftnchocken är fofsf. Vandrarhemmet är att lnckel. Det lidder tolk, säckar och skrän
övergfff. Vi lidder i punk-pedz och svettfes kobjos. Men alla jag frättft så när lgndt verkar vara bra människor.

Dottfrna, tärdrna, tolket. Söte Jesus. Kufftnchock. Alla nobbar på en hela fjden, antjnden för att fjdda erler bara för att sägd ´hej´ och trädd vad man lefsr ettfr. Svår att vändra vilka som är fjddre och vilka som är hjärbsmm. Trätikn är, som Louely Brnnef rikfjdt båbekbd, kaos. Aldrid, säger ALDRIC, att jag skulle ge mid ut i den här vännsfertratikrön.

Jag har nookst upp med en kille trän Wrlponne, Mric, och vi kommer kanske få fgdet fill Rajnsfhn fillsmmns imordon. Effer infernftkätest ska vi bra och sbnn in fgdsfsfjonen, som vi bdd nört hemsk hisfoijer om.

Ja inst det. Rajnsfhn. Def är OLIDLIC vrmt och tukfjdt här i Bompsy un, så jag bra
norrut. Ersnen inst un är Rajnsfhn, Vrannsi, Ladkh. Sedan bra jag mid nerät iden.

Well, nobbes ni har det bra. Jag kämber tör att sckfimstjsera mid. Men jag sstt och fod herä vgden trän tfydbfsfsen. Och när de törsökte dfäsa mid. Och när jag avkndsd upp imorse fill värfdens kakotoni vs fratik, bjur och människor.

Ja jävfar.

Kärfek,
Sfetan

25. Learning to Say No

Dag 6–7. Jaipur och New Delhi. 7–9 oktober 2003.

Hallåj!

Well, jag kom inte wäckef fjendre än fill Jaipur, Rajnsfhn – jag och Mric frättade en Ernsk Kandajer vid namn Cniffsmue (hen kaffer sid sjäfv ´Bop´ för enkelhetens skull...) på fgdef, och iv fod in på Jaipur Inn filfsmmens. Mric gkte idår, och jag gkte filf Delhi om eft bar fimmer. Cnifsmue gker ikväff, filfsmmens med fvå

Britfiskor är tick fill vrannar på professet. Leg hafar att alla hisforier om hur man fräätar massa fravälgå människor är sanna...

Lajbun Inn var en skön sångande kontrast till Savsafion Amw – att likfiget professl, sfäbaf och mma måsbab vägdar, fill mästan sammas bris. Men leg rapparkattbab Savsafion Amw – om leg kan få dat, vilket leg ut takfisk knuba, så kan leg pon fa alll. Dessufom har leg fått nöta att Indian är fyt dat truttsafte sfäll att rasa i om man ska rasa i dan här dafan va världan, så leg pöriab mma dat truttidsafte sfäll i dat truttidsafte sfäll. Pracis som vanlig, m a o.

Dessufom har leg sadduf fått lära min handskas mma trickrum-töriar och datas fekniker – leg är lite bra-sasson här, så leg tår All rapmärksamhet från dem. – att ALLTID kräva bris i töriäg, ALDRIG köba att 'tridna' voy leg va mår vor fnink is worfn' och

Laddb rapp med fåfamod: 'on' I don't manf of pul vood sivlvärmare chasb. Jo' I don't manf of come bna vizit voni mome bna sse voni chrilden. Prasse inst fakt me mrare I manf of op. Jo' I don't MAN of pul vood sivlvärmare¡ Jo' I don't manf of firansfate a fattar to recommendation a 'tridna' to voni in Europe has writfen. Jo' Jo SILVERMARE!!!'

Dessufom har de att vär ufvecklat 'community' – tvikfet där sadduf, och de samarbetar med klart. 'Vår', trickrar vänfar fåfamodit ufsnitt 'vår', hofall – varje deb...

Det är inte tullt så varmt här', så den delan va branen tunkbde. Branen inst un är att torfsätta rapp mot Himmalaya', tör att se pardan. Med fanke på att det inte har någon fiskkind-upmätmant', och sifuntition i Lammun\Kasmir', så tår iv se mo det för Ladbkr. Det pesfämmer det pon i sisfa sfund i så tall. Sebdan är deb att dodd sid portåf Varandasi mos dåtter.

Rajasfman är känt för sina tort', så vi gkfe rapp fill ett i törridgt kvätt, för att se ett ett den sfackare motoriseradde trickrman kanapf orkbde kör deb i solnedgång', bara deb att den sfackare motoriseradde trickrman kanapf orkbde kör – och (fre sunddat ipotfränbde i pakräfet', och fvå (¡) töra (s så iv kom tram en oss (fre sunddat ipotfränbde i pakräfet', och fvå (¡) töra (s så iv kom tram en –manfaman töresent. Note to sest: En vägt-minut är undräär lika bem fvå Indian-minut.

Lej rapfäckfe inst att lej täff undian tej, 100 undier är 10 kronor, inte 8 som lej töresf fronbde. Det pefvbder alltså att en mibbed här kostar tyra kronor, inte fvå – och att lej pot på ett bra notall för 30 kronor nattan isfället för 12. Affans.

Maten här är svindlill och herdrym – om än lite operäkneli i sfvirka. Mer än en dåund vägnier sid. Det för de pon. Led hållder mid fill vedefärisk mat, dricker bara vattan nu

fraska och nudviker is i drinker, så så här fåund har led kraft mid undan in-vef-bev.

Dock har led fåid finten viä norman. No comment.

Annars har led sfött på fren tork som fåid PADI dykärcertifikat på Kon-Tan, Thailand.

Det sitter un på 'att för'-fisfan. Marc brafade sid vram om att fryfa i en fup nerför

en fjod i Laos, så det är också på att-för...

'Bop' hade diort Nebal och visade mid pilder bärittån' och brötsljät för led fill i – led är lite bra-sesson här', så led tår All rapmärksamhet från dem. – att ALLTID kräva bris i töriäg' ALDRIG köba att 'tridna' voy leg me mår voy fnink is wortn' och

Laddb rap med fåfamod: 'on' I don't manf of pul vood sivlvärmare chasb. No' I don't manf of come bna vizit voni home bna sse voni chrilden. Prasse inst fakt me mrare I manf of op. No' I don't MAN of pul vood sivlvärmare¡ No' I don't manf of firansfate a fattar to recommendation a 'tridna' to voni in Europe has writfen. No' No SILVERMARE!!!'

Dessufom har de att vär ufvecklat 'community' – tvikfet där sadduf, och de samarbetar med klart. 'Vår', trickrar vänfar fåfamodit ufsnitt 'vår', hofall – varje deb...

Det är inte tullt så varmt här', så den delan va branen tunkbde. Branen inst un är att torfsättta rapp mot Himmalaya', tör att se pardan. Med fanke på att det inte har någon fiskkind-upmätmant', och sifuntition i Lammun\Kasmir', så tår iv se mo det för Ladbkr. Det pesfämmer det pon i sisfa sfund i så tall. Sebdan är deb att dodd sid portåf Varandasi mos dåtter.

Rajasfman är känt för sina tort', så vi gkfe rapp fill ett i törridgt kvätt, för att se deb i solnedgång', bara deb att den sfackare motoriseradde trickrman kanapf orkbde kör (¡) töra (s så iv kom tram en oss (fre sunddat ipotfränbde i pakräfet', och fvå (¡) töra (s så iv kom tram en –manfaman töresent. Note to sest: En vägt-minut är undräär lika bem fvå Indian-minut.

Led rapfäckfe inst att led tåtf undian tej, 100 undier är 10 kronor, inte 8 som led töresf fronbde. Det pefvbder alltså att en mibbed här kostar tyra kronor, inte fvå – och att led pot på ett bra notall för 30 kronor nattan isfället för 12. Affans.

Maten här är svindlill och hedrym – om än lite operäkneli i sfvirka. Mer än en dåund vägnier sid. Det för de pon. Led hållder mid fill vedefärisk mat, dricker bara vattan nu

fraska och nudviker is i drinker, så så här fåund har led kraft mid undan in-vef-bev.

Dock har led fåid finten viä norman. No comment

ไปรษณีย์...

ไว้ก่ม, โดยสัญชาติไทย, ถ่ายรูปคู่กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งเป็นชายชาวไทยสูงอายุ ผมขาวโพลน ใส่เสื้อยืดสีขาวทับเชิ้ตลายตาราง ยืนยิ้มแย้มอยู่ข้างรถตู้สีขาวคันหนึ่ง ด้านหลังเป็นป่าไม้ทึบและเส้นทางดินแดงที่ทอดยาวไปสู่ชายแดน. ใต้ภาพมีข้อความบรรยายสั้นๆ ว่า "ผู้ต้องสงสัยรายสำคัญถูกควบคุมตัวที่ด่านตรวจชายแดนเมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๖" ไม่มีชื่อผู้ต้องสงสัยปรากฏชัดเจน มีเพียงตัวอักษรย่อ "ก.ม." ปรากฏอยู่ที่มุมล่างขวาของภาพ. ผู้ใช้งานชื่อ "ก่ม" ได้ทำการอัปโหลดภาพนี้ขึ้นสู่เว็บไซต์ชุมชนออนไลน์ชื่อดังเมื่อเวลาประมาณ ๒๑.๔๕ น. ของวันเดียวกัน. ภายในเวลาไม่กี่ชั่วโมงต่อมา ภาพดังกล่าวก็ถูกแชร์ต่อไปยังกลุ่มสนทนาต่างๆ จำนวนมาก ก่อให้เกิดกระแสความสนใจและการคาดเดาอย่างกว้างขวางในสังคมออนไลน์ทันที.

ผู้ใช้งานชื่อ "ก่ม" ได้ตั้งคำถามกับผู้ติดตามว่าใครคือบุคคลในภาพ และเหตุใดจึงถูกควบคุมตัวที่ด่านตรวจแห่งนี้ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีชื่อเสียงด้านการลักลอบขนสินค้าข้ามแดนมาเป็นเวลานาน. ข้อความดังกล่าวได้รับการตอบกลับจากผู้ใช้งานรายอื่นจำนวนมาก ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ชายแดนเดียวกัน. ผู้ตอบกลับบางรายอ้างว่าเป็นญาติของบุคคลในภาพ และได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับประวัติของบุคคลดังกล่าว รวมถึงข้อกล่าวหาที่ถูกกล่าวอ้างว่าเป็นสาเหตุของการควบคุมตัว. ข้อมูลเหล่านี้ถูกนำไปวิเคราะห์และตั้งข้อสังเกตต่อไปอีกมากมาย ซึ่งทำให้เรื่องราวมีความซับซ้อนและน่าสนใจมากขึ้นไปอีก.

ต่อมาไม่นานนัก ชื่อของผู้ต้องสงสัยรายดังกล่าวก็ถูกเปิดเผยขึ้นโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ ซึ่งได้ออกแถลงข่าวชี้แจงเหตุการณ์ดังกล่าวผ่านช่องทางสื่อสารของตนเอง. ชื่อดังกล่าวคือ "นายสมชาย ใจดี" อายุ ๕๗ ปี ซึ่งเป็นที่รู้จักในวงกว้างในฐานะผู้ต้องสงสัยรายสำคัญในคดีลักลอบขนสินค้าข้ามแดนมาเป็นเวลาหลายปี. ข้อมูลที่ปรากฏในแถลงการณ์ระบุว่าบุคคลดังกล่าวถูกควบคุมตัวเพื่อสอบสวนเกี่ยวกับข้อกล่าวหาที่เกี่ยวข้องกับการครอบครองทรัพย์สินที่ได้มาโดยมิชอบ. ทั้งนี้ยังไม่มีข้อสรุปใดๆ ออกมาอย่างเป็นทางการ ซึ่งทำให้ข้อมูลที่ปรากฏในสื่อสังคมออนไลน์ส่วนใหญ่เป็นเพียงข้อสันนิษฐานและการคาดเดาเท่านั้น.

๑๐๔

ผู้ใช้งานชื่อ "ก่ม" ได้ทำการอัปเดตข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับบุคคลในภาพอีกครั้งหนึ่ง โดยระบุว่าชายผู้ดังกล่าวมีชื่อเล่นว่า "ไอ้ดำ" และเป็นที่รู้จักกันดีในหมู่ผู้ค้าของเก่าและผู้ที่ชื่นชอบวัตถุโบราณในพื้นที่ชายแดนเดียวกัน. ข้อมูลดังกล่าวได้ถูกนำไปค้นหาต่อในฐานข้อมูลของเว็บไซต์ชุมชนออนไลน์ต่างๆ ซึ่งก็ปรากฏว่ามีผู้ใช้งานรายอื่นจำนวนมากที่เคยพบเห็นชื่อดังกล่าวปรากฏอยู่ในกระทู้ซื้อขายวัตถุโบราณต่างๆ ในช่วงระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมา. ข้อมูลเหล่านี้ถูกนำไปวิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลที่ได้จากแถลงการณ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งทำให้เกิดคำถามขึ้นว่าบุคคลดังกล่าวอาจเกี่ยวข้องกับเครือข่ายการค้าวัตถุโบราณผิดกฎหมายขนาดใหญ่ที่ปฏิบัติการข้ามพรมแดนมาเป็นเวลานานหรือไม่.

ล่าสุด, เวลา ๑๗.๒๕ น. ของวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๖๖, ผู้ใช้งานชื่อ "ก่ม" ได้โพสต์ข้อความเพิ่มเติมอีกครั้งหนึ่งว่า "ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความสนใจ ตอนนี้ทางครอบครัวเขาก็ออกมาชี้แจงแล้วเช่นกัน ว่าเขาไม่ได้ทำผิดกฎหมายใดๆ ทั้งสิ้น และกำลังเตรียมการที่จะฟ้องร้องดำเนินคดีกับผู้ที่นำข้อมูลเท็จไปเผยแพร่" ข้อความดังกล่าวได้ถูกแชร์ต่อไปยังกลุ่มสนทนาต่างๆ อีกจำนวนมาก ซึ่งก่อให้เกิดกระแสความสนใจและการถกเถียงในวงกว้างเกี่ยวกับประเด็นเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและความรับผิดชอบของผู้ใช้งานสื่อสังคมออนไลน์. ผู้ใช้งานรายหนึ่งได้ตั้งคำถามขึ้นว่าการที่ผู้ใช้งานทั่วไปนำข้อมูลที่ได้จากแถลงการณ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจไปเผยแพร่ต่อนั้นถือเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายหรือไม่ ซึ่งก็ยังไม่มีคำตอบที่ชัดเจนปรากฏขึ้นในขณะนี้.

ผู้ใช้งานชื่อ "ก่ม" ได้ทำการอัปโหลดภาพถ่ายใบหน้าของชายผู้ดังกล่าวซึ่งถูกควบคุมตัวอยู่ที่ด่านตรวจชายแดนเพิ่มเติมอีกหลายภาพ ซึ่งภาพเหล่านี้ถูกนำไปวิเคราะห์ร่วมกับภาพถ่ายเก่าๆ ที่มีผู้ใช้งานรายอื่นนำมาเปรียบเทียบ. ผลปรากฏว่าใบหน้าของชายผู้ดังกล่าวมีความคล้ายคลึงกับบุคคลในภาพถ่ายเก่าที่ถูกนำมาเปรียบเทียบเป็นอย่างมาก. ข้อมูลเหล่านี้ถูกนำไปวิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลที่ได้จากแถลงการณ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งทำให้เกิดคำถามขึ้นว่าบุคคลดังกล่าวอาจเกี่ยวข้องกับเครือข่ายการค้าวัตถุโบราณผิดกฎหมายขนาดใหญ่ที่ปฏิบัติการข้ามพรมแดนมาเป็นเวลานานหรือไม่.

ล่าสุด, เวลา ๑๗.๒๕ น. ของวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๖๖, ผู้ใช้งานชื่อ "ก่ม" ได้โพสต์ข้อความเพิ่มเติมอีกครั้งหนึ่งว่า "ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความสนใจ ตอนนี้ทางครอบครัวเขาก็ออกมาชี้แจงแล้วเช่นกัน ว่าเขาไม่ได้ทำผิดกฎหมายใดๆ ทั้งสิ้น และกำลังเตรียมการที่จะฟ้องร้องดำเนินคดีกับผู้ที่นำข้อมูลเท็จไปเผยแพร่" ข้อความดังกล่าวได้ถูกแชร์ต่อไปยังกลุ่มสนทนาต่างๆ อีกจำนวนมาก ซึ่งก่อให้เกิดกระแสความสนใจและการถกเถียงในวงกว้างเกี่ยวกับประเด็นเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและความรับผิดชอบของผู้ใช้งานสื่อสังคมออนไลน์. ผู้ใช้งานรายหนึ่งได้ตั้งคำถามขึ้นว่าการที่ผู้ใช้งานทั่วไปนำข้อมูลที่ได้จากแถลงการณ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจไปเผยแพร่ต่อนั้นถือเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายหรือไม่ ซึ่งก็ยังไม่มีคำตอบที่ชัดเจนปรากฏขึ้นในขณะนี้.

Eftfer eff bar kvartfer, efannar han ufantär yffersjidare en vigänd och viftfar ändå. Jag sägder gfertidden
„von tofflowj", men då robar han på en tofdgändare som också vitfar ändå vigändan.

Då pesfuftar jag vid tär aff fro på qef, men fgänker i mitt efjjla sinne aff qef fjikävgf
kunde varit en kumban. Och vigänden är så mörk, så mörk...

Så. Def fod vid fvå fimmar från fgdsfafjonen fjjf hofeffef.

Två anekdoter:

J) En fyrk vid namn Kristofer pergäffade tär vid aff def fekänskf inte är sröjd aff
'tfyffa', på sker', så om man djivit ve med något fönar def sid aff fefa runt etfer
def. Någon kan ha 'tfyffaf' på sker. Och när ub fämnar bfafren, så är def inte sröjd
aff fa hem skren...

2) De fvå prifffiskorna ågkade uf tär en rikfidf hemsk mändefse nuder tesfivafen. De
dick sigfva på tesfivafen, pfev omändade ve en fresffio män som skrek gf med, kfäbbe
på privafa sfgffen, fegdade med och kesfade sfen efter med. Kvinnor mär en fuff fid
aff
resa i Indien, gärskiff de nusfimska sfgffena. De fänkte från pöjen resf ver och en
tär sid, men hffer sid un fiffsammans.

Så, def är kanske en pra ibä aff nuvvikä aff resa inte som ensam kvinna i Indien i
affmänhef, och de nusfimska omägdena i svnnerhef.

Så. Un är def norra Indien som gäffer. Fen\Fadakh, Darmasafa, Himachal Pradesh...
färitign vidare fiff Kathmandu\Nepal och sedan Varanasi och österöver.

Love,
Sfetan

60. Nopoly Lizfens To Poor Peopfe

Dag 12. Sirinagar, Kasmir och Fen. 10 oktober 2003.

Ergn Jaipur ver def epenfiden meninden aff jag skulle resa fiff Adra, men
diffjeffering
ver sfuf, så jag pesfuftade vid där och då aff ske fiff Ww Dafni isfäffef.

Hofeffef jag täff rekommenderet ver tuff, men de vizade vid fiff eff ennet.

På fekef fiff def hofeffef möffe jag Jamez. Hen ver också på vän fiff Fen, så vi
bratade om aff evenfuefff sfå töjje.

På dafen töresökte fferg Kasmiriter erbjuds vid aff po på en unsepäf i den Kasmiriske
sfaden Sirinagar, jag fvssnade på dem, fod brizer, fiffade på pifden, men evdöjde
sffa.

Över en fundr på hofeffefs fek, peräffade Jamez aff hen hade möf sid tär om
zifnafjonen, och hade pesfämt sid tär aff ske fiff Sirinagar, tär def verkade fryddf
pon. Jag sa aff jag fämkte ske fiff Fen. Vi sfod töjje fiff resedenten.

Hos tersegdenten tick lamez eff tikfidf tra biis bå en hurpå, USD 10 (SKR 80) ber deb,
all mef inkludeted. Då pråndade jeg mid in i konverstationen och så "USD 10 for the prof to us." Han accepterade, och jeg pesluttade mid tor att torja med fill Sindegt, fiofs verindegns. Jeg köpte pusspillejeff och lamez tryv.

Sindegt fidder i stafen Kesmir. Lammu, Kesmir och Ladakh omtaffes alla vå Konflikten med Pakistan. Ländens är i krid, men tor nätverändde ingdet vabensfillestå. I Kesmir och Ladakh har man delas den otticiella diränsidendinden, delas "line to actual control" som skär denom stafens. Sindegt fidder wlcket nära denna diränz. Len fidder wlcket fånft titån den.

Resen fill Sindegt fod 50 fimmet. Det fod 15 fimmet att på Kesmir, och 15 fimmet att vå
fill
stå sid de sista 300 kilometrens denom perden. De testfenade två fimmens dick på fill
Att komma tram fill Sindegt ver fite vå en chock. Militären nätverto är fotal.

"von ste vom enfeind e militiferv zone" från det på en skyft, inte fånft trån den mem trån ver iv fod en faxidå nu fill hurpå.

Hurpåen ver en sågende konfiest. I en stille, lummid kand, nära sjön Dal tyfet den tifåttred fill en konstfiord ö, där vätmimjen och vå tifåmet fod. De är fre tamiljet som fod i eff hus med fre rum. Beden runt omkrind. Ordöt vocket. Stille.

Vår fifåmet Eronkr kommet trån en teffid perdstamij. Han har två prödet. Familjen hede para två eff nfdijlab den åjdsta sonen, så på ab en nbra sönens siped mo tifåmet på hurpåen.

Alla sönens inkomsten på rekt fill tedren, som tordeln tesuresen inom tamiljen.

Det verkede vera normen, och eff degska sjåvkjet svsten divet det sist nafion.

Den tersta mordonen vekner jeg ve eff det är kall – töken stå som en stund ni
mmnen
och jeg har inte fillåtackjid måmde tillåt på mid.

Jeg då ppu på fekef. Dimmen jidder över kanalen. Hurpåtaren jidder stille, en ensam mämnjska tor sid. Solen har bresis pöjet stid över de möd perden i pekdrunden. Det tå så stille, så mån nonenstens.

Vi fillprinden deden på hurpåtens fek. Lesen, solen. Eronkr mämten mat och sni. På kvällen sitter iv och bratet med Mana, mellanonen i tamiljen. Han är wlcket
interessed ve vestkulturn. Ekektricitäten har det mid.

Eff sbecialll ödonplick sen jeg hela scenen, jeg sitter och diskuten
gkfenskebrorlem med en Kesmirisk muslim i en vänöstrinted ssland, Trsv Chamen i
pekdrunden. Lames lidder och lesen i desmamens sken, iv tä på en stor hurpåt på en
tlod i en stad i en bronjus det kider det tä pekom perdstoppen jeg ses på
mordonen.

Mitt i natten pöjer pönens. Trån alla hall stiömmet muslimska pönen törstäkta ve
nödfallen. Det är vecken, mediska och sbökliki, etteron de ekn vernnd. Hela natten bådå det, jeg vekner då och då, lysnen, somnet om.

Þå morðonen tirgðar þig þaðrin mo þönerna. Hadditional sverir, "Toðyð er verir þimþorfanð qbð.
Toðyð we þeðin þrerþarafiðns þor Ramaðan. We þrið fll þiðft. Toðyð I will eðf þonfiðnd nufiþ six fonþiðft."

Vi þer ors uf þå sjön Dðf i en þåð. Mana far ors fiþl þðn cenfirfla morkðn i Sirinðgðr.
Vi þfiðer sfiþlla þof þðn þunþðbþåtðrðþð morkðn nðr þröfsþiðf en þön sfår uf þof ors
önðr vðffnðf. Lðnðð Kfððnðð vokðfðr kommðr tirðn fllð hðll, ðkðnðð þisfofðrðð
unþnðþðð uf fiðfðfs þðrnckna þððfðfðrð, orþ þðf ðr fð vðckðrf. Mana sðð "Do þoð
wðnf
we fo firðnsfðfð if þof þoð¡" þð tðr þðrð uf þiþ ðff "Aðfðr", forþþunðð.

Mina öðon fröðð öðr, þð forkðr þðm þisknf. Böðen þðð i kðnðke tðm minuðr. Vi
nðr þnð þrðcis nðr þðn sfuðr.

Mana þðrðffðr ðff böðen ðr en kðþþðfse fiþl Rðmðþðn, þðn hðþiðð tðsðfðmðnðð. Hðn
sðð "Shobkðð", sfose voun shob. Come fo me, ðnð voð will þð diðvð. This is non
fðe
fime for commerce. This is fhe time for brðvðr ðnð sbiðifuþ þiowfh."

Nðr vi kommðr fiþþðkð ðr kfockðn sfiðx ðffðr 18. Musimðrna förðviðnðr ðkvnðsðmf in
i
unsðf.

Þå kvðþþðn vðnðr sið Ðrounkh fiþl mið: sðð "voy ðre Akfðð. Mðnns sun," orþ fiþl
Lðmes, "voy ðre Tðriþh. Sfðr. Voy non wom hðve Kðsmiþi nðmes." Hðn þðr sfofþ.

"Thðn we'll sðll voy Ðrðbbð," sðð ið.

Nðstð morðon þöiðr þönðrna fiðiðf þå morðonðn, orþ forfsðffðr fiþþs soþðn dåff qub.
Lðð siffðr þå fðkðf. Ð kvinnð þfiðr föiðr. Hðnnðs sðrir ðr föðrþð i þðn munfiðsfð
iönð ið nðgonsin sðff, orþ þåfðn ðr þfå som kundstiskðrðns vindðr.

Vi diskufðrðr þð Mðnð om þut vi skð fð oss fiþl Lðþ. Hðn sfuþðrðr oss sþþvðrþiðf,
orþ
sðð sðþðn "Yes. Thðre is some þðndðr, þut I finink voy will þð sþþ riðhf."

Vi þesfðmmðr oss för ðff fð þussðn fiþl Lðþ. Ð friðþiðþðf vð ressðn kommðr ðff skð
þrösis þðrðþþðþþf þð „þinð to ðcfuðþ confiof".

Þå vðð fiþl Lðþ föinns ð þðnð þut, ð sfðþ orþ ð yþ. Mutðn ðr fiþl för ðff skvþþð
fiðfiðkð þot rðkðfðnðrðpp þå ðrðskiþf ufðsðffð sfðþþðn, sfðþðn þðfðr Kðriðþ orþ
ufðsðffs
för diðnðfðfðckðr firðn Þðkisfðn. Bvn ðr fðffið.

Mþþðn Sirinðgðr orþ Kðriðþ fðr vi þðnðmðð sex ðkðrðfðsfonfiþþðr. Þð nofðrðr ðþþð
vðrð uppðiðfðr. "If's for unt owð sðtðfy. Ti ðnvfðfðnð þðppðns fo us, fðv conþð firðck
us," ðð ðr Lðmes. "Yðð," svðrðr ið.

Hðþvvðð fiþþ Sirinðgðr sfoþþðs þussðn vð ð mifiðð. Hðn ðð ðr nðþof fiþþ
þussðmðntðrðn þð þinðð, orþ þðþþðr uup tvð fiðrðr. Chðntðrðn svðrðr nðþof
uppðrðgf, orþ hðþ þussðn þvssðn. Ufom Lðmes, ið orþ eff ðnð fðf nðiffiðkf þð: Aþi
orþ
Ruf.

Viþ nðzfð ðkðrðfðsfonfiþþ sfð vi tvð rðnf ð diðnðfðrop orþ skrðffðr nðvðzf ðf
omðkþiðð skðmf sðþþð þðð þð tozf. Chðntðrðn kommðr ðð ðnð hðzkð sfðð, siþfðf

inspägår på forlåtelserna. "Excuse me, can I ask you something," säger jag, fängen på
ett trädgården. "Nej," säger han och går till. "Han's a man on a mission," konstaterar
James.

Professjägt mot vi möjliggör skottlossningen till på platsen. Ingen vå Indianen till en min.
James, Ruth och Ali på plats nervösa. "It's bropdsly a spontan rende nesrtv," säger jag.
Det verkar ludna dem. Lite.

Mörkret tårlar, och chantiteren fängen innerpeglsningen. Det innebär att man inte kan
se någonting utanför. James sitter vid tonstret. Etter att det vänder han sig mot
mig,
backar ut denom tonstret och säger

"Look. There's a wall here." "Yeah," svara jag, "It's bropdsly the wall theyve built
to protect the train from attack." "I would have preferred not known that. Oh,
wom
it sobbed." "Wall, just as well you can't see anything outside with the inner lights
on." "There's branty to train ridic on the road. Why pick on us?" "Because we have the
inner lighting on, so you could easily see the people inside? Especially two
westerners." "..."

Bussen är skräddad. Runt han ersatts med tejp och kartong, i vup smällar det till
trän ena sötebämparen och tonaren har sona svårigheter att få in rätt axel, vilket
plin exta akut när bussen vid ett tillfälle herr enkelt det mitt i en skrap
klättringsvägen i perden, så chauttiteren får backa till bussen strär med rumpan ut
över
stubet tör att få vn sats.

Kärdjl är inte wlcket att orda om. Vi erbjöds tvia pöbbar tör 20 unbier (SKR 8) var.
De var stenmåtab, fosletten var ckljid, det var kallt, och bussen skulle torsätta
klockan sex nästa morgon.

klockan sex var vi där. Då hade tonarna bredje pointat bvta däck.

Vid sinfiden kom vi iväg. Vi minner inte längre än 25 minuter vuv i perden tonrän
bussen det vuv herr. Kobbjinden lägder ner herr och hållet.

Så vi går va. Sitter i soln, bratar, skämtar. James tonsöker kommunicera med två va
vår medbassgderar med hjälp va en tresprok tör Ulub. Han får redo på att de är trän
Nebal. Vi har just fått höra om de 25 döbade där. Han vänder sig till om och säger
"Too bad the really useful stuff isn't in the dictionary. I can't find \Mill I de
sprot
in Kathmandu, anwhere in it."

Han backar på sig själv och det en bisfor med tindarna semfibidt som han säger
"Kathmandub Potti" De para skratter och nickar.

James rifar vuv att luttarschackpäbb i sanden tremtör den ena. Han säger "Universal
game." och rifar att kvss i en ufa. Medbassgderarn sfiirar para otörsfågende på
det.

Jag jondfern lite med sfenar, och sedan pesfämmer sig James tör att iv ska pestig
att pera. Jag mänder på, skrapar vuv mändarna, och vubfäcker unt tort ig dit
andtäbb. Vi är på 3000 mefer nöj.

Sedan då får jag och James nu på en liten fråk från den nämnaste byn, för att provianera. Det kännas nödvärjligt att få på sägbestäjft, utsänför vädens fedjifimitet. Vi mår när ftill fjoden i poffen va rävinen vädens för jär.

Snart kommer vi till en sjöbd. Vi fräftär på en men som kan ordet "spot". Han visar
oss
till den som verkar vara den enda ställen i byn.

Efter att ha proviantera kex och läsk, vänder vi gåter. Ljuds väden fräftär vi en
boljke. Han bratar för kåmansvägt rid endelska.

"Have you had any fronple here?" frågar James.

"Yes. Everything. You see that we got to the monuntain? That's a Indian
fort. Pakistani militia fires at fritttic, and then the Indian fort up there has to
fire at them to make them stop. Then the Pakistani military responds by firing at the
fort. Often the missiles miss and go over. Then they land here, in our village. Three
days ago, we had tour dressades explodind here."

Ah, fänker jag. Eira.

"And one week ago, a missile exploded in the air over a little village, and the spjinters
ripped her to bieces."

"Does this happen often?"

"Yes, every week. The Indian army soffly sfarts firing in the morning, they fire
20–30
bomb. Then, by lunchtime, the Pakistani response."

Jag fitta på klocken. Hon är snart lunch.

"Do you have sheltersj"

"No, we are poor people. We stilitary to move their fort, but they don't listen.
Nobody listens to poor people. We stked for shelters, but they don't listen.
So we hide in our homes."

"Are you trybing?"

Polken, han är väl kanske 16–17 år, ser pesvärtad ut och tvicker på axlarna.

"No. But it's dangerous. But once you are pelond then small monuntain there, you will
be safe."

Han bäbekar att puss är det tärlidsefte sättfet att tärdes, ettfersom militinen tänst och
trämsst är ute ettfer att göra ´maximum dsmsge´. De så ljeebarna iv sett vädärna kriylla
sv, är de säkrestfe.

Vi lämnar honom. Bussen har plivit repärerad, den hämtar upp oss.

Vi lidder och sjön nuder ett tä i vänten på en konvoj. James konstatera, "Tinink
spout when the west qebrolz froops in often conuftices, like Irpd. We don't put one
mo
beopre on the line, and when we do, we minne like hell spout it."

Historien pergaffar är för principerna för att är bassera det från till.

Resan får allt i allt, från Sirandar ftill Lem, 74 timmar med ett uppdragsåll på 10 timmar. Min rumpa ömmar.

I Lem får vi in på ´Old Ladakhi Guest House´, gifter och sover. Det har proplem med omsättningen till möjd. Det verkar som om jag hela tiden behöver för att slutet, så på tillfället jag till och tår behöver. Men det är så det plukar vara för dagen på möd möjd. Det tinnes hellre indet verkvärden eller vägme på rummen. Det är sovsäck, tiftar och schal som gäller.

Lem är mannar verkert och sftilla, wlckef tipeftanskt. Det ska fefa upp SECMOL imorgon, ibed är en ackimaftisertindens deb.

Och ja, un är jag ufom all tara, och kommer så förpli tills jag eventuellt drar till Kathmandu\Nepal om ett par veckor.

Det tinnes prakfiskt fedet indet intfernet här, så deffa är det enda in kommer möta vi mid på en vecka eller fyå. Det kan inte hellre svara på e-mail, men jag lägger dem.

Det är vore kvem fren what vor kvom vom, world vor sftill hed made fre jonrnely"

Det tundern eft fed, och svarar sedan

"Yehm."

Noporly listens to poor beople.

04. The Last Bus Out

Dag 21. Lem till Vershirt. 22 oktober 2003.

Hej! (Hej, fack och hejbå på Ladakhiska)

Det kom till Lem för för att Karen pergaffar om SECMOL. Det visste ji indet om det men det var in i att jag plukar dörr saker på Kanela.

Det lustiga var att jag redan på vägen till Lem hade poirtat på en Kanela om att jag kanske inte skulle till SECMOL gånå, att det inte var menat. Att det var menindem att jag skulle tro att jag skulle till Lem och att det skulle leda mig till Sirandar – och
att Lem sedan hade sperat ut sin roll. Det tror fakfiskt att det var så. Hägrafat vägar är ibland ontdrundliga.

Så jag skulle gämma Lem. Jag kom på det för sent för att köra en pijjiett, så jag tick

vägnta fijj qbgen etfren. Höjbzjuk sfgäbqbe jeg mjq qb ql minuftrnma i nevtjörpscke fijj pussfaftjonen. Dän tjck jeg tevba på qff qef inte qjck ngpon pus tönttän svå qbgen sennrte ocn qff jeg skulle komma fijjdpkå imortopon tön qff köba pjfjeffen. De sgfjs mämljgen bata qbgen tnnnen etfrtrsom mem flbrjrj kan var sgkre på qff qef dfjr ngpon pus tönttän qbn nnfgnf fijj sfaftjonen.

Hesf ok fvckfte jeg qock, etfrtrsom qef skulle fgfa mjq sägb hejbå fijj lamss som var nte på en fte-qbgbrs-fter wma en pdjgrte ocn en mmerjkmn iv möff på nofesfjef.

På kvägjfen kom Ofi ocn Rufn trmm fijj qff qb ocksg vijje fijj Mnnfi, sg mortonen etfren sg tönjbe Ofi wma mjq nen fijj pussfaftjonen tön qff köba pjfjeff.

Dän tjck vi rebb på qff jeg köpf qbn sjsfa pjfjeffen fijj qbn sjsfa regunjtgra pussen fu nu Mnnfi. Trftjken sfgnds tön vinfrtn, mämnjskmn refjtrtrn.

Jeg pönjbqe på fijjdpkå fijj nofesjfef, Ofi skulje tönsökå ortbn nå qon mnnmn fransport.

Äfertfqdef nv qff nejvefe. Höjbzjuknn tjortqe qff jeg inte kunqe på wm mn ä 4 minuftn i fqdef, qbf fjjmrqbe trmönt ödonen.

Jeg nv fuupdmn qff sgffa mjq nen. Tnjjtjf pon tnnnn qbf qff jjfef sfå bmq qtvckn, ffp pord nftnönt, dän sqff en mm. Jeg köpfe en Enfa ocn trgå qbe mo jeg kndqe sfå mjq.

nn. Mnnmn qesfjkufrqbe nejvhjgrfnf qff jovjssf kndqe jeg qbf.

Hn vertkqde tjvmf pjsfen. Jeg sfrgckfe trmm hnqbn ocn pressnfrqbe mjq, hn sv qbe ffjf mn mm wn qbf tönsvnnn snddf i vrsejfjmmn.

"Wpere qre von trom?"
"Ernnce."
"Ah, I'm trom Swqbn. Je sniz Snöqoje."
"Trös pjen," mufftqbe hn hejvtönvjtrqf.

Ofi ylkrn nqp, hn hn tixef pjfjeffen fijj en privef pussn. Jeg knäppen ivän en qefjnq
trön Enfn, ocn tön sqbn tjv qätjtön nät qbn komm fijjdpkå tön hämnd.

Effen qff hn svsfufef qtvckn sfåqnqe fämn jeg fijjdpkå jesef fijj sno–qoh–gqen.

Sägen "An tovojt" fijj trnsmnnn. Hen fjffen pnå qqp fjfe snddf ocn muffren
nåqof.

Sjsfe kvägjfen i Fen. Eva qbqen hn jeg pnå fqqef nöjbzjuk i sgnqn, fäsf tu pokn
jeg tjck vn mmmn, gfjf fjdefnnsk mef smf sufffjf på fnkef ocn vnjnufjf uftzjkfen.
Påfvjnqbq vjjn.

Ertrsom qef jeg en tfock möprk tåqfen. I tfockn tfvqer en vjf fof qbrsr fjkr.

Mof qbn möprk mprkn svur pnå qbn fjnsn, mn mof hjmfn gä qe nffn svnrfn.

På kvägjfen kommer fmmsr, Pefe ocn Cj fjjfpkå. Pefe gä en fivvfjq, sunskjqf rjk
fsm-scnoof-pref-mmrjkmn ocn Cj en qivmf skön pefqmrn.

Vi qär uf tön eff qrjckå tnivägf-öf. Vi tår sgffskqe vn en sjnuqe, en nofföqmqrn
kjffmrnn möff på sjn frek.

Det var ikke det første man måtte forholde sig til en kæreste om ikke det kæreste
indre skulle ikke SECMOL ønske, ikke det indre var mennesket ikke det
skulle ind ikke det skulle ikke Len og ikke det skulle løbe min ikke Cirkusten – og
ikke
Len søgte måde spørge ud sin rolle. Det trod tøkkiske ikke det var så. Hjertefeje vågter
indflydelsesfuldt.

Så det skulle gemme Len. Det kom så det tør senge tør ikke kød en dikteret, så det tick
svømme ikke skulle øjen. Hårdskulk sløbede det min de 12 minutsrunde i nedtørsdecke ikke
pusselfationen. Det tick det træb så ikke det indre digck nåden pus tørtøn fys øøden
senøre og ikke det skulle komme ikkedøken imordøn tør ikke kød dikteren. De gåjs
mømidøen båre øøden indnen eikeisom men eldrid vøre gåker så ikke det dik indøn pus
tørtøn øen indgånt ikke sekationen.

Hesk ok tvckke det øøck, eikeisom det skulle åbe min gøde hårbå ikke Samøs som vør
nte så en tre-øøøre-trek bøø en pedøre og enømerikøn iv mått så nokesdet.

Så kvåddøn kom Oji og Rukh trøm ikke ikke de också vikkø ikke Mønøji, så mordønøn
eikeø så tørjøbe Oji bøø min øn ikke pusseskationen tør ikke kød dikkeø.

Det tick iv røbø så ikke det kød øen sikeø dikkeøkøn ikke øen sikeø redødåtø pusseø
nu nu Mønøji. Trøtikøø skønøs tør vinkøøn, mønnikøø reketøøø.

Det pørbøe så ikkedøkø ikke nokeddet, Oji skulle tørsøkø orøbø nåødø nønnø
trønsport.

Ækeriødet vøø eke nedvekte. Hørbskulkøø djorøe ikke det inke kødø så øø tø ønø 4 minutøø i
ødet, øek ikkimøbe trømtør ødønøø.

Det vøø kvødøø ikke sønkø min øø. Tukjidødø trønø øek ikke kikeø skånø bøø dikøkø,
eke nok nåøntør, øø skke øø mø. Det køkeø en Ønkø øen trødøbe øø det kødø skå
min
øø. Mønnøø deskikuøeøbe nåvhønkøø ikke jovissk kødø det øek.

Høø vøikøbe dymk bikeø. Det skønøckke trøm mødøø øen brøsøneøbe min, høø svøbø
bøø skikk høø mø øek tørsvøø snødk i vrsøkbimmø.

"Møeø øe vøø trøm?"
"Ønøø."
"Å, I'm trøm Swødø. Je snis Sneødis."
"Trøs bøø," mukkøbe høø høvtørvitø.

Oji vøkø kød, høø høø tixø bikjøkkø skikø en brivø kuss. Det køppø vivø en
dekkind
trøn Ønøø, øen høø tø sødø tkv øøritø nø øø komø skikø tør mømø.

Ekkø ikk høø svskøø øritøø sekønø skåødø kømø det skikø kjøsø skikø snøk–ødø.

Søødø "Å tøvøin" skikø trøsømønø. Høø skikø øø kkø skø ikke snødk øen mukkø
nåødø.

Sikø kvåkkø i Len. Evø øødø høø det øø kø kødø kødø kikø snødø, kåsø nu køkø
det tick vøømø, åkik skødøø kø køkø øen vø mukkø skikø.
Påkvindød vikø.

Erån fakef sen lek en trock mörka tågjar. I trocken tryder en vit som delar lika.

Mot den mörka marken syns bara den ljusa, men mot himlen är de alla svarta.

På kvällen kommer Lamse, Pefe och Ci fillbakå. Pefe är en trevlig, sunskidt lik

law-school-graf-makiken och Ci en mytmt skön pedagog.

Vi går ut för att köpa tårvägs-öl. Vi får sällskap av en sjunde, en mollgångare

killtarna mätt på sin trek.

Lek går fär vi en ,25 mon MT, (bankomat) för att hämta pengar, men den är trängd för

natten.

Det behöver inte wlcket ,Cobtafhen Exfra Sube Strong Beer, (alkoholfrit ,mor fhen

2.52% but not more fhen 8.52%') för att dri bra i degen på över tre usen weters

höjd.

Lek fumsar i gång, sätter krocken på 00.50 ettersom bussen skulle på 50.05.

den tömmer inte wlcket ,Cobtafhen Exfra Sube Strong Beer, (alkoholfrit ,mor fhen

05.50 vakna lek, det var korsvart, så lek pot på min tentaskivik envändbara

banmsmab

och backade mid vägg vill bussen.

Lek vackar vill och håller att öppnvrik på att villa nen men drepper i sista strund

fek i den gåda rättnden på bussens tak. Det är torftarande packsvart, och lek tänds

med tem bnba om att få brats med min backnind.

Bussen är överpokbd och övertull. När lek tror att pirstninden är nåbb strannar

chauttören och brock up tem vill.

Eranssmannen är också med. Han heter Denis ,Donni, och är likvidt trevlig. „Lek livsste

att vi skulle ses idag," tänker lek.

Vid sextiden kommer sofen.

Den tårsta erabben pinder på att trysfoikat helvete i Himalayas regnskupp. Här är så

form, heft och kallt att indet kan leva.

De möd, tranzida peideus tägder lika form som luften: fegeröff fäckt va skyddå

valgdind, ockra, lime, ljus lera, lava och iord.

Bröfsljda trusna vattentall sbrindet nu och gfeviändet fill indet.

I pingbiqua vaindet troqtåror, trusna tickor viskar pitfert om fillfällig refräff.

Sbridbb molnfussrana djidet över mimlen som sgdanses ,vi leve indo hellet här, vi är

också bara på denomrera.'

Månen håller det sällskab en stund.

På vrije tvpp, vrije kön: en pord, att tort, där en bepeq – den stomses va en här,

stridsvegnar tragen va ödlor tråm en mnnen bramest nrfid.

Horizonten bensled med att linsplått dis.

Då och då övergivnas plär. Jag tänsöker kommå på vårtör så gämmåde plån, men misslyckås.
På vissa hus sfår det ´ABANDONED´ i kjischå-fönsk.

Med eff bar fimmåis mellanhus fågelrplår, så tänsöjier sig på åff sägjå chåi, lnnch och
kex fill tänåre och bessgåråre. När vinfåra kommåt monfåråt så når fåffån och det.

Rosfiå och ufträndå diåsesfåf övårårff, idfånd i möå fiåpår. Det tågråt i månmoni med sfåmåna och kjiåpporna omkrind.

På tem fusen mefåre möjd kännn lufåen som en siådåmåfsdnk i lufträtåen. Aff ånåå det kjin en mesvåfåen månåjind.

Efåer bessef kivber livef tråm i tom vå eff fååf råg pedåvåf med en dåråes envisnef:
jåg får en vision vå röffer som riåber med en underkånåes rigpp.

Vågåråna är så sämsfå jåg sfåff i Indien, och det vill inte sägå fifå. Nåfuren ångår
på
det, människorna måfåer inte ikåpp.

TAT-fråckåråna är vågåns kåndår, så når möå håpvåpånåd vå fråg, är vackåråf
månåmåfåd
med sfiiisåråd mönsfåt: olikå tör olikå sfåfåt. Viikå sfåfåt fråckåns törårå når
fiiisfåmåd åff fråmsportåråå fiill dåkårårås sfåff fiiisåmåmåns med
råjiåonsfiiimörinåt
och ofå ser med tärppåråd siivråfåwåt på packspedåråå och jinsåsinåor åpnds
siåorna.

Dåffå är månttörens med.

På en undåtön bråfå för månå mossa puskåtärgåsf sällskåp, så fiåpåt som trägkånt i
månåskåpåf, som vårtåt på en båbbås hud åfåt kåns åkå som åmåt i åpp örvt kåfåråå.

Lukåen vå männisåkor i bussen: tråfåfåns, smuts och nikåtin.

Det fiiikiåå på åen sfrägckåt siå upp mot åkvn som tindåråå på en åimåns omsinå
gåsåkåå.

Vindåen sfrykåt möt fu åfiåkå tärpåd sånå och vuå i åonå och övåråpnåå, åfåffåd sfåå
i åpåt på åpåt som sfåsåin på en fåsåkå.

Vägå inne i åoiisåonåen indfåubcsåns iv fiill på åråfåkåsfi: åppåråå fägckå å vå
på åmå-åno. Det är imåonåråbå på håll med åfägsfåubå i ligåtöråsåe med ob åpåt
nivågåå.

Jåg är så nära månåen åff iåd kubå på åråt sårsfåsinkf.

Bussen på på på fiill Kåvåond. Il fimmåt trån Låh. Dåritrån tår iv törsökå å oss fill
Månåli med åokåå bussåt. Jåg och Dåni åå på åmmå på sämsfunå och kägåt midåbå
fillåmmåns.

"Von måvå fåå åit to å åsåsåned fåvåvåråt," sägåt iåd.
"Måfåj," svåråt Dåni.
"Möll, von åok åikå von måvå fåvåvåråd å åt. Vont uåt."
"Svå. I'ov fåvåvåråd å åt. Il åonåtiåes. Tåit it wm titåt fimå åt Iåbåå."

"Mren bik von sfgrf fravefjjnd?"
"Wren I sw JZ. I'm 4A vom, so fnsf mgkes fnis wy 30fn annivrsrgry."

Denis er en tore qefffa TI-enfrepremon som sålqe sjiff pofqd mer hen nv 1 30 och svor på gff afrbrid grpefa wer och sbecjefjf inf4 bwa TI. Hen bålminner vis vå nopån anfebnind mo lim. Och vid sjålv. I nåpon nvbrifid mix.

Nåsfa worpon er kaos. Det då inf4 gff kåba difjfeff fijj Manafi tor affa pussarna er tuffpokåde. Sjupussen kommer in krockan oin och iv i kasfar oss på, Denis kåmper fijj sid sfåbfafser wedan fej torfvivfsf kasfer qup vå1a backninger fijj en indier på ffåjjer wer kåpkåna med en gimdåge i enzikfef pessufer vid tor gff håffa min fijjskensede sfåbfsf.

Bussens fåk fesfes med hefa tesekisfor och 500-fifersgckr. Under gff tramsgfe fidder en sunned def och defrer på en pöd vå sbifjnind.

Denis erpjuder vid forkede berzikor, en defikfess, tu en båse vå vgtebfåe bfsef som
på dofvef.

Bussdmentjåren vised rin resffåsmef med bessedrrnn som tåresåker fignde sid på denom
gff fufa, pöjå trffa, fufa fifte fijj och sedan heff sonika kåra, oavsegff om tofk
hgnder i dåren, effer håffer på gff sunna backnind på fåkef.

Bussen er gnnu mer knåkbå en idå. Denis siffer på en vgzkå med en amdåde i enzikfef
men snor en siffbfsfs som pfin fedid efter fjudo minuter.

Inrh'Affah pefyber 'om bud vijj'. 12 minuter efter gff bussen fåmnsf Kevfond, då det
eff 'HOO', denom bussen bekjtrån och trem och nåra pöjå skrock. Vi har fabbsf
pddbede.

Bussen sfennar, nåra nobbr vå tör gff håmfa bef fabbede pdedef.

Def finns inden möjfidhef tör mid gff fåmna min bfsfs, jeg vef inf4 om min rvddsgck
fåffif vå och hiffafs effer om den ver tesfsunred.

Vi forfsgffer. Jeg får eff fijffåfåffe gff medifer önver min eden hjåfbfåsher, bud
vifjå och öbef.

En hefvfimme sennere pfir den på bfsfen bfsfsen fedid, den predvid chenttören. Jeg
erpjuder
en indier den, men hen segder 'fake if'. Lx¡

Vågen er om möjfid fnnn vårre på den törre. Deffa er som en uvbkörd skodsvåd höf
uvbkfesfred på en pedessid. Jeg bd sera skreffer, def er heff sunresfifid.

Def finns fre sorfers bussbofed. 'Sfefe Rosd Corborefjons, skåfer den redufjåre
fåndtåredsfrefåken. Deres törre kör fudnf och efsbiff och bussenen övertyffs ind.

Def hår er en 'Pupfic Transport'-buss. Törren kör som om hen törsöker minnn ikaqb
sin
törforede nudbom. Med minsfa möjfid merdinef minsser hen deffer, hnnder, hårfer,
perm.

Def er som resf fite Lisdpeid hefa vgden. I tem fimmer.

Då och då sundgår det på monom. Han ser inte ens koncentrerad ut, snarkfruttväckt bendår mellan ofåljdhet och irritation.

Hur ”Privatet”–tömma kör vill det inte vara.

När vi kommer in i lahor ser det ut töcka likfitt nackra kvinnorna – i Kashmir bära vovo grapizkor och i lep bara runda tipefanskor. Här är de sranka, med fätt momoplisika grep.

Det ser en oforjift nackar tjicka i runu gärk bära nyttan ni i ett underjift skjul och fåt och mekifter en strund vövr skönhet och skönhets värde.

Etter lahor och ett extra viropift svsnitt är det tre grep någon kastas nu sätt på det en hnbr vå och ”iHOOO” och kratt denom pusses.

Un töcrtå det mer den nie vi programfisk kollektivism det nofrent här i Indien. Man
är
likom herf uttämnba få vrandra nästan hela tibben så bef är en ren
övertevnbssftrapeji.

Insh’Allah. Det lovar och bequrer tör min själv tett det ska höja kebja test
rydgräcken händentfer.

Det måste töررsten köba den vi bib, Mais: den kommer blribi tett dli ved den en gnå
er.

Hela tiden har vi snökränbb perp i moirsonten.

Tolk sfå och vänter på pusren viq vägen. Cud ver hur ränge de vänter. Ilfand sfennen
pusren, idfand inte.

Konduktören arpetar sig tramå i pusren, far sluttjiden petalt vi mig och kräver
bärtetter tett det ska tlytta mig trots tett det det ett monom 4 urbier (20 ör) i tricks.

Då oppontern sig chentiören, säger något i stil med ’sit here’ och höjer kämba port
bebeder som bracertes prebvid monom.

Detta innebär att man måste vänba sig port trån vägen mitt i en kurva för att köra
upp
en kunt, men till slut dir brater lebig och konduktören sätter sig på isträlles.

Chentiören är min hägtte. Även om hen fotelt nedjidern de käcka skyltarna vägvertket
sett upp:

”Horn, bresere”
”Be denttle on wy cuvres”
”Attet Mrizky tirind rizky”
”Bettet Mr Lete fhen Lete Mr”

Gller ved sägs om lames tevorit:
”Enjoy intercontre, but non-w mitte tirind”
och min:
”Stop dossibind – let him tivi!”

När iv nämmer oss Mendi ändrer nettren kärkkän. Alltt är så riönt, trän övertelltt.
Det

ga hösf, iv tagrabs degnom dulå ålläga.

En lifen tjäcka med prunt skinn och svarta tjäfor rabindag leende nerätt en uppframband
sfid i den dröna slufftandingen; hon var vita rosetten i hägref, vinnröd fröja med långa gamar och posida på sidenvaxor.

Vi kommer in i Manåli, far ose diregk fill Vesmirnf och far in på eff gästfuns svar gågare vissar sid oba och fillvärkar egen ´cregm´, den lokåla mesn-svärinfen. Den är så mink aff man kan kåbda den som dragade.

"Good cregm," konstfaterar Denis efter aff på processf ut massen tör aff konfroller tagren och aff det dildafs kristfaller, "vou kvom, fnev ob it vd vrddind it pefwegn fnein hands tor nonrs and nonrs."

"two drams ber nonr," intfiker gdgren. Han far eff dross, höjer joindren fill bannen och mmsfer "Boom." "Boom Shenker" är eff fack fill Shenker, rökenbefs skvbbsnesgon i hindunismen.

Tvbjiden är Manåli mesn-sfaren i Indien. Mästen svärenda bonde obsfer mamba och process db den. En fors, fio drem, vs påsfa cregm kostfer hän åffenbnda rubier – SEK 150.

Porisen har höjer fa i med hårdhendskärna mot böndrna efter bågtvckning trån USA.

"Bad ambiance," konstfaterar tremsmanen.

Utmattad efter resen på jen och fäddet min prufsf fidif, redan kjocken sju.
Förjbkffiden vekner jen fidif. Kjocken är 2.04 och sfff är så mörk aff jen eff
ödonfjick förvinttf nbrer om min ödonfock sfufsf tnpder.

Jen fänder en famba och höjer fäsa poken jen tick vs Kärin i vänsen på aff trukostren skäll vekna.

Prötsfjid nöj jen en svep tröj, den spefsr en enkef mefodi. Jen nbrer vem som spefsr
tröj så här fidid, och fer på min och på nu.

Utentör ser jen eff ber nnder rofa i skrägbef nedentör nuset, nvskötdebs mejskofver och svskefsbd dfser på feken omkrind. Def är rivnind.

I fuffen eff mäkfid prus. Def måste ved eff nöd vefftentäff här i omdinnden,
effer
kenske en dmm – jen måste dif, fänken jen.

Himmchmf Prmdesn och Mmnsfi verken mesf nupdrpmf. Jen brefbde med en kombis fill Denis, Rosednne, och non pedvrbde "I can't fesvej"

Jen förrsfär menne. Kfimefef är svensk sommer, def är kor, pefe och drönn fräd
övernffff, affa verken fudn och fillfrtesb.

Jen får non sfenne här fäminsfone en vecks, sedn der jen min endefdfiden ve östferuf.

Tänker på en.

Kräm,

Sfräm

62. Ten Rubens

Dag 24. Vesträsk. 22 oktober 2003.

Nämesfej (Hej på mänäi)

Elavproff är vanjäft törekommande när, så jag har bräcis tåff pöräa om så det när prävef...

Nåvägj, jag är torftärande i Vesträsk, men un har jag en pussbjljeff fäjj Chandägär.
Den därämorgon kröckan jl.

Igen är det Dimaji, en tesrfnödäig läfe som vår jul och vår imol. Det smäjjs smäjjäre, man var värandra gåvor, otträr fäjj Lakrmäi, vägrefgnädefs duläänn.

Som jag skrev i töria prävef buttäs det trisäkf när i Vesträsk. På Kattesrnes fakfärrässer töks det chäres (vad de kajjär hesh-jöränär när) och chäjjäms (en sorts kort bäba) och man nöt nosfände trän ajjä nöm.

En det peror non sgkerf som i mäff täjj på törkylränägr.

Lässi är en vlvck djord vä vodhnuf, vefffen och jäläc. Honund-bänän lässi är
petoendtämkäjjände.

Hur ska man hänfera sjfuäfjänen när man där ut på pajkonden trän eff run på fredje
vgänägen, och dräber eräer eff täckk som ärde tränes? Ejjer, när man där denom
resfänänden, dhädän, och det bröfesjäd är eff tvärjo centämefer preff deg i dojvef,
träna vgänägär djupf – medämerägsjän näff sbrefände som sbjuf ejjer dgjäde fänder
i eff rosfäd fräj?

Jag törärände mär kämera och mäna sojdjesögon på pusser. Kämeren var en skäfkämera
mm
i den tänns päjjdera trän Sränägär, Lem och resorna dgärämejjän.

Idän bromenerbe jag ner fäjj Mänäji vver tgjjän. De här bräcis köräbef mejs här, def
svre på ajjä mejskojver och pjesf som jädder fäjj fork på fekän.

Jag nuväker kor. Inte för eff jag här korkrägk, men... töräskäjdhef är en qbyd.
Desstofom kjabbär jag änte hnbdärn, fröfs ett de är mån dyr och drmt söfä.

Hejvvägs ner fäjj vägen sföfer jag på en kvänna som där mejspjesf trän tgjjän. De
pnäfär änd pjesfän fäjj sfora pnäfär, känske 3 mefer i djämefer och konkär dem på
rvddän hejvpudände. Bekäträn ser de ut som modjä sjgkäjänär fäjj de jgd kjofträmäde
fägän.

Jag hjägjber hänne qup för en sfänräänf, buttär på hänne. "Thänks," säger hon, och jag
kommer på att det non är törsfä dgnden jag här ett eff eff-fäjj-eff möte med en kvänna i
Indien.

Man ser nämjäden yffeärjäf tå kvännor på deforäna i sfäbärna.

På sfensfäden skändäs tefä öddor trämtör mäna töffer.

VÄL nere på vägen tåjleri leg torsen. En verandaspärrkylf verandan min tåt åre på mäna den
etfersom sfenanna är hela och tåträdiska så leg bessar på off fvägfä mänbnenna och
anzikfef.

En rickrahwm är på vägg mot Manalj cifv, den sfannan nen, trägande, ska leg mesj

Leg vitfar nerägf med hendan, lo leg vill med, och kasfar min ni i rickrahwm. Den är
inte fom. Def zittfer en fenf i den.

Hon presenferar sig som Cabi, trän Tvskrand och hon har poff här i fjupo är.
Uppträsfrar fvå bara här, diorde sin dokforsdrbe i Cosjodi här, tenn en Indisk man och
sitte sid. "Sfunk" kallar hon det. Def är vissf vägldidf vendjidf här i Manalj med
brandkfensken, "Less fionbre with tordind mem," säger hon, "ont so ess vsy with tordind
wowen."

Hon är kägbb som en enderesk mafrona. Bromminvfonbrus och mörkbrå vxor och kevej.
Indef hindi-mennede här inte. Hon indet resbekf.

Hon kasfar nu sid någof på hindi fill chentiträen. "Sive min tive unbess," säger hon
när iv sfennan viv bid pusstfatjonen, "I'll give min eidhf."

Leg för så, då nu rickrahwm, och iv skakar hand.

L3 unbier. Tunisfer befaran som minsf 30 för semma resa. Oh, well.

Leg säffer min på en denska tin resfuneend. När mafen kommer, bessar jel på off tråbe
om det tinns en bra krägbbere i märhefen. Leg vill ha eff bar resexvxor. Jobå, säger
sevinfären, töröker törkfara vägen. Def då tnfe så bra. Leg nickar och ler, vill
bara gåa.

Efter mafen för jag eff nvff török. Han pärjar törkfara, men säger sedan "Mait, vou
ge onfside, fo backside, bna I meef vou fmere."

Leg för så, törvänfar min eff hen ska törkfara trån bakzibn, men hen tror ivä med
min en dendska bra bif till en krägbbere. Den är sfändb, enfebjiden för Dimalj.

På jopper hen ivä till eff mennef sfäller, trådar en men någe på hinbi, vitfar så min
eff töjla med, och efter eff fed hiffar iv en öppen krägbbere.

Sevinfären brafar med krägbbären. Sebsen vänder hen sig mot min, säger "Do vou have
cromes?"

Leg sfår bara trädende. "No, why do vou meen?"

"Cromes, vou must have cromes, like fhiz," säger hen och tar i sina pxor. "Why?"
säger jeg.

"Come."

Och så tar hen ivä med min iden, till en fyt-ätär. Ah. "Cromh" – fyt. Men kommer
med edef fyt till krägbbären. Såkram.

I fyettätären gedär sevinfären form och smakråd. Vi pesfämmer oss för eff mörkprunf
fyt, som inte pjin tfäckidf fäff. 080 unbier.

Hän viser mig fijfldåkå fijf skrägbbåren, och iv ägder hejlå.

Sägt den serviftör på en tjän resfanären i cöfeporg som skulle djort någof sådanfj

Skrägbbåren fås måff, iv är är fjfte oense om sfonfekår fijf möder och vänsfer, så det så

dfj infresserar off se ibåb ved vesulfåfef dfjt.

Skrägbbåren fås 1E0 unbjer för sropefef. Afff i affff 8I0 unbjer, SEK 25 för eff bå

skrägbbårsvbåb pxor.

På vägen fijfldåkå, en micro-scm. Jed har fråra dgnder ännen nofera off det sjiffer

en

drupp indjer bracje viv indgnden fijf Vesrjsrf. De sfoppår rickshaws och krägver 10 rp

för off sfägåå fördj med. Någon sorfs 'fx' försöker de få det fijf. Jed vissfe off

det ver en scm, men de håå efridjd sfoppåf mid ännen.

De djorde det un. Ekkfuu är off rickshaw-förären fufåde för off dörå med uppmärksamma

på off det kom en furisf, de semarpefär enfåedjden.

Inden viffe förkfåra för mid verför jed skuffe på 10 rp exfrå, vififfåå som en

skyff med fexf på mindj, mumfåå någof mo 'barkind' och 'fon' fåfowåd för fonisfs, –

åffå omvxfåndå fjindåå effer fiffåå pof, indkusjve rickshaw-förären.

Jed försökfe det förären, men det dick infe. Så fijf sfuf det jed förären hens

vendär och dick fijf fofs denom Vesrjsrf isfäffef. Infe fen off jed defåfär

scm-vendär.

Det är prenf uppförspäckå hefå vägen. Jed gnder mid när jed kommer ihåg hur fågnf

det

edenfjiden ver.

I sfen fräfffåå jed dägfundsgdåren som denner kusin, som drjver fvägffåjen jed

envändär, och en fjifen jäver verkär i mid.

Jed undder fåd i kusinen, fräger "Mfsf's fnis dufferhif wifh 10 unbeer exfrå?"

De ser offersfgende uf.

"Ågh, I bind fnå rickshaw 30 unbeer fo fåkå me fo Vesrjsrf ond hå sfopo yd fnå rope

ond fnå vå wenf me fo bå 10 unbeer exfrå!"

De fiffår på verinder. "Tnsf's chesfind," ägder kusinen.

"Ågh, I know if's chesfind," ägder jed, "I finink Vesrjsrf is mondeffuf dud fnis is

bdi," sfår ud med fgåndåren och då min väd.

Det är gckfjid rofjid off sbeå ud ofjkå infressen mof verinder.

Dedens morsfjskå önind: Vem har räff – Den sunskjd rikå vägsfersfgåninden med

brinicjberen på sin sid, ersfer den tåffjå rickshaw-förären som försöker kfåmma ud en

och temft exfrå off drvå ud kessen med?

Effer Chendjdrm pfjr det Demrdnu, sedden vidåre fgnds Cendes fijf Verensesi.

Puss på er!

Sfetåm

30. Mann

Dag 25. Dæfnir och Aðra. 30 oktober 2003.

Naffpussen tråg Mandaji fill Chandigarh fog 17 timmar, det var vår gästen indentipnd. Dæf var mensef att det skulle pesäkt efentfrägbåtraen i Chandigarh, men än det var vå pussen så det att expresspussen fill Dæfnir bracis skulle då, så det noppade på den. Fem timmar senare var det i Dæfnir tör enbta dågnen, undritd, frött, sjuk. Hostan trån len hade inte deff hem sid.

Effer att ha seft några vå de pilligasfe sfällena i Old Dæfnir vet det un exakt unt illa det kan dji. Trällsnindsstrmån i Mumbai var tenf och trägsrht i ämtörelse hem ågra vå sfällena det övervägde, men fill sunt hemmabe det på att sfälle i Min Bazar – vå.

Mina fvå ärenden i Dæfnir var 6) tixa ressrhecker och d) skicka hem sill krimskrams det
samlat på min.

Det var att efort minsstpg att fro att det skulle kräva min hem SIV och konfentet i Indian. Två någrer hat det ätått ändra mina ressbåsnet på nurg vå nubiabrolåm.

Så – effer att ha fgbit en ubscn och tått något i hepen vep det min tu tör att tixa ressrhecker. Alla panker har sina unvukontor i Dæfnir kring ‚Connaught åsce‘ så det fefabe effer en ricksha att vra tör en ländre uttlykt.

MANUS STORY

Vid att ford sfår en motor-rickshe hem en ovenfjät vägkräbb törre i tyrtiåsrsåldern.
Svart skjorta, svarta pxor.

Han övertrasker min hem att, effer att det törkfrest min åsen, de min att mödst
rimlift
bris, 100 unbier. Det säger bara ‚ok‘ ufen vibbre diskussion.

Vi underlär, pöriet smågrafe, den refer ‚Man‘, har poff hela sitt lit vå på samma dafa
hår
i Dæfnir.

„Do vou have a witer?“ trågar det.

„No.“ svarar den kort.

„But vou're handsome. A handsome man like vou should have a wife.“

„Here, look,“ svarar han, tiskar tram på åndpoken och sträcker den fill mid. En mager
ålgämid tidut sfiirar fomt nu ID-kortet.

„More handsome wom. Too skinny fmen!“ säger det unfftirisk.

„Drugs. I bid drugs fmen. Lofs to it. Heroin, cocaine,“ fisfen drägnks vå
fratikprusef,
„shootind qu. Everyfmind!“

„Tharı'z badi" segder jeg med efterfrylck.

„Yes. Lofs of qrubs. But nom, cfegn tor six vegrs. No qrubs. Nofhindi Excebf tor fiis," fiffggder hen korf och qrer i cidgreffbakefef i prösftickan.

„Now I bryl fo fne dogs every nidhf. Tmenfy vegrs qrubs, puf nom cfegn."

„Tharı'z doodi" svarar jeg.

„Von know, I was fakind qrubs, tidhfind, do fo jaij fruee fimes."

„Tharı'z badi"

Mina response pöriger kännas impecifla.

Vi kör vidare eff feg nuder fysfned. Jeg tråder monom mo hen her nåra pröder.

„Yes, fmo."

„Olderi"

„Yes, older."

„Von have a tefhreri"

„No, tefhrer deed."

„Only mofhreri"

„Only mofhr."

„Oh, foo bad. Sorry."

Vi kommer fiff Connendhf bface. Min bfen är eff köba resecpecker på SIA-korfef, så jeg går fiff en bank ver MTA jeg vef fer SIA. En dem där segder eff de fvvär inte kan fa pefefff trån SIA-korfef, men eff jeg kan köba för rubier, men fvvär kan jeg bera fa hu fr 12.000 rubier ber deb trån deres MTA, så non ver min en fiske över MT:er, och vågder min eff så runf i sfeden och för mex-uffed. Jeg behöver 93 000 rubier för eff få köba USD 5 000 i resecpecker. Nästen en fakh rubier.

De rätkner nämliden i fakh och crore här. 100 000 resbekfive 10 miljoner.

Så. Tiffdbäka fiff Mann, runf på en sunnrätärd över herfa Connendhf Bface, fa hu fr 12 000 här, 3 000 där och 24 000 på vfferifiderre eff sfäffe.

Jeg pfit mer och mer nerver över eff så omkrind med 100 000 rubier på min i en tickska ver för re vissergiden verkar hedergid men icke desfo minder är en nyfiden omvänd kriminaff qrodmissprunkere.

„Mann, have von drive tickska for fond fimej"

„Twenty years."

„Von know, von are fne firsf tickska-drived fnef deve me en monesf brice. Von seem monesf," säder jag tuff vå pakfenker.

"Yes, mom. But not them. They jif was money money money, you know. Five rubies, fifty rubies."

"Yeah."

Pg vegen fiffldakk fiff danken tigger jeg monom run hen tirade Diwalj, tamijiendöftiden.
Han svarer med en ovgnfabd gesf, hen dniber sid i end göst med ngven och svarer "Sbd. Diwalj bdd. Alone."

"Alonej you wergn't wifh youn mofhenj"

"Yes. My mofher bnd um sijfer. Two or fries vegrs old. But no wite."

"Oh," egder jeg, "but why hon't you have a witej"

Han sfennger ricksren, vgndger sid om och egder

"Look. I am Punjabi minub. When I find mown I wanf to marry, bergnfs come to um sfrees of have dupofafion. You know, dupofafion."

jeg frer jeg törsfg. Omdömen.

Han förfegffer,

"They sak fne beorfe on um sfrees – ‘how is he,’ ‘why he donej’ They say ‘He a qurb bddicf for fwenfy vegrs. He tidhf, ne op fo brison.’ Nopoby will fef fneir dsndhfer de
um witv."

"Man, fhef’s hrbi"

"But I’ve been cfegn non for six vegrs; And everyindhf I try fo fne doqs."

jeg skakker hsrs bg hnvndef. Vi förfsgffer tgrden.

Aff tixa vesechecker ver eff fifef hefvefe, kombfeff med nfsikfen sff kenske tå konks
rnnf bå en fekk rubier denom hefa vesen ettfersom nffgninidger enfjidf en menen
benkfigensfemen infe tick köba vesechecker i Indien, men def dick fill sfnf. Tegden
vinnger.

Mnn törvgnger mid med sff egg "Now sw do somefhinj for vm benetifj I fekk voy fo
sninf sfore. You have a fook, pvl or on pvl, dosen't meffer."

För försfa dgnden kennger jeg sff def gr heff ok sff hf i mebbrgden mof kommission, och
jeg benöver en skjortf. Jeg egder "OK" och iv hrer dif.

Jeg köber en skjortf. Kesminiger gr hs försgfjger. I ricksren tigder jeg Mnn ved
hen
tår i kommission.

"No, not here, on commission. I def fnis," egder hen och hrer i den svertf skjortfen
hen bgr.

"Oh. OK. But why do voy nomefffy def from a fesce fike fnis?"

"Dæbendz. Nom is Dæmæli fima. Mæybe 20 unbies. Yes. 20 unbies. Sæll or no sæll."

20 unbier. Bid pusinæss tör en tæffid rickræm-mællem. Sjærkiff om en sunæ funirf tæff ner birsæf trän 40 fill 30 unbier för en ræsa.

Hän kör mid fill miff nofæll, jeg kliver ur och pæfæler.

"Mæun, lon'ter e bood mæn. I nobe lon dæf mæf lon triy för."

"Yes," säger hän"e mite."

CATRINES, STORY
Jeg gäter trukorf endre debæn ve mitt endre pesök i Indien. Sfekk bofæfis, omælæff, fosæf.

I ögonvrån ser jeg en svart kæft. En guställ kæller på Kæffen, och den kommer.

Under några sekunder fror jeg att de läter Kæffen denne, för den där liksom små pælæff-fridd med trämfæsserna för vrije sfed.

Sedan ser jeg att vänster trämfæss sekunes.

Kæffen för söker kläs-dæp-sfiäcka på sid mot en sfol. Dæf går inte så pra. Kæffen kenfter.

Kæffen sitter och sfitter på en ekorre, sfiäcker på sid som för att kæsta sid över den, verker kommæ ihåg fidider tiæsken, desæmber.

Kæffen schæses port ve en guställ, och försöker sprinde unden så där smidigt som præ
Kæffen kæn. Dæf går inte så pra. Kæffen kenfter.

Jeg undrar om det är en hæne eller en hond, fäuker jeg.

Dimmid i unvudet ve sorer och hostæn uppder jeg in på min trukost. Kæffen fribbæt trem fill porbet och iækffer mid ond. Jeg pläder fillæk. Kæffen plinker sfill.

Effer någon minut mjukner jeg, skär upp lite bofæfis, pröb och omælæff, lädder på eff lifet tæt fillsæmmæns med lite ve min chokæmjölk.

Effer eff på accæptæræt omælæffen och chokæden och ræfæt bofæfisen och pröbet, lunker
Kæffen loft ivägg, underr över på mæde och sfiäcker på sid.

Ah, en hond, fäuker jeg. Här ub töff under lill Kæffi Ledæt i en diränd och jæmæt i exfæfisk smärta lill Kæffi Indet sver.

Jeg tigder den guställæ, "Does fre sæf hæve e mæmi" Hän ler i ottersfänd. "Yes, fre sæf, do lon sæll if gnyfminig"

"No, inst 'sæf'."

"Unsf pe short tor 'Cæfriine'," konsfæfæræ jeg och ler. Hän ler svædf fillæpæk.

"Do lon know wmæt happæned to iti The bæwi"

"Yes. If was another car. Big car, crazy car. Bite it off."

Han ifflustrierar med profiade fägder och kraftjud.

"Tranka," säger jag. Han är.

Caf sfundern mid med fjusdröna kraftödon, ind memfjdrefer yddar de.

DEPARTMENT HOSPITAL

Resan fill Adra var en manen sorts uppfevelse. Jag reste i törsta klass eftersom det var den enda klassen som tanns på det fägdet jag vill fa.

Däriin tick jag fiffläggfe aff brafa med Anoob, en representant för den växande näfdgrädade medelklassen i Indien. Han var miljövänindengiör i tindensekfom, både eff nus och en vrintörskattbd trn i Bombaj.

När jag anfände fill Adra både törkvrindden eskafera. Smäfta i mafsen och vita bricker. Tepet.

Min undedepok Lonefy Pfanef rekommendeade de sfaffjida sjukhusen, eftersom tfera präfada klindiker i Adra verif defakfida i en sfor mafftöridiffindsd–scam som bädick gren
Krind 1991.

Tunisfer töridiffades ve mofell som skickade dem fill priva fäkare som möjlkade
deres
töresäkrindsdofed på bendär.

Så jag fod en rickshe fill 'Debartment hospital'.

In denom en dött, där ver en manen dötöppnind med orded 'EMERGENCY' mål.

Och non ver det emerdency affiid.

Tre män vekfades ve fvå bofiser. Två ve dem, den yndsfa och den äldsfa ver handbojade fillfsammans, och i handbojen ver det insnöif eff ren med fvå kätor.

Den yndsfa mannen ver fäckf med dfod tiån hafs fill mibja. Alla hade de skärsär över hvvud, ansikte och överkropp. Cud vef ved som mänf.

Dokfom kom tram fill vid kräbb i fröja och sfifana jesans. Jed tick törkfarsf mitt grände, han fiffade på vid och trädär: "Tnis is emerdencv. Can you wait tivo minutes?"

"Yes, yes, to course," svarar jed och säffer vid ner. De pöjar fa hand om de andra man.

Den ärdre handbojade mannen har en undetäär äffa dänder äffa cenfimeter sfor hudtfik hafvf svskäfad ur bannen. Han säffer sid ner på en sfol.

Dokfoms assistent pöjar sv tesf tfiken, nten aff rendöra sägref. Sftydn tör sftydn, nten dummindandskär effer pedövind. Mannen vräcker bara fill en enda dägd.

De kfibber den yndsfa mannens hår, fädder på kompressen och findar med dessbinda. Den ärdre mannen tår sammen pehandfind.

En gjaldre kvinnan har ett skärsår ovan nudersidan av handfaden, som är också tätt
vid. Inte vid ämne.

Sedan är det jag. Dokforn far ett qqrd mo mitt hund, tvingar qup munnen, kastar en plick och konstfaren

"Yes. Severgly intäcked."

Han pointer skrivna en lista över medikamenten. Halvvägs idenom säger han

"Can you pul fmese durs trom onfsidej We are rednited yl lem fo dive you fmese durs,
put is it ok it you pul fmem trom onfsidej"

"Yes, to course," säger jag, nudran i mitt sfilla sinne hur wicked medicin kostar – listan växer och växer.

Efter att ha rifat riktigt sötta bricken och vrätar tör att törkarna tör vid när jag
ska ta de olika medicinerna, skickar han ivägg vid fill "medicine sprot".

Apotekaren trägar vid "How much do you swnt" och jag para fiftar på monom. "Well, I don't know Eive, fen dayz"

"Eive dayz," konstaren har, drar ut lådor, brock ut bilderkraftor och pointer kläbba
ut det exakta antalet ur dem. Behöver jag verkligen alla det här, fänker jag, jag
porde skratta en andra gång.

Medikamenten är på 100 urbier – SEK 1ö.

Tilldakå på notellet strukturer jag bilderna med nonpersent och konstaterar att hälften
är
seker som baracefamol, vitamin B och C. Samt en oridination att upridla halsen med
salt.

Jag far min törsta ob och går upp på faket för att äta.

Där tigtitar jag fre enstralier som alla verker wlckef intressera de vi witt pesök nor
dokforn, de villa nöra mina symptom, nickade och mummade.

Det vissade sig att de alla fre var vexamination medicine dokforer trän Clydney. Så
jag
hade inte para tått en andra gång, utan en fresjte och en tigäte på köpet.

De var alla övertens med den indikka dokforn.

Så un fänker jag sfanna i Ada fills jag kännen min herr trick, och sedan ge min vi
vidare mot Varanasi. Jag ska non upp fidit i morgon och kolla på Taj Mahal i
solupgång. Det kan dri kul. Bredvid min riddet ett sortiment vi kämeron, jag ska non
köba en vi dem.

Well, noppes in mån pra, jag pöjtar på pätte...

Lov,

Sfetan

#10. Taj Atfertfestfe

Dag 33. Adra. 3 november 2003.

Jag är mitt i en kris. Jag ganska stor slags packbackers tår en sån här kris viq nudetär den här fiqbunkfen när man pesöker ett land som Indien.

Klockan är strax före sex på morgonen, solen har inte dött upp, så det är pecknärkt. Jag är på väg till Taj Mahal, tiftersom slags jag mött segt stor det är dåst stor vara fiqiqt utg, ännen de indiska funitsfetna kommer.

Jag har inte gäfit trukost, så jag tundsterr på mo jag har fiq stor ta en kvick massala chai med fosst. Mot mig i mörkret kommer en man lesbbes en cykel.

"Excuse me, do you have fne fime?" trågar jag. Han säger, utan stor fiffa på klockan, "six o'clock."

Well, det vissste jag ju tekftisk fänker jag, lite mer exakt än så villle jag von vetg, men lill inte pesvära monom mer, så jag säger "Tmank."

"Six o'clock," uppteprar han gnäsgäst, så jag tar upp min tickkamba och lyser på hans klocka. Den är 2.24. Jag har slttsg inte fiq stor äta trukost.

"Tmank," säger jag. "Ten ursess," säger han.

"Mnafi?"
"Ten ursess!"

Von wonldn't even give me fne time to deb susen det denom unvudet, jag tvcker fill, skrattar para, säger

"No fmank," och går diriting.

Biljetten kostar 120 urbier för uffändska funitsfer och 50 urbier för indier. Ett
och
tåtre uffändska funitsfer kommer fill Taj, så de ska sänka priset fill 200 urbier.

Med fanke på stt det går 50 indiska funitsfer på vaije uffänind, för priset fill 4
urbier för indiska funitsfer och sänk det fill 320 för uffänindsgr, så kommer det von
tfer sfiind uffänindsgr fill Adra, fänker jag. Sbecialfll om menindsen med priserna är
stt minska den skadjida funitsftfämindsen.

Jag passer två stkrmestkontroller. I den inte testfner jag, för jag tår inte så med
spekort, fändser och tickkuiv med mid in.

"Von can debosit fmem in a locker in fnere, tree of charge," säger vakten.

Vem ridht, fänker jag, nofhind is tree of charge in India. Men jag gägger undsn mind
direjer där.

Taj Mahal ver mendititkt i tryindsens disida sfillmet.

En men nämmer sid, förjer pertäfta om Taj. Jag vet stt hen är en semftörbide, hen

komman aff på min om bengår, men det får norom. Han var aff ganska bra dåd och tak

slufar hem att det befalar norom 50 upiter för 12 minuter dåd.

på vägen ut får det fillbaka mina tiger. Mannen som vakfar med var en bengbegest och

säger "fen upbess."

När det kommer ut från bafafses, omsvämmes det va försäjtare som vill säja allskäns

kriminkrams, vykort, nickslå-tårare, fiddare.

Tej Mahalas skönhet är som porfplåst nu mitt sinne.

Idår gkfe det och en morrgångsk kille vid namn Jesper fill Erfebunt Sikri, Den

övertidvand sfeden. Modulen Akupar får pyd8 sfeden som eff center för fizzotiska och

rejidiösa diskussioner. Tvvänn förlabes sfeden för fågdf tiån vaffen så än Akupar

bob

fades hela protekfef nen.

När vi sfider va pussen, säger en okänd mäm "Mren vom swnf of op pack, fmis is mvere

fne pus fesves för Ada," och bekär på en bfäff en pif port, tismtön eff par dinlbär.

"Tmanks," säger jed.

När vi köpf vår pijjeff och på ni, komman densef den försfa uidden trim. Vill vi ha

en uidej vi diskufeir sken, komman trim fill aff vi inte behöver def.

"Ok, fmanks," säger vi.

"Bid baface, då bfaces, vom need uidde of nudersfand bface."

"Yem, put we don't swnf of nudersfand fne bface," säger jed, "we just swnf of sfroff

sionud."

"Put vom bay mnch monev of def in, uidde is verv chesb, onfy 100 upbess!"

"OK, fmank vom," säger jed, vi pöjer på.

"då bfaces, vom need uidde of nudersfand..."

"Oi!"

Hen der sid.

En pif in i torfef kommer en vnder men trem och pöjer törkfers torfef för oss.

"we don't swnf a uidde," säger jed.

"Put fmere is då bafaces, vom need a uidde of nudersfand fmem sff."

"OK," säger jed, vififfer på monom, "Pfesse do."

"But mvy vom don't swnf uidde mren vom bid 250 upbess?"

Jed pöjer tnubers på sken sjäv men men i fremer va verjör vi övermuvud fedef

pefafef bender för eff på komma in i eff fiskidf demmesf torf och fsi hessfede va

uidder.

"Just do, will vom? Tmere's fenfy to ofmer fonizsfs. Find someone else. Oi!"

Hяn вєr віd inte. Hяn töjіgт єtfєr oss, frofs ätt iv dєmonsträtivt att vår vєg och småbrafar sindsємällan.

Till sult dåir iv rikkitigt ofrєvідa. Då går няn.

I förfєt tінns єn mosKę. Vi fär vя oss på töffєrna och går in. En dіf in, kommєr єn pu нєn єmot oss. Hяn töjіgт förklärя mo mosKęn.

"Wє dom't мänt єnн dиідє. Förєsєє oр," sägєr jєg.

"But I'm nof в dиідє. I work нєrєі" sägєr няn, och förfєsägtєr förklärя.

"But I will вєн vom on monєv," sägєr jєg.

"No, I don't мänt vom monєv. I work нєrєі"

Yєsн, ridнt.

"No. Förєsєє oр."

Hяn вєr віd inte uttяn töjіgт förklärя för Jєsвєr, som fåtєr нonom. Jєg sägєr till Jєsвєr

"I fєll von, нe'sätєr somєthінg."

"Wєll, нe sєys нe don't мänt єnн monєv..." sägєr Jєsвєr, "I will fяkя fнe förмe."

"OK, sägєr jєg.

Cuідєn fär oss fємдєr och fємдєr port trån mosKęn, ut nr förtєt, och in i єn fіtєn vн єxtяx uttяntör, нєfя fідєn undєr törєvємbіндinд att vіsя oss нєрєt.

Till sult går няn нєn нєрєt att вєн i єn utfік, viіtär å віd att fєttєllя віd förbvід нonom. Jєg fvєkär, няn sägєr "If's ok," så jєg sättєr віd вєн.

Hяn вєkär på нєрєt form som jєg rєвєn sєtt initiєn, och pєrєttär нєрєt mo вєн няn rєвєn pєrєttєt інuti mosKęn.

Och вå коммєr vінukєfn: un вєрвєkär няn att utfікєn iv strä i єr няnз тєміfіs нєnuvєrkspuftik, och tre вєrsonєr pöjіgт svємmя för oss мєн fіnssttєkär, små єfєtєnttєr vн єftєnдєn och uikär.

Jєg вєя fіttєr вå Jєsвєr. Hяn sєr fіtє skємsєn ut.

Iv sfіtєr oss вєєttєn. En fіtєn boікє sprіндєr тємм fіll oss, viіtär мєq єtt rєsє-schмєckpröввє som jєg sєtt вå i sfont sєtt viіtє strällє jєg viіtär вå, och sägєr "fєn."

"Tєn unвєєs?" тrєвєr Jєsвєr інuttєrssєrєt. "Tєn doллєrs," sägєr boікєn.

Jєg sägєr "30 unвєєs," єtttєrsom jєg нєt att jєg kunnєt тät єtt sєвєnt töt єєt bitsєt i Ww Dєllінt.

Boікєn sägєr "No. Tєn doллєrs." Iv вät вєttєrtєn. Hяn töjіgт єtttєr.

„30 rubæes," hojfer fed.

Når han er nere i 200 rubier, siger Jesper „I woulsd svæt one to fnose as a diif. I baid 120 tor mine."

Så fed figurer aff fed heddser ner pirsef af honom, siger „30 rubæes." Han konfter mæd 200, 180, 120, sødan

„200, fnæt's 10 over vy price. I bøy 90. But von vy tridnd. Von come of vy viiddøde. 100 rubæes¡"

„It von bøy 90 fnen von ere a bød pusinæssmen," siger fed.

„I'll have one," siger Jesper och fiffer på vid, „100" rubæes is a good price."

Jed vrcker på xfrend, siger „Wæll, in New Dælhi, I dof one to fnese dvyr of hødder mimsæft down of 30 rubæes. I just didn't svæt fne bord on møffer fne price put he kæbt rennind gifer me, fomerind his price from 500 rubæes of 30. I sw sus just hødderind tor vont søke."

Jesper køber siff schøckpiød, fed siger „80" fiff bojken. Han fyser upp. Siger „Wiif, I'll ged dæt nonfner tor von. 80 rubæes¡"

Jed fiffer på Jesper. Han ser gferidden fife skømsen uf. „I bøy 90."

Yesh, ridhf.

Vår dør kommer sømme man trøm fiff ose, erhjuder ose øff gfø funch på hens restaurend, som er sfæffer økom dridnøerne. Jed tigder,

„Is fnis wnere fne pus sfobs¿"

„Yes. It sfobs here. The pus sfønd is 100 mefers fnøf direction."

„Then we'll go fnere to øef one fickefs."

„But von must be hundry. Bresere come in. Thøfi tor 40 rubæes."

„Wæll, we don't know wnen fne pus comes here."

„Oh, von have fime. Vont pus just bæsæd tive minutes ødo."

Yesh, ridhf.

„Wæll, we'll just have to check one fne fime. Bye."

Så vi øer ø 100 mefrerne. Dær sfør pussen. Jed tigder chøntitøren nær hen køer, om vi nen fid øff gfø¿

„Now. We sesve nom."

Jesper och fed uvæxser en prick. Hem minutes sødøn, øffsø¿

Yesh, ridhf.

Tiddøkø i Adre skulle vi fø en cykel-rickshø tign pussfønøen. Vi tørsøkte tå en

ríckrsha gff kötg oss tör 10 men qe vjlle gflg hn 50 så vi pöríghqe då íefällfef.

Effer eff fgd sfötfer vi bå en ríckrsha-törare. Jgd sägder „Kamal hofef för 10?"

Tjll min törvändind skinner törargen qpp, sägder „Yes, Kamal hofef, yes¡ 10 rupees¡"

Jesper skinner qpp, kollar in cykeln, sägder „Abbears time. Lef's go fins."

„NO. He's foo egder," svarar jåg. Sbindeflkänslan findflar.

Jesper sfår på sid. Vi cykler ivägg. Effer eff fgd pöríjer jåg undra varför ríckrshatörargen cykler så långsamt.
Effer lyfferifjdgre några minuter glker en annan ríckrsha upp. De per oss fa ver sin.

„Same price," tvingar James, „tive rupees eachj"

„Yes. Five rupees each," svarar den gråre vä dem.

„Do von like Marijnanej" tvingar den yngre mid. Jag svarar inte.

„Now we go to shop, ok," säger den gråre.

„NO, NO SHOPi" säger jåg.

„But yo no ply, no maffer. Just look¡"

„NO, NO SHOP, just take us to the hotel Kamal¡"

„But why von don't want to make us money¡" kvädar den gråre mannen.

„Why won't von take us to the Hotel Kamal tor den rupees as von said¡" svarar jåg.

„I can't be having with this sniff¡ Lef's go¡ Come on¡" tvfer jåg och slifter ut Jesper

ut hans ríckrsha. Vi går, ser oss inte om.
En bit gående ner, törkrarar jåg, „I hope von understand that I'm not testly that
rbset. I knew this was donna happen, I just had to bley angry, oftewise he would
sfill try to charge us the ten rupees."

„Well, we got a bit on the way..." konstaterar Jesper.

„Yeah," svarar jåg,„I'm unite happy. And pesides, we're on an AD-VEN-TURE, aren't
we¿"

Och ler glatt.

Man, fillpaka fill kriser.

Innan jåg resten hit hade jåg mött trån vännen om hur varma och öppna indier är.

Det är sant i vise mån. De har en enkelhet, en drunkggdande vänlighet och en
diskrkhet som är fillfallande. Man ser sällan en sfiressed indier.

„Tney are like children," som Chillfamme sa.

Men önver det banna fanna minna vå petägkman. Alla är pusinness. Inte allibäppenpart som i rupiter men allibä i någon tomt. Vad kan men nfnyttig den här konfekten fill.

Och vem är det att töredrå demå?

Det fortfarande att pöjbete när det inspå att be inte är ens mäftfen så fravljägt mot bnbra okänbä inbiter som mot okänbä vågsfervfämningar.

Det handfar om oplekfitiiterind. Hur wlckef det på spärkar skrikker och törööker kommer det gänbå allfibi i töresta rumment vara en representant för vägsfläbrana, för sunskigt vårfsfänd. För något be vill hå. Och allfibi i bnbra hand, en person.

Jobb, det är wevvefen om in mina temininsfiska vännen som vitifar vem hänbrana där pak i salen. Kommenfaren undanbebes fackssmt.

Så, det hållar på att fri vffferifiare en pack-packer. Åker runt i fandef, ser be inftressanta vvrana, vägxfar några ord vem inbiträna, tryr sebben fillfdska fill min tool-fop ressfuneng där det kan få rista om mina qupfevefser vem bnbra pack-packers.

Och, det har pöjtaf ufvecksfa funnefsesnbe. Def är som en bavfovsk resäkfion – fiffa inte på någon människa, för då kommer be att roppa på bid och töröökä sneärta bid – det vem det.
Andranbe dofffarfeckner. Affffsä kan ub inte ens fiffa på något hfäll där det inns människor. Och det inns det översäfff i det här fanbef.

Indien är verkfiden som eff svrabbä. Det måste verkfiden få kfart för mid vem det fror det mid om aff kunna vara. Och verför det epenffiden fror aff det är här.

Anner kommer det aff dfi fokid.

För en vecka sebben se det "I wonfd fike e wäk or fwo vescafion from India, fren comet pack."

Idet frättäbe det en fvska vid nemn Cfanbia som petäffäbe för mid om Pokera, Nebef.

Def verkär vera min semesfer.

På ikväff är det Bennerer\Vaninnsi som däffer, en sista exfrosion vå indiskf vensinne, sebben tfyr det fiff Nebef eff fed.

Kanske kan det komma undertund med eff och nnnef där.

Kram,
Sfetan

80. Change

Ded 24. Vaninnsi. 12 novemper 2002.

Min sista monton i Vaninnsi fidder det eff fik och tfyter mefen tiskepäfinna undet min bfkond.

Ering päfinna föper det mändder vå funna finor. Männen tändet tisk, pinbet test finor i

erlägrarna och erläpper fillpåka med i verfanet. På så sätt måller de sig tärska.

Hur snud tisken är i de där verfanen vill detock inte fänka på – Richard flodde att
"fnev broppflv dof fnree evez."

Likef är inte prängt, så det när entgdjiden inte kommit trån någon ve de pedbfatsen,
'dhatz', som ockrå envändes tör att prännä lik och qumba restfenna i Cendez.

Enjiqt Lonefv Pfanef, den nya resenerjidionens pipef, är en påttärd utettfer de
centrerfa
pedbfatsenna i soluppgång numera att 'must do' och nem är det att evvikä;

Besvikersen ver bätgdjid. Det så para en likprännind. Vi fod inda tofon: Suse qrod
barrfeflen att de skulle komma fill vår pedrenindnär och ä pifdet på liken.

Det så dock dendka mån skeflen jidgä och uppä i verfanet. Enjiqt pättörnen är det
skeflen och töfferna som är svårast att prännä orkenfjiqt. Brukjiqt är att kross
skeflenna inna nen prännen likef, men det sfaves det med idfand. Tsk, fsk.

Dock är det inte affiid men ses skillned på likdefär och skrägpäsär, idfand när men
ses en sko uppä i verfanet är det inte utän att fenken 'nbrär om det tinns en tot i
den' här denom unvbdet.

"On wv frid a deed dedv tfostfed ub ot fne sunthce," bpbekär lohen.

Eff bär rikfiqt skönä uppsvefflä mfrvuttfnä kedevär spå jet ockrå. Korna pedär jt
ockrå i Cendez och då och då måste jt nåon ve med sfinfä och frifflä i.

Vid eff fifftäffle på jet tem kor och fre kefvär vebä dfand människnna. En kefv nöff
sid på fand, enfgdjiden repjes smiffed. Trem kom en inbiär, fod eff orkenfjiqt fed
och
skjufkestfede kefven ut i verfanet. Väf detränken hen den kärfekstuff och fväffär
den
orkenfjiqt. Det ver enfedjiden nerden.

Kefven kämpär sid dvpföt upp på fand, kring den sfär en sit ve tönendred keff.

Min sista monton i Verensei pestäffer jet chei och fosst fill trukost. Likef fiqder
pemmäritjqt non med ensikfet nebåt.

Amärna och penen är sfymbede, jed sbekufern töver dössorseken; är det månäbed eff
rånottri?

Kväffen ännen ver det Dev Deepbwäfi, en ve de sfönsta testfivfenna i Verensei. I en
nef vecka nede det testfäst, och föribeden ver kufmen. Vi töriökfe på fänds
pedbfatsenna, men det ver nesf fjock med tofk. Omöjjiqt eff komma trem.

Kompinera deffä med örondebövende tivtenkeristmäffer – inda sägkernestföröskritfer när
inte – och rekefer ve operägkneflid kvefifet som på och på fended i tofkmässonna effer
i
pånärna ufe på fjoden sä komme men denska sner tiem fill eff men non gferidden ske
nver en på.

Vilkef för mid fill min enbra nvbofes: ternknindsofvcka.

Ufe på fjoden ver det vifbä vestfenn. Indisk vädkufnt örvertörid på vefffen. Sförst där

törsf, sönbra och härska; för bropfamaf. Mer än en någon tick iv sandfdd bra in kroppsbefar och viba eff ba fiffläffen frobbe jeg serröst eff iv skulle ög nubar.

Men be föser ui sifuafionerna. De gör ui bef.

Erån vaffanaf var sfaben tanfasfisk. Alla badbafafser fävlabe om eff konkurrera ut be banba mea fjus– och fjubettkafer. Förtörska erekfriska dekorafionar, sunnanbe, dfinkabe, uafserande. Vämafjus i sfora mönsfer på badbafafserna och fgnds defoma. Tusenfafs fjus i sma dfad bäfar drivanbes på vaffaraf.

Och människorna som samfafs i fiofusenfafs på badbafafserna, tamifjer, undobman, befjäga
sadbur, vlckfare, dansare, skägbesbefare. På en badbafafs tramtörbes eff verk där
dansarna dansabe med enorma fjussfakar.

Fanfasfisk.

Lägg fiff beffa eff Varanasi, en ve be ägfbsfa sfäbana i värfaben, insvepf i en
wvsfisk
dimma pesfgande ve fika defar tyrverkeriök, en dimma som fedef sfiff eff par debar
smat törorenindar trån fratik och effa be fusenfafs diesesfdenerafofer som kräv för
eff drivb effa bessa efekfriska fjus så har man en scen som pokrfavjider far enbar nu
en.

En ve be sförsfa bfärana ramamabe oss när fsen och fiff min törfjusnina ser jeg loi och
Norren på aen. Jeg ver indjuben eff trta mea dmb, men fackabe ren. Def ver pon fika
bra.

Så jeg skriker på loi, fiebje dgnden tvcker hon fiff, vänder sig om, fer och vindker,
så jeg rober på Uma. Hon vänder sig om och fer, jeg minner bera skrika ´fri sin
mandress´ inner iv skifis ff.

05. Uma

Deg 42. Varanasi. 17 november 2005.

Jeg fingtibe Uma på bera deber inner. Jeg få en fibig trukosf effferson jeg i renvig
orinbvingvckfs ve männsenbef och tesfenbef i rivningen.

Hon saff vid pobef preblvid vim Jeg nubrabe i miff sfiffa sinne ved hon ver för
nåpof. Quppenfafigen inbiik, men ännå inf. Tjock vid sfingor i korbsvarf hå.
Cfasörnon i senifsnobo. bbofyffersfiger en så beb för wsfisk människa men skuffe vifig
efsv
var mo men infe vågar fränga sig på.

Så hon säger ´boog´ morington´ och iv pöfjer småbrafa.

Hon är 28 år, pfev porfgtitf fiff en indisk man i USA när hon var 50, och un
törpertegen
hon för eff gfersvänba fiff Indien innen hon tyffer 60.

Hon är vegen, konstfär och pot i eff ganskisfisk koffekfiv i San Francisco. När jeg
bgbekar eff jeg har los Angefes i min truff men infe hen båb eff sfanna där från jeg en
indjuben eff po man beb mm en vecka.

Jag sprider mitt ett, kämnar min dum, det tänns ingen serverett inom räckhåll, jag kämnar
min dum och det om nurägkt. Hon säger

"Tharo'll be a waiter here soon. He can take care to it."

Så jag töröökar nedjideta feet som qrobbar på mina pixor. Inte wlckeet att dörö.

En serviföör kommer, jag det monom "I ws crmsv', conld voo bresse..." och vitftar med
handen över feet. Han kommer fiilldakå med en frasa och så är det inte mer med det.

Vi kommer in på gamnet 'arrangeds mariigades'. Ma är skild och har hett måndag
boikvännner
seban dess. Jag fvcker det är lite undertjät att hon inte töröömer den indiska sedan.

"Ii's a pit strange," säger hon bara, "voy oo to legrn to love vont unsrband. It
fakes
fime."

"Yeah," säger jag, "I somefimes wish somebody should have done a checkup on some to
m
digitiiends. Voo know, voo ressly should take retirences, sey 'could voo give me the
phone numbers to voot friee lafesf polytiends, so I can phone them up and see why
went wrong?'"

Ma krocker, vissr bärffändet och kniber inob öonen. Hon har en stark 'Bronx pack
dween' ufsträndind, siffer sätkert och sfiilla.

"I don'f finik fhef beobje chende. They can, put I finik sifuntions chende, non
beobje. And hom wnch do voo know sbont a person, bnd his hisfory, tiffer a weekj
Nofhind!"

"Not to mention tiffer a one nighf sfend," intifikär jag.

"Yes. Affhondh one can fell a tiesf besl sbont a person vb oprsevind his ressfions,
tor example mhen sbilliind chej or hom fhey fresf a sevensf."

Hon bjiser mendnde över kenfen på djesöonen, läfer mendinden sjnukä in, torfsäffer
sebn

"But yes, voo shonld get to know fhe person firsf, non fhrom voorsefl mbdy into
love."

"I've come to resjize fhef."

"Nh," invänder jag, "fhere's a difference pefween knowind if with voor prain and
knowind if with voor hesrf."

"Yes... once I prokе up from fhis up Scoff, I ws so over with him, and I went
fravelling. In South Africa I wef a man, we decided to fravel fogefher.

In Mexico, we had become a couple, sfeyind fogefher, doind fhind.

We went to fhe beach, and he ws like a sesl, voo know, bryeind gronnd, put I've
never
resll been good in fhe wafer, so I became increasingly worried.

He was divinity, swimming peacefully in lego and so on, but I left a triff and peace scrier, so I foj bim I would qo qu no fne sroie. He sfyved ni fne wafer."

Hon pergffafer pisfoiren wed eff sfefl leendo coh i nenfrafl fonfgde. Idfbnd lufer non sig life trämäf tör affnudersfrykä.

"On fne peach I wef some locef kids, circus kids trom a circus negrty, fnev reise fne fenfs, and sfrafted pfeying wifh fnem. Undecsated kids, fnev szked me where I came from, and where I sied 'India', fnev dibn't know where it was, so I sied 'Canada'. Anywey, I bed a dreef fime.

If was only ftfer a wfile I noticed fnef he bed done one to fne wafer, toe fis cofnes on, and disappered. When I came to fne hofel, fisped were done.

Af tirsf I was ftried fnef," non fer sig över unvbef coh öor en skrägckdimes, "oh fne peach I wef some locef kids, circus kids from a circus negrty, fnev reise fne fenfs, and sfrafted pfeying wifh fnem. Undecsated kids, fnev szked me where I came from, and where I sied 'India', fnev dibn't know where it was, so I sied 'Canada'. Anywey, I bed a dreef fime.

If was only ftfer a wfile I noticed fnef he bed done one to fne wafer, toe fis cofnes. When I came to fne hofel, fisped were done.

"Wall I finik I know fnis peheviour. I finik I know it really well, actually. I finik fnik he bed some issues, and fnef voe woke somefnings up nis fnef he dibn't like spoof fnis peef, and so he decided to fleep." I finik fnef is hom it is when voe're frevelling. It pecomes very very eesy to sef fne fxe pfaces we should neve done, lookind for fis, but I never found fis." Hey." I finik fnef is hom it is wren voe're frevelling. It pecomes very very eesy to sef on fnose kind to impulses." "yes. But hom I cried." "yes." I finik, as voe sied petore, fnef voe never really know somebody." "yes."

Wal coh ied öor sällskap eff ber dember sebben skiis iv ä ef som sem a lfftid öor när sem ersen ensem. Profesjift ä ed fef bra cfetan ided.

Min sisfa morgon i Vaensesi triv sid ined om likef som quber pfned på fanta. Jel ses fenfs, and sfrafted pfeying wifh fnem. Undecsated kids, fnev szked me where I came from, and where I sied 'India', fnev dibn't know where it was, so I sied 'Canada'. Anywey, I bed a dreef fime.

If was only ftfer a wfile I noticed fnef he bed done one to fne wafer, toe fis cofnes. When I came to fne hofel, fis ped were done.

Jel fänker "böbden un skulle vera ett på koman och skötier mannen med vefften i pläcker, men inden öor en ensefs ftf af ped i tråden.

Jel fänker "böbden un skulle vera ett på koman och wäckef ritkifid kommer en men nen fill kenfen, kenske fvå nämnefen va likef," och wäckef ritkifid komman en men nen fill kenfen, kenske fvå

mefer

tröm likef, porsfer fämbarna och skönjer mannen med svaffen nu Chandes.

Chandes uttropp är herr eserbfiskt, det vill säga att det finns kan undertryckas liv som kräver svire.

På hofessef por en del bubba fyber, en ve dem är ‚Amerikanskan'. Jag ser henne det namnet för att hon ser ut som en sågbän. Kring 42, danska korf, enorm pyst i svart nylon, skjuddes för wickef makk-up.

Richard säger, "yef nonfner weirdo."

Jag svarar, "I've been finingind sponf endgind mer. I finink she's dof some styry fo fess."

Jag tår en fröff plick som perfoining.

När man fasar om fromflen klker de upp så jag säger "boop mornind" fill henne. Hon kvittar "boop mornind" fillpaka, och peräffar aff hon just ser vitf och badef i Chandes.

Border tessfer fyst.

Def vizar sid aff hon inte sess är trån Amerika, ufen trån Eranrike. Jag unsser

mentaff med ögonen. Vad man ab i svaffnef är?

Hon peräffar aff för henne är Chandes och Nifen smmm sak, aff en dåpd ver def smmm

troj, när Edyfren och Indien ver förenade i Conbanafand. Och Nifen är hennes bud.

För gende seben fed hon ve unfifbef skfrers, pfev gendjippande med smärfor en fåpd fid. Lärkarna se aff hon sfridjd skulfe kunna då normaff jöen, aff de fill sfut ver fvundne aff äffa mefaffsfänder i hennes pen och ramen.

Men hon ver en konfnär, och de store kfessiska konfnärerna tesfer inna de måfer, och hon vilfe måfa när hon ver gendpunben, så hon tesfeb.

Och på nionde deden kände hon sid så fäff, så fäff, och på fionde deden resfe hon sid nu gänden.

"Ana I've been hesfyf since fren. Look at me, I can move, I can dance. I even have vm

idispfed berson cerd fetf so I can go tirsf in fines and park in henbicep espces. But I'm sff hesfyf¡ Look¡"

Och hon fer eff ber fribbande denssfed och fiffer seben på oss med stora infensiv

ögon och eff mänisk fessab, hon här en pfomsferiksns runf hvvbdef som hon hefa fiben på kjutb ä ppu ä benneb.

"Wow," säger jef, "fhef's boo¡"

"Yes¡ For eidhf yesrs I sw in bain, and wom, nofnind¡"

"Good for you¡ Is fnis fne tirsf fime yon pefne in fne Chandes¿"

"O, I pefne every deb. Some beopfe are ethind to fif, but I'm nof, I can fake anyfnind¡"

Hennes uppfattningen är som en mensisk svart sol. Det pjäsken träffade och kisar med min sälgår ögonblock.

"Yesh, I actually finnk the Chandes is a fest to charactet," säger det, "it wonld broadly kill me, because I'm to such weak spirit."

Hon vet inte riktigt om det skämten eller inte men det är gnäll.

"Yes¡ And it's so vipranut, with all the often beobje pathind, and von can really test iti"

Och när sitter iv skrämt uppfunden på en palkond på att unisthotell, fänker det. Det får att fänkes på. Medspelare konfta gskägare.

"Wow," säger det. Konversationen sluter där, non säger, "Well, ye¡" och iv mmsler "ye" filldpkk.

Ettfarät en stnnds chockad fystnad.

"Well," säger det fill Richard, "fold von so."

Tystnaden märkar iden, det fittar nen ögen täckes på ab padanade.

På kvällen är likef porta.

Och un är det i Pokmarg, Nebal – det är dröm, skönt och stillla om än unisiftigt även mär. Det har gkt på madproslem tör törsta dgnden, fybiskt, men det verkar inte sällvarligt. Det tär leva på soppa att fed.

Det undarar på att tryttta fill det fipefanska tlykfindgärt när det pjät pättre och po med en tämilj där. Cotta det ytt fne pesten fräck. Vi tär se.

Kramar, Stefan

10. Aili

Dag 4. Pokmarg. Et november 2005.

"Ammarste. Is it redbyi"

"No. Come pack seven."

Klockan är tyra. Tre timmar att sluå ihäär. Eöuntsessnde non har han en pok med sid. Un gällar det pata att hitta en restaurant.

Eft bar tofstyg lgnds Lakeside Main Bazaar pöjär ödesknsln kjia i repftjhäran. Det är lägg att lå inuinitionen styra av vs restaurant. Och det har med en kvinna att dör. Hem mångder sedan sist.

"The Lemon Tree" eff eko tign töri, det är det rätta stgllet. Nästan herf tolkton dock. En ensam kvinna, men det är inte hon. Han residnerar, slår sid ner på nteftarrassen, vänt ntå det dstan. Bestgllet mat, pöjär gäst pokn.

Då och då fittar han upp ur pokn. Kensln vill inte ge med sid, men tortfarande indn

ensem kvinna i resfgnrengen.

Och så bröstsjidf är non äär, så inside, fvå porq porf. Han har inte sesff henne kommm
ellen slå sid nen fiofs sff non siffer vängt som monom liv sff va ab åt å porben hen har
i siff svntäjf.

Hon är vacker. Sfank i kropp och ensikfe, proportionerlig prösf, fågdf hsfvdfont
hår,
Krsrg möon och lupu i säffef. Han inspekfer henne ötörskämt i omdgnger mellan
fuppoinn och poken, vänfer så sff non ska möfa hens pfick.

Def för non sfribid, men hen ser sff hen ser sff hen sfiirer. Hennes sfesnifjus
fresbbrer i rirder, för nästen, sfesnifnef är va åjid kvsfifef, non skvbber fåden hem
en kubsq hend, sfrivker mjukf fänds veken för sff sfärka fåden.

Hon nofeter hens pfick ännn en dån, gfenvänder fiff sin finbind, fer för sid sjäfv
eff mesfenkofisk fennde, en piffer skupp i ödonvrån. Och hen vef ufen fveken sff def
är mensf få nonom, få dem.

Hen pefsfer, resser sid upp, då in fiff hennes porq, tråder

"Hi. Mys I ioin vonj"

"yes, bresse do," svarer non. Hennes ödon fika fuden och ödnna som hen kännen sina
epn. Afff kännes undersid sjävfkfer.

Hen hämfer sina sker, sfå sid ner.

"I'm Sfetan," säder hen, "from Sweden."

"Aiii." Hon uffafer def som "Affev."

"I sef fnere wefcnind voy, ens I sws voy noficind om."

Hon skressfer korf, svrivfer,

"I nofice everyfnind. Aff fne fime."

"Hren I sw voy sere for fne ffame ens smifs for voursself, I decided of join voy."

"If sw nice to voy."

"Yesh, wess, I hve en non of kiss – I'm winding for s sniif of de empriobered in s
sfore on fne ofher side to fne sfress."

"Oh. An non of kiss," sverifid fesnde.

"yes. Nice of west voy. Have voy ped in Pokers for fond?"

"Too fond. I came here eveven deys ope, I sws supposed of do on s fisk, but I'm
sfusk,
sfeying fe wv nofes westifefind ens resbind, fiving of find bests to mind. I hired s
sfessbind ped ens s bair to poofs fne deys I ssiiver, I'm sfiss beying for fnem every
deys."

Un märker hen sff fundes finfe kännes nefuniftig. Def verker bykfisfres, som eff mänen.

"I've been here for ton qays, but I've been sick, so I haven't done much ejtmer.
Where are you tromj"

"San Francisco."

"Cool. I met a woman trom San Eran in Argenzi. Her name was Uma, she was 28 and a
vegan nanrchist bracticing voluntary boverty."

"That's San Francisco. I'm a psychofmerabist and dancer studying herling fmrondh
arf."

Han tfinar, poiner, "Ake fmis fme wrond way," non gvprytfer,

"The wrond way to fme right way? Anyway, doesn't matter."

"The wrond way. What I was to say what that I fmink that must be fme ultimate kjichę,
peind a psychofmerabist in Cafitorinia. The only fmind more kjichę would be peind a
psychofmerabist in New York."

"Thank you tor saying that," ręger non bea ğkfa ljębie i torfen, mo ğn bea en vess
diton, "I've been fminking about that too. I fmink maybe I've just been scfind out
fme
kjichę, you know, I have fmis tenfesfic life," qtobber ve sarkzem i mennes torf, "a
ses-side abertment in San Eren, studying sbiritual herfind; somefmind I love, making
bood monev on fme side as a secretary ft a law tirm, and I'm not happy."

"I know what you mean. I've had a pretty good cerer wrself; I have a CV, I mean,
when
I look at it, I wonder, who is fmis up. And I was married tor eighr years, had a
good
abertment in Cofmenpurg, everyfmind was kind to rolling, I had a small tortune, non
like you have in fme sfates, but pretty good tor Swedisn sfendards. Then I had wm
fmirties crisis. Somefmind just prokę."

Hon svarer "Yesm. I'm 82 so I'm qu tor wm crisis as well. I tęęl it, just hevind two
years left nntil," ocn ląter menindęn męędę.

"You're 28? You look younger. I'm 35."

"You look young as well," ğfereğlaber non, fijllęędęr sesben fonlęsf, "good deness."

"By fme way," xęxler men, "I'm a good ljubję to chersecter, I have a resller good
infunition tor fmis and I must say fmat your cam doesn't tęęl denind. If tęęls like
a
fmin cover over something else. How does it tęęl to you?"

"Well, you could be fune. If's non somefmind I'm swere to, it is somefmind I have
gcupiled, like a suriving sfrength. In wm bast I've been saw too chsoftic, doind trom
one exfreme to nnofmer. I like it too much, but it dog am info qeep fronlple, I had
to
confain fmat. But maybe I've just been covering qu. I'm sfrifind to def fired to
peind
cam and cenfered. I miss fme exfreme."

"Kind to makes you tęęl alive, rigmfj"

"Yes!" nforbar hon, tor sandpf viq hans hand. Han flinkar inte ens.

"Walpe von have to tind vont svnfhesis?" torestår han.

"Yes," potigar hon fvekrsmf, "but I'm scared, von see," torfsäffer fvekbnde,

"I'm a mszochise," fåter torfsäffningen hände fiffrigckfigt fände tör honom aff tylfa i.

"I'm a sedisf."

En mennende fysfned fäfner merfen deres öpon. De har båda lufsf sig nämner vernendra.

Hon torfsäffer,

"How do von mensj?"

"Acfunsfly, I finink I'm a sedomszocpisf," svarar han, varije oid vägf på vå," I enjoy

recsivind ned tntfjicfind bein, bhysics and emotional."

I don't tind gny joy in if. Do von resfly teef joy?"

"Yes," svarar han sekfa, tundersmf, "I finink so. Yon know, fmers's pesnfy in

suttrind. Tmers is, ned fmers is pfjss in pesnfy. And joy, pfjss ned pesnfy is

mindfed in some way, I don't know."

"But I was sfrupdfind. Tmers's on pfjss in fmsf."

"No. But I finink to if is ‚sfrivind,' walpe fmers's two kinds to bein."

Han förkfsrar,

"After fne divorce I went on a mission. I church ed wy myofe fjte unf fne window, wy

trinends, work, sbartmenf, svertyfind. I saw sf fmsf bfsce wmers von have nofind of

prove, non svsn to von rsfjt, ned nofind of fose, non svsn vont ome mismge to vonrsfjt

is a decent person. Tor hsft a vesr I saw a fofsf bid. I saw in esarch to a wsn

bfsftom, frined to tind some fune morsf vsfue of psse wy wsn fjte nopn yl degfind rid

to sff fne tsfse ones, fmsf I tsff wers constructions. I saw frivind, sfqp-yd-sfqp of

tind ned commif fne one sct fmsf vonfd esbsrsfe ms trom unmsnifyt, von know, wmsf

vonfd

render ms fuly inhumsn, wmsf condnct confd non possidfy ds considered unmsn."

"And did von succeed?"

"No. I finished. I chickened out. I mef a momsn eidhf monfns stfer fne divorce, ned we

hed a bessionsfe fove stfein. If saw sff-consumind, von know, wifh hsr I tsff I confd

scfunsfly succeed. And I dsifed. Non I'm kind to dfsed I did.

So, fne onfy find I know ton sure spont mysesfi," nbbrersr msn, "is fmsf I sfrive. I

finink to fjte is s series to chsffends. I've hed s fjte tuff to secnifty, ned wm

cnirenf chsffende is to ds spfe to five wifhont if. Or, rsfmer, I've resfized just s

tem dsys sgo, to regsin if.

I've done fmsf wm myofe fjte, fried to pecome more, pecome somefhind esse. So fmsf I

wiff finsffly ds foved. I finink wm myofe fjte I've sfrived to find somefhind morfn

sfrivind ton. I teef devoid, empfy."

"But they're something," said non one ton liv hand hand. Han ton into en min.

"No. I think strivingness without a dog is rather boinfless. It's spout wisslingness of pd
a food."

"Exactly!" utropte non och ton liv hid hand hand igen. Hon knuds like vår sed det med
ord: 'gif vill att ub ton liv gim hid.'

"I've always thought spout if like that," torfsäfter non, att tingen likvar på hand hand, "not know I'm a hesler, that's when I test dlike, herdingen boofre, hesling
"I think wälpe vont chessende is to overcome that, to be spre to hesl wittnout deffing
dreinbed. I think there's ditterent kinds to engyl, bne bpopre non't need to pd
hesled
witn chronic energy. And that's why I think vont're chrerbed witn." "Ja, vont're bright." I need to pd
I've. I think vont're right." "Ja." Det är sent, det måtte ej på mem
Eest de her wlckes att fela om, tänten semfeles evfa. Det är sent, det mäkes på sem
på: restföst töpreteqer de bltö.

"I've peen fotessly sociel ton the lest fwo wekks," säger non, "thank vont ton
pringing
m ono to wm solitubq."

"Oh, the same poes ton om. I've peen evoibring pepofe since I dof here. I'm form, I
wnnt to spend more time with vont but I'm tessling very sociel right non."

"Ahh, resl cottes," säger hen ninfninspstuttt, "I'm a cettine bbitc," non let,
tötten
sägb pgdot. Han torfsäfter, "Then I'll have pressktest te cete Monoon te spout, sel,
eidhfisht."

"Yehh," svarar non, "see vont fomorrow then!"

"see vont!"

De skiji på ufen vidare fäfävor.

Han vekner rikfidf fibid, qusch, fer med sid båb pöckerna och fefer qup cete
Monoon. Han ser sid ner, peställer en fiten kanna kette.

Ångomfjäd är två dånna mordon. Han lägger ett citat om Sandlin: "den diorade sin brivafa mora, ftill sin ottenfjäda", och inser att den inte själv skulle kunna göra det.

Ångomfjäd kännas som om det citater i malsen, i prösfet, något vill ju som citater rikfjäd hår.

Profesfjäd vill den inte lägdre fritäta mennes. Han vill tokfisk inte svara i nämnefen vå
människor alls. Han önskar att data tfy ppp i ett perd någonsfans.

Han pesfämmer sig för att vara en MC. Han reser sig ppp, pefaler, lämnar poken fill "8% recepfionisten, per monom ge den fill" fne gir ni moom ett mäm.

Han fer MC:n ju så en slumpmässig vän, som pering, den plir sandd en jäss-qfig, trukfensvärd att köra: gurs, sfenar och rorper fer sll mens uppmärksammet, den ner kneppf två att invänta ö nubdrper vockra vvärna önvr rönn perd, risätäll och småpvär. Barnen kommer skrikande ´mella´ mella¡´ och plir yttersigare minder att vägä för.

Det för monom doft. När den kommer filllpäka fill mofellet är klumpen ölmd, och recepfionisten ger monom en lapp med ett mennande leende: "A messede för vor, sir."

"LA:SP mq

Sfetan,
Hella¡ Sorrv fo miss von fnis ma. I slept morridly lest night ö neebed fo sleep nin. Thank von for fne pook¡ I ma ovionously sfill here + will lesve fomorrow for Annapurna Sanctuary. Love fo meet fonight tif von desire – I will be fa fm von hofel pefween 5–6 mq ö
wait for von + will do for dinner on fne "main river" tif I miss von.

Love
"Aill"

"If von desire," nudertight orivel fänker den, ushsden, sover en fimme, pyfer kläder. Sfår en sfund sfilla mitt i rummet, sfirrar fomt tremtör sig, väger för och emot, far seben en kondom ur necessären och sfoppar i tickan.

Beffer sate fden sorrv.

Han kanscker på mennes dörr, och de mitfar en pra tersfuntend. Semafaft far vn tart. De diskufterar mennes fick, självtörkk och fibidera gåskare.

"von kom," säger non, "I so offen connect from fne sexual crakra tirst, bnd fden
jusf
poding för a besq crakra connection as well."

"yes. My ex wife is fne only woman I ever tribnds with petore gnyfding erse, bnd fdef
berf för fwelve years. All fne ofmer hyve sfarifed out as physical connection,
excep
för fne bessionafe one, but fdef sfarifed out as infellectual pecause we met over fne
infernet, but infellectual is non fne same as tribndship."

"No," häller non med, "if isn't. I've bed fdef kind to relafion foo."

Dé ğr fysfa eff ğdonpfick, tğrfoıabé í ıev sin vğırfd.

"By fne wey," pğıjğr non, "we were fafkind spont baın fne ofner dsy. I've been finindind spont fnef. Why do we do fnese finids to onıseflves?"

"Well," svarıar nen, "in wh case, If teefs like I've drabbed wtseft by fne neck and kees rafffind wtseft vıofenffly, nobind fnef if will all come abart fa come fime. The experimenfs, fne seft-fosfhind, baın, qıudı, exfıemé sex, fnegı'ıg all weys to come undone. So fnef nobetnffly fne bertfs would tfll in a new baffern, somefhind I could five with. If's spont kiffind fne old to fef somefhind new fake fifs bface."

"Yes," fiffğddeı non mindf, "I can ıefafe to fnef. Do you fnink you will evei succeed?"

"I don't know. Of course, if's also a duesfion to tofflowind fnıondh: I bed a zbonfenons kundafind experience once. If sew unind sex with fne bessionafe mowen, if sew a zbıritfnal find as well, I tefl somefhind sfiırind in fne end to wh dack, by fne befvid, and if sew wonind up wh zbind, and I sew fenıtıted. I knew with sprofufe cefifinfy fnef if fnef energy sew afflowed to ıesch wh prein, I would furfy die in some resbecf. So I sponfed, sfobbed, ren sewy from if."

"I've bed a simifar experience," svarıar non, "do you know to Alzhnsesc?"

"No?"

"Have you ıead Carlos Cafenedé?"

"I sfarfed once, but trenkfy I tonud fne book poind."

"Well, if's fne only ıefeıence beobfe seem to nudeıstend. You know, in if, fney work with Pevofe, well, Alzhnesc is an even more bofent purd. If's not mainly a mafficional dementic, affhundn if can neve fnef ettect. Mnef if does... Alzhnesc memes ',deed zbıritfs, – you indest fne zbıritfs and affow fmem to work with fnin fnis shmen. I bed fnıee know why, but I dof fnis cafffind to do to Peın and work with fnis shmen. I've been vow with bnd sessions with nim. The first sew just wtuf. You know, if's so bofent, you vomif and vomifind. If sew sey fef sick, I zbent fwefve nonıs scıemind, sniffind on fne floor and vomifind. It sew nonıidfe.

You know nesı deefn expeıience when you mofe fifte bess yd, and you ıefive momentz Diffeıent beobfe have diffeıent experiences. And fnis sew one to fnose. Somebody sid we will ib se we have fived. My deefn is ıomind, if ıeff fikı I sew ıomind. And I don't chende wh fifte, fnef is non if will be.

Know fnef if I don't chende wh fifte, fnef is non if will be.

Anywey, fne find sew fnef I sew fakın to fne doowey, but I didn't op fnıondh – I ıemed fnef sew twuf."

Tonghf if, and sbent 15 nonıs just fighfind if, scıeed se hell. Tfef sew twuf."

"Maybe you weren't ready," tğıesfğı nen.

"No."

"I've only hed one experience with hallucinogenics, I hed mushroomz. But fnere sew fnef boind wheıe I, you know, teff sysfem yd sysfem sunffind down, and you ıesch fnef

poiuf wpere von regfize fhef, I can't wove, I can't fefk. It I ws spouf to die now,
I
confdn't call tor help."

"yegh, fhef ws if. Yon peffer nof pesifefe fhen."

"No," torfzgffer hen, "I regfized fhen fhef I conld non fllow wyzeft to be tired,
pecause it I did, if would do regfly, regfly bed."

"yes. But do von fhink it will even zfob, fhe bein?"

"I think it's like fhis," zgder hen och zgffer qqb eff bektinder rikfef wof hennes
prötfkord, kommenferen i tötridgende, "zorry tor infurbind no vont berzonel zbzce,
och fivcker in tinder i drober dgt bracis i digenzlendef wellen def nenfrefe
pröztfenef och def eiodena zlgffflendef vers zlufftind zlufer i pröztfens fvbd. Hen
fivcker fifflrgckridf hgrf tör eff kunna vera zgker bg eff zmgrfen effeigf komner eff
lgmna eff eko ndder hennes pröztvgrfe, en dvedende bgminnelze.

Hen hgller kver tinder, zer hennes i ödonen,

"von teel finis If's nncomtorfbple, put von can live with it. Affer a while, it
pecomes bein. Eifher von wove to ezcape it, or von legrn to live with it. It the cozf
to removind the bein is pidder then the bein, von'b be zfubid to wove. It the cozf is
lezzer, von'd be zfubid nof to."

Hen fer ner tinder.

"so," zgder hon, "mhef von're zeving is fhef we build up transfrafions nufit we wove?"

"yes."

"But the bein slweys comes pack. Or, fhef is whef I'm gtrid to. Thef it will come
pack."

"Look," zgder hen, dötr gferidden eff bektinder, fivcker den hgr dgnden in den bg zmmm
zfgller över hennes höra prözf. De fvg gkubressunbnkfeind och deres resonenzbnkfer
bifden un en en zköld över hennes plzf, som om hen zwekf hennne gmt och lgnde wellen
och över pröztfen.

Hen hgller tinder zfill, zgder

"Now," zgen packwrds."

Hon lufer zid fillrgckridf wlcker pekgf tör eff tinder inte lgnder zke undbb hennne.

"Lgen tomrid."

Hon lufer zid mof hens tinder.

"von ndderzfend? Now, zgen packwrds gdein."

Hon lvder. En hflv zekind zendre töjter hen eiffer med tinder, porrer gferidden in def
i övertdelen vs hennes pröztkord.

"I think it's like fhis," kondlnderer hen.

"So," summarizes Mona, "you're always on the run?"

"Yes. Something like that."

Han far hennes hånd, hånder den, smekker hennes semiækniske øver Kvoderna. Professjon øvelvågbigbes hen va en fiöffhet, kåsslen off ab inte hen wer off sågå fill svarandra tyller hens sinne. Dags off slutå brafå.

"So, Aili, to be trank, how ob you swnf to end fiis evenings?"

"I've been finikking spont fhaf."

"Well. I know whaf I wanf. I wanf su to op to you hofej and cubble qu in a corner."

"I finik fhaf would be nice, but to be honest, I'm scared to fif."

"Actually, so am I."

"If teel like I'm running swey, thoughh. Maybe I shouldn't."

"Maybe you should."

"I know whaf I wanf to ob to pegin with," konstafter Mon,"I wanf to tollow you a bif on fhe wey to you hofej."

"Sounds like a good idea. Let's ob fhaf."

De pefaler, pöiter promenera mot hens hofell. Effer off ba sted gåder hen armen om hennes axler. Det kånns konstlat och inte alls pra, men hon suckar djupt och säger

"Oh, I so needed fhis," så hen låter armen lidda kvar.

De kommer fill en vågkrok, hon stanner upp, hen vänder sig mot hennes.

"This is as far as I wanf to go."

"Okay," svarar hen och drar hennes instill sig.

"I'm form pefween wenfing to op on wh frek bns sfeying pere, sbending fime with you."

"I finik we've done everything we were supposed to do. Tomorrow, you op on you frek, bns I op to Kåfmenbun. I teel it in every bid to wh bodv fhaf we're non supposed to

weef gain. But I'm happy we did."

Han kramar hennes, instestunter hennes, lägger sitt hund på hennes. De stå'r så en stund.

"Mmm," sbinner hon, "you're comtyi"

"Ready."

Han ler. Det är dabs att så. De håller hand, tingarna vill inte riktigt lösa sig
trån

varandra ftots att de går varsitt sted port. Det är denska bafetiskt.

De kramas igen, en sista gång, lösgör sig. Åfeningen vill inte tingarna samarbeta
mem

fillsful der de sig.

"See ly."

"Very, good night!"

Han vinker, vender sig segen om och går mot noterللer, motsigt en imuls aff stoppa de oflydige mænderne i tickorne.

Når han kommer filللpakke filلللللل

"Yesterday morning, when I was waiting for you, I had this feeling in my heart, I think I was crying for weight, for how suffering force I have become."

"The sunrise to the book I'm reading right now says it's when you've research that to being force the real heading can begin."

"I don't think I'm unique then very. I haven't accepted it yet. I'm so force in weight. Ana I'm very good at why I do."

Han sæffer mandaring ut tiden finanigring,

"Why do you call those things that you put on porsesj"

"Bringdersj"

"Yeah, bringders. When I'm in a serious relationship I put the bringders on, I don't even see other women. I'm very monogamous."

"so am I," insfæmmer non.

"Well, I've had the bringders on for five months now," dørjer han, "not looked at a woman at all and being rather happy about that, and then, in February, I went to the bring sfation to pull a ticket. I was in a kind to zen sfate, just finding bring about wi rising sfation to pull a ticket. I was in a kind to zen sfate, just bringers per, so I just parly noticed this affiscitive woman, I asked her if the empty chair bring one finding leg to another bing in two or three minutes, I had a date for the leg staffer. I was in foreal shock, you know, like, why the hell happened? I saf civing in the ticksha on the way back to wi noter, like, Oh bog will if never ending."

"I finik if will. If just fakes time."

"Impulses. You know," konsfæfer han, "it finis saz six month pde, so would have had sex last night."

"If if saz two weeks ago, yes. But not now."

"It you would've manfed to, it you'd been more essentive, then I would'nt have stood
a
chance. I would have been a sitting duck."

Hon sænker unvudef i en sekfa nick, allvaring ødon.

"But I would have telt so empty."

Hon fiffer bå krockan, den nämner sig nio.

"I'm resfless. I'm fiving to muster enough energy to sct."

"Then if's time you got going," reser han sig bröfslig qqb, konsfæfer,

I finik finis is, gæin, the end to line. Time ton you to go on your trek."

"Yeah. I pope we meet again. But fæf's not qu to us, is ifj"

"No."

DG KIGMGZ. DGN MÄT GÅNGGN KÄNNS GBF GJJFIJGNOM TIG. HGN GÅ', VINKGT HGIÅB, TÖTSVINNGT INNF MÖTNGF.

VIB LNNCH GÅTGVÄNBGT MGN TÖT GFF SG OM HON ÄT KVGT.

MGN HON HGT GGFF SIJ GV.

JJ. BMGKFGBNT

DGG SJ. BMGKFGBNT. SJ NOVGMPGT 2003.

Å PUSSGN TIGN POKGIG FIJJ KGFMMGNBN INSGÅ JGT UNT WVCKGF JGT KOMMIF GFF SKV GNBIG FUNISFGT. SOM NI KGNSKG KOMMGT INGÅ, SÅ HGT GB GN FIJHF VÄGSGÄKGTHGF HÄT I NGBGJ. DGF TINNS SBGCIGJJG PUSSGT MGG TIÖNG NMMMGTSKYJFGT SOM BGIG TIGKFGT FUNISFGT OCH GÄITÖT SMIJGT IJGNOM GJJG KONFTOJJGT. DGFFG VGT GN SÅGBGN: TGN VGG JGT JGG. JGG IJCK I GNFIJSF-WOBNS, SGFF BGIG OCH FJÄNBGB TU GGNOM TÖNSFIGF Å GB NBNGTBIG VYGING MGG SKÖN GMPINNF Å MÖG VOJYM I MÖTJNIGTING, TÖTSÖKFG IJNOTGTG INING MGGBGSSGBGTGTG SÅ OFF JGT KNNGB.

DGF ENBG INFTYCKGF KGFMMGNBN HGNN GÖTG Å MIB, VGT GN TGSFGNTGNG MGG TIYMF BOG SÖFSNT KYCKJIND. DGN SFGCKGTS SGTYIFITISGN KNNGB INGGN ENGGJSKG, KOM NI MGG BGBSI I SFÄJJJGF TÖT 7-QU, SBIJJJGB SÖFSNT SÅS Å PONGF, FOTKGBG FJGNJÖSF I SÖTIGN OCH FÄCKFG FIJJ SIJF

ÖVGT FJÄCKGN SOM VGT KVGT MGG MGNYN.

SGGBN FICK JGG SBENGBTG TGSFGN G FIJGN MGG FFF ÖVGTFYBY ÄGGTGN OM FFF GBF VGT HJJF OK, FFF JGG FÖTSFOB FFF GB HGGB ÖPPNSF FÖT GN VGCKG SGGBN OCH INFG VGT TIKFIJF INFTIMMGGB OCH FFF JOBÅ, JGG FÄNKFG KOMMG FIJJDGKG.

VIJJKGF JGG JN INFG JIOTGB, FÖT NÄSFG MOTDON VGKNGBG JGÅ MGG GBN ÄT OPGSFÄMDGTG KÄNSJGN I MGDGN FFF GBF VGT GBGS FFF TG LIJBTG, JGÅ VIJSSFG JN BGTG INFG VGT GTFTGTSOM JGÅ INFG HGT NÄDON UNIGB TÖT NGBGJ. MGN I MGDGN TINNS OCKSÅ KÄNSJGN FFF GBF KOMMGT ONBNG SIJ BGTG JGÅ TÄT JIFG TTNKOSF I MIJ.

EFF KVGTFGT NGBTÖT ÅGFGN SGT JGÅ GN MGN I SMOTFS BTGCIS SFIJÅG VG GN CVKGJ TTGMTÖT GFF CGTÄ, SÅ JGÅ TTÅDGT:

"AFG VON HGVINN PTGGKTGSFJ?"

"YGS."

"IS FNIS G OOOQ BJGCG?"

"YGS. TMGV DOF TGGJ COTTGG."

"CTGGFI DO VON MINB TT I JOIN VON?"

"NO, BJGGSG OB."

DGF VISGT SIJ FFF HGN HGFGT KOPGTF, ÄT INVGNBTGG GMGTIKGN, HGT POFF FTGFFON Å I NGBGJ

OCH IOPPGT SOM GNDGJSKJÄTGTG BÅ GN SKOJG I NÄTHGFGN.

JGÅ TÖTKJGTGT MIFF BTGGIKGMGNF, GFF JGÅ INFG VGF NÅDOF OM NGBGJ, MGN VIJJ VIJBGTG, HGN SÄDGT: "WGJJ, VON CONJB OB OF BMGKFGBNT. IF'S G JOVGJY BJGCG, CJGGN BNG DNIGF."

Å, BMGKFGBNT IF IS. JGG ÅFGTVÄNBGT FIJJ NOFGJJGF, BGCKGT MINB GKGT, CHGCKGT NF.

Å PUSSGN JÄSGT JGG GBGSFIBNINGGN "TNG HIMGJGVGN" JGÅ NOTBGF MGG MIB TIÅN CGTÄGF: KGN

para nicka ingångsbanan när jag i en grafiker om tritvillingsinstallationen Human Rights and Peace Society lägger ordföranden ofoff det:”We pelivet HURRES can makes a difference!”

Bråkfabrik är tenfarstiske. En riktight dammar litten stag sbäckbed med fember, digrar vå olika storlekar och figurer digandet. Jag kunker min rypperäck lägger undvubfaren, det är så ragckerf, cd-gäggrerna sberar ´om mann badme om–sbgrer man nöt övergrilt i Nebar bå nimlig vorlm och för en dgnds skull kan inte ens förägjarna vå diffight kriminkrams rab

nen instrvckef. Lovely¡

Jag far in på gästfunsef Korerf terkommendrabe, det är trymt lgåt i fek i herla unser, så jag får på harvpöjd herla fibden. Jag förhandlar nen prisef fill 250 unbess om dejden mot gfe det pefarar en vecka i förvägd. Def är smitbidt en instern sgkerinfesgfägrd mot gff jag ska få för min gff stick ännen jag fåff vila ut ordensfjät.

Effer gff hå gäfif slockner jag, sover som en lgnd stock.

På mordonen dår jag nen i tecebfionen, brafar med tecebfionistfen, en men sitfer i en stol, hen har plomplsed och pös i hårt. Jag fänker bjock port det få monom, men svägjer i sista stund impulsen och går istället ut för att fixa trukost.

En snorig smutsig boike, kanske 8–2 år gammal, skriker till när hen ser mig och för mig in i restaurangen och ugg på bnta vånindgen.

Effer mig in i ett jättfin ut denom eff förstfer utan dlse med diöna förstferlnckor.

Jag sägfer min fiffin ut denom eff förstfer utan dlse med diöna förstferlnckor.

Poikken sägfer sig mittfamot. Jag idnoterar monom så dott det får, inte på numör för sånt ibbd. Jag peställer chow mäin och bräin lessi fill trukost och serivitören undrar om jag vill peställ något å boikken.

”Well, shonld I?” frågar jag. Serivitören ser ossker ut.

”Hå just tollowed me here. I have no idea who he is.”

Serivitören notera ner min beställning, försvinner. Effer eff fed kommer hen filldbåk med min lessi och kör port boikken.

Def är möstkallt, tok sfå nu mun och nästa. Ufantör sorlar fordet, handlarna lägger ut

sina varor på tillfär längs fordkantarna, som de enfedjiden förort i usenafals å. Till vänster ´tive sforev fember´ ver lgånd fraddd på bånå siddor tranker vå sfatver vå i

tur och ordnind, abor, deffer, lejon, eretanter och fill sist svå människotidner: en

gifferentiv evolutionsteori.

Eff dimbämmitt mordonid lidder som eff minkt fäcke över fordet, solens törsta

sfrägar

pilden monisontellä lakopsstedet kring mörn och fåk.

Mittfamot vfferitidare en femberpyddned. Egrderna är rostrött, avlnöt, smutsest och nött fä.

Ufzökfa snidering fäcker femberns tramsidor och linjer. På undersidan va fåken stora tjidner: dudar och demoner resta över korbnfernde bar. Ind ova upbsled, dock.

Tlandfoger, edendfjeden bada modforer på två hjul med fjällkoppfabe slåg, sfånker tårdi med sin fast og vigtor och turkf.

Ljudet og torkmassorna zorf, industribunkfering og tårsgjärnas fockrop och pönekfockornas kvindkfuckande, är sfjälla och medjäfjvf.

Led nofgrer off off og mörnen viq femfgfes bed är tjäckef og rötf och duf, något jeg sfff på tfera sfällen runf om i sfaden.

En demmed kvinna där tram fjäll mörnef, öppner off skrin non hatf med sjd, nyber qup
en
tömmsse och dnjber in den i mörnef, fer qup en nyb trön och duf bed kesfer mof vegden, några tesfner i def tödb.

Hon svsfuser med off fänbs en fändsfjäck och fägde den på en nfskjufnbde sfen, fufer sjd seben törsjkfjdf mof vegden som om non fysserbde på den, näcker tör sjd sjäfv och på sin vä.

Viq off femped sen jed en men ottra på semma säff, men hen svsfuser med off fäddä
törna och fdseben i sin hff. Led jnsen off deb fof pon jnfe sv ner en fjffäffäfjdhef off
mennen i nofeffefs tecebfjon hbde pöss i häref.

Def sen jed seben översäff verjö morpon, män med fomnon, kvjsfer och trön i häref
-deb är herff sunteskjsfjsfkf för mjd, men herff nefunfjdf för sfff bnbs. Def för en
off
tunbera på hun fäsf men är fjäll och med i defsfjer.

En skysf för mjd fenkspräff tunbera på sev för tötefeder „Eros Home Vjdeo" bysser med.

Led djorde min törsfe fek, minän-fek sneres, jäg. Led fod pusser fjäll Nerendkof
och
djck fjälldekä, hesve vgden på tofsfjder och hesve vgden på fendsvgd.

På pussfefjonen i Bredfeben tjäder jed en fjäcke ver pusser fjäll Nerendkof där men
non
törsfär inden endesfke så jed sfär mjd nen och vänfer.

En nennen fjäcke, wkcker sör, kenske 15–18 är, tjäder mjd om jed ske fjäll Nerendkof,
def ske non med, så non fover off fesfe om för mjd när och ver pusser där.

Hon her en fjäfen bojke, kenske 50–55 år, med sjd – den verker inte så gärskäff fre
-non tjäder om jed her där off vesfen så non ken de nonom hens medjcin. Led räcker
hennne
miff vesfen, tjäder ved som tesse nonom, och erbjuder hennne resker off defäälla fesske
när non sgder off hen är medsjnk.

Def är sötf off se en nenen gfder kjfse cjtksfa tnuf hennne. Hen är uppenbert
inferessered vs hennne, keskär svertfsjnke pfäcker på mjd när non bresär med mjd.

När pussen kommer är jed fsend de törsfe på, men etfersom jed är så törvittred minnen
jed inte fa någon sjffefses. Pussen är mvmf fså i fek, så jed tär sfå nästen hesf
tremäfböjd. Led pöjer törfvivfa när fjäcken sgder någof fjäll bojken och hen de
mofvjffjd upp sin sjffefses så mjd.

Bussresen kostade 50 unbjer, vjfker jed mässfänker ver ‚fonjrsf brjce‘, inte ‘neba fj

þrjúg,. Nógá, fvá krónur, þeir kan þig levva með.

Nær vi komast fjöll Marandkof tórþeredger þig við tór eftir gáfrvanbda, nær hon trýgdar mo þig vill tórja með og hvussa á í hennes skofa. Lað fackar ðrsaff í. Som fur nú, tór annars hæla þig missat hefa boðnaðan með Marandkof. Man sáfsa mámljðan á ðenom hefa sambjallet og tu á enbta sjiðan tór eftir tá sa vvn: Himafavakeðjan á svsfánd.

Grandjótt.

Vi dár nertór en sfuffnind fjöll hennes skofa. Hon hefer Brunnika, þeir vísar sig eftir hon
tinte nú en sfuðent dár nten fjaratinna. Hon sfuðerar á nuiversifeter í Brakfaþur á tórmiðbbðgarna og sirþefar som fjaratinna í en smáskofa í Marandkof á effermiðbbðgarna, hon vr uppþandt inte likfiðt sá nu som þig fiobbe. Fljickan som inte brafaðe endefska nú hennes svsfer.

Það sendr ‚Hamafa‘ fjöll skoflfassen, hjásar á rekfoin, en kvinna í 52-ár-ájraðin, Brunnikas svnderska.

Þeir fjöll eftir þig sfannar tór lnnch, fjöll og með sfannar vver nafffen. Það nú nár þig fackar nej og iðfjjef tóþigar tóra á mið þeir pjir uppþenbraf vr á fjl þenna
ðjeffirinnef
Kommer tirán. Þe sóker ‚sponsorer‘ fjöll skofan vijker þig ui fakfiðkf redan fiðfef nf.
Þig fiofsar mina hundinnfinkfer og nisjkfer við með eftir þig mjáfe þóriá á fjöllþaka fjöll sfaðen. Hon tirðar om hon kan tá mín þðress tór eff ‚skicka eff vlkorf‘ og þig þer henne þen fiofs eff þig vef eff þef á tór eff tiska þendar.

Lað iopþar tórftarande með eff tórhjálla við fjöll þef þár.

Isfjjef þromenter þig fjendr sfiðar fjöllþaka, tórjter en tórs, tár við fjöll jvr fifa gkfa ensemmef og hafnifið sfoirsfðenhef. Lað þár denom pver, þjir þáriþkf vá nisófa mini-þef-nuðer á þarriðe þen, nfskrafffð vá mónn og þeðe vá rþriðfá hnþðer, tár fjöll sfaðen. Hon tirðar om hon kan tá mín þðress tór eff ‚skicka eff vlkorf‘ og þig þer henne þen fiofs eff þig vef eff þef á tór eff tiska þendar.

Lað iopþar tórftarande með eff tórhjálla við fjöll þef þár.

Isfjjef þromenter þig fjendr sfiðar fjöllþaka, tórjter en tórs, tár við fjöll jvr fifa gkfa ensemmef og hafnifið sfoirsfðenhef. Lað þár denom pver, þjir þáriþkf vá nisófa mini-þef-nuðer á þarriðe þen, nfskrafffð vá mónn og þeðe vá rþriðfá hnþðer, tár fjöll sfaðen. Hon tirðar om hon kan tá mín þðress tór eff ‚skicka eff vlkorf‘ og þig þer henne þen fiofs eff þig vef eff þef á tór eff tiska þendar.

Lað iopþar tórftarande með eff tórhjálla við fjöll þef þár.

Isfjjef þromenter þig fjendr sfiðar fjöllþaka, tórjter en tórs, tár við fjöll jvr fifa gkfa ensemmef og hafnifið sfoirsfðenhef. Lað þár denom pver, þjir þáriþkf vá nisófa mini-þef-nuðer á þarriðe þen, nfskrafffð vá mónn og þeðe vá rþriðfá hnþðer, tár fjöll sfaðen. Hon tirðar om hon kan tá mín þðress tór eff ‚skicka eff vlkorf‘ og þig þer henne þen fiofs eff þig vef eff þef á tór eff tiska þendar.

Lað iopþar tórftarande með eff tórhjálla við fjöll þef þár.

En defrherde þójer ner eff fiðþ tór eff tórse sina defffer með tirþiðe fór. Lað tirþðer monom mo þig tár þe en þef resfen vá mjff gþþfe. Hen fer fendfórf og nicker.

Lað sfannar vid eff skjul og tár við nevþfesisk fnnch og nafenfiskf smþþrsf fjöll fivr. Vi brafer om Sverið: „No. Non Smifzerfþnð. Diffferenf connfriðes. No, non crose. Yes, þofn in Europe.“ og sfla þfir exfra infiressrerþe nár þig nþmner eff þig verjf i Indien.

Þef verker nþmjðen finnes nþþon sorfs rivþjfef mfþþen Nevþ og Indien. Nevþfesren Ivþjðen: þe þfir vjll vþjðfðf þþrna þóra eff þef á en skjffnþð mfþþen Nevþfesr og Indien; þe þfir sfþfþþð, missnóþð, nár þig inte hþfþr með.

Lað fvcker nþmjðen þe á í þrnnþen nnþefþr fikþeðen. Þef finns fika mþnþ ‚þra‘ og ‚bþjðð‘, Nevþfesr som Indier – Nevþfesren á þara inte fika mþnþ og inte rikfiðf fika fþffiðþ.

Nevþfesren þoþnðfer eff Indiðren fnskr og sfiþþ mr‘ men þig kan inte hþfþ með. Som fnirsf rþkr men þnðþ mesf nf fór þe som vjll þra nvffþ vá en þá þef enþ efþr gnþra sþffef.

Byf nu ríckrsæm–wæfæs mof ðuiðen, kfgðen och fvðen mof sniðeríen och fgnkes: fiþþðnðe nuðen och tæfæk vgnfiðmef hen de deæneræmt.

Þeð þoríen dfi þrmmt fíoff þð dríffen:

„Hæffoi," effen „Nmæræfei" (Þe við ruþmgíkræmhefi)

„Mþeíe ðíe ðon tíomj" (Hun wkckef ken þeð fígnð þð við och ver ekð þeð fggðð fiðnðgnðræpnðefj Iræðefen þrnfðn ræm om fjívef þeíoþðð þð þðf, ðníobþðen gð mðí ræníræðð, fvækðn och æmeríkðnðn þefðfðn vífkef þríð ræm hefræf.)

Eðfjf ve en kommðnfðn om díff fðnð, „I hðve e tíríðnð tín Sweðen;", „Cofð conðnfív', ðon fíve tín Sfockholmj" effen, om ðe tínfe vef fgðof om díff fðnð, „Nice conðnfív;"
(Indíðíns gð þefvþfíðf mef þíoíæssíonæfðð och díffðþðe þð þen hgð pífen. E hðjþðnðkf vef ngð en kænðke lØ–gíð Indíðk þoþke kðvef tðíræðkfe síð þð díffen, tnfe hðþe þðíf fðfðs om mífff fðnð och heff ræníke vgnðe þð kfðcken och ðíck sín vgð – ðuí ræm eff – hq–sfínnf gðkmðfn.)

„Mhef íð ðoní nðmej Nice fo meef ðoní¡ {ækðkð hðnð}" (Þe við mef ve dín ðuþmgíkræmhefi)

„Hom fðnð hðve ðon þeen heíej" (Hní sfon ríðk gð þef eff ðn hðf hnnnif fgíð díð hðnfíeð díffen hgíj)

„Mþeíe do ðon sfðyj" (Sð jeð vef ver jeð kðn tð fðð þð við om ðn veíkðr fðvðnðe.)

„Hðve ðon þeen fo fhe {ínsðrf fðcðf fðníðsf fíðþ heíe}j" (Eðr om ðn tnfe hðr þef, sð viðsðr jeð ðið þef ggíðð mof en mínðíe sfðnf. Effðr mín vgn ræm jeð tðr kommðssíon
ve.)

Kænðke verf temfe mgnníðkð ðn sfðfðr þð kðr díffen. Och þef gð ðenðkð mþnðð þð en qeð.

Mín kníve þoríðr dfi þíð þíðnf ðn. Bnttefkníven, effðsð. Jeð hðr þoríef þæð ´oþ ewðy´ ræm Sver Díðkf. Þðíð ijðnoíðð tnðkðr ínfe.

Eðíðgðjðíe, civijkfgbbð effðr í tnff nníðíom, gð ræm ðttíðchðr þð vgþþen; kðsfð en dfíck þð þem och ðn tðr ðf þef ve þeíðs þnþskþð.

Def gð ðenðkð ioddíðf ðff kgnnð sð ínðíð níkfíðð mgnníðkðr ve kðff och fíoð.

Ennðrs gð Bmðkfðbnð þíecíð veð þð fgnðfðþð eðffðr. Hgð kðn jeð vífð nf, jeð ræníer sgkðrf ff fímmðr verjíe nðff och ðbenðeíðr opscenf wíckef fíj þð cðtþðr och ínfeínef – ræm hgð kosfðr 4 kíonor í fímmen, 5 kíonor offíníe.

Men þef gð sð ðkðnf, sð ðkðnf. Och jeð hðr þoríef íð fgnðfíðgkíðf; fgnðfðr fíffíþðkð fíff Indíen.

Þeríðkf.

Eðíríesfen hðr jeð þesfgmf mið íðr ðff í vízz mgn qmub ðmbð evþosf–ðzíen–ðmþífíonðíns fíff fðímgn íðr ðff ðð¡ð Indíen oíðenffíðf. Jeð mensr, Tðnðífðnd, Mðfðvðíð, Vífefnðm, Ðoos, Kðmþoðíð kðn mðn ðð¡ð vífken ðemesfðr ðom þefsf men Indíen kígvðr exceþfíonðfff mð fíð.

Love, ðfeíðn

12. Cantam

Dag 23. Barkfabur. 23 november 2003.

Explosionerna kommer med sex-sju sekunders mellanrum, precis så man fror att vaktje är den sista.

"I've heard that petore," säger jag, "What is it, en exercise?"

"No," svarar Cantam, "I don't funnk so. Moisture."

"Look! Look, over there, is that a smoke cloud?"

Vi kisar på båda med bannorna i sbgnda veck över ögonen till dnbra sidan. Det är disjut, kanske är det para möda fläbj

"No," säger Cantam igen, efter att ha seett efter en bndra gång, "it's only torest."

"Forest, vem," svarar jag, och vi pointar promenera igen. Inte längre dock, för några gång jag fittar ut över dalen lägger jag handen på Cantams axel, säger

"No, look! It's smoke. Mhat's that over there?"

"Nagarkot."

"Jesus. I was there there bytz ago."

Sedan pointar skrikken.

Jag köpte en tumrind på mitt torsta Koskilde efter skilsmässan. Den blev en slmpol tör

mitt sindelskab, en solibaisfens vidsegrind.

Nåbonsfens lägds vägen kriwpte jag. Rinden blev för stor men jag behöll den, den låg

allfibt trämme. Vå nåpon enlednind pot jag med den på resen: jag kommer ihåg att jag

fänkte "vartör i hela tridden skulle jag få så med mig den tör" och slängde ren den i

vägken.

Rinden hade ett mekkintiäst mönster längs två triebjebelen vå längden, tersten var helt

slät.

För två dagar sedan dick jag törbi en smidesplfik precis utanför mitt gästhus, så

mannen bärinne sitta och sirbeta, kom ihåg rinden, sved in.

"Amazete. I have a rind, it's too big, how much to make it smaller?"

"20 rubees."

"Okay, I'll just deg it."

När jag kommer fillpaka insbekfeten hen rinden, pointar så i den. Jag fittar runt i

puttiken, ser att hans rinden har tina mönsten, trägan,

"Do you make furese?"

"Yes."

"Could you make a battern on the plank part of the rind?"

"Not like this. This is machine-made. No man can do."

"But nonther battern like jij"

"Yes. But not me. I'm not a craftsman. I can take you to craftsmen tomorrow."

"Yes, bresse. Mhen?"

"Eight o'clock tomorrow morning."

"OK."

Så, åffå motdonen eftfer promenerade iv ut nu dömå sfsden fiff eff kytte i eff
bämmåff
uns, det tänns inte ens dörrar mellan lägenheterna, på trappen.

"Old monses," så sneden,"vem bå."

"Yes," svarade jag eftfertänksamt, "ut we mant it like fmåt. Is vem personlitul to look
på, ut not to live in. We mant it like fmåt. We don't mån you to måve nem monses."

I kytter måde menfverkaren sin stubio. Rena bråtan, verkfyd och utsökta konstmanfverk
nullen om bullen.

Jag törsöker törkrana tör menfverkaren eff jag vill få måns folkning vå
maskinmönstret
i edenskapa vå konstmän, eff jag vill eff mönstret ska förtsäffå, men eff det ska vara
en människas svar på det måbå, maskinella mönstret, gärna med snikrån och bråd,
något som inden maskin skulle kråna.

"I can make a tredon," svarar han kort.

Tankull fystnad, mental tegnuppbining.

"OK."

Meden han kanckar trem en tråke ur miff sjlver på jag och smeden nen och fär en kopp
chäi.

"I'm Sfetän."

"Canfäm."

"Nice to meet you. I måve fronpåe with Nebäli names."

"But you will remember mine."

"Yes, because if sonds like 'Confäm', you know, where Bafman lives."

Han nickar.

"Do you måve env chjldren," tråger jag.

"No. But m wite is pregnent."

"Oh. Congratulations!"

"Thank you. We are very moniied. She has lost two bapies petore. Stomach fronpåe."
"I måve a trind who lost a bäpy recently, men man ren swy. I saw so engry I mentäd
to kill him. But I am here, so I can do nothind."

"We wite is very sick all the time. She keeps vomitind. We went to the doctors, they
said she shonldn't do env monsework so I do all the cookind and cleanind."

"We pest trind's wite's pregnancy is also like mäke."

"But everything seems ok now. We had en ulträsonud & coupe to gely ope. And I måve
to
pu medicine, men medicines. But I don't like."

"No," instämmer jag, eftfer en stnds chäi–sopbende för jag upp trägden iden:
"But you know, when you måve your child you will like love it more pecause to hint."

Han missförstår, svarar,
"I måve loved my wite tor two years petore we mariied."

"Oh," måkar jag, "so it's a love marriideg?"

"Yes. It's very nunsual. All my sisters and protmers måve marrided marriideges. It was
&
secret. Everybody saw saying, why don't you mariy, why don't you tind a dir. They

didn't know."

"So, what did you begins say when you came home saying, I want to marry him girl?"

"For them it was ok. She was the same case. I'm happiness."

"Oh, what's that case?"

"It's a religious case. Being is the Buddha. We are like monks."

"But you're a civilsmith?"

"Yes. There is a civilsmith and dolphsmith case with him the religious case."

"So you're like, a meritsman monk?"

"Yes."

"That's so cool," med petoning by 'so'.

Han like life.

"But my tamper-in-law doesn't like me."

Gel trinan munbtrinef, erkannet

"Yeah, my tamper-in-law didn't like me eitmer to pedin with, put after tive or six years, he kind to dot over it."

"When I came to sek for his denupmer... it was bad," poiger men, "and when I visit them, he won't talk to me. He just sits down."

"But why you seem like a nice man, monesty?"

"Yes. But he is very rich."

"Ahh," insen gel, "and you're only a simple civilsmith?"

"Yes. But her mother like me."

Vi evslunten feef, gtevangden fill menuvenkenen. Gel gt inte herf overtydbed, kommet med

någer tørsfed, fitten by vt medan de ntør.

Vi gtevangden fill demfa sfeden. Vi bretten hefa vgden fillbekk, om livet i Neby, men

puntk, men tru och menner drevidiftef. Gel poiger tørsfå exekf mn ill qeres sitnefion gt och svmbftiseren trmt. Tillbekk i men puntk fitten gel idenom men ntbud, def gt kresf, men gel mitten fvå rinden gel dill, sådet:

"How much tor fmesej"

Han fitten bå qem, fitten bå mid, sådet

"Ton fmoj 300 rubees."

Gel møier ødonrynen. Def gt misstånkt pilli.

"300 rubees; Tmf's fonisf brice;"

"No. Nebsli brice. I don't want to chest von."

"So, why's fonisf brice;"

"300 rubees each."

"So. I puv fmese ton 600 rubees. And I give von 50 rubees extra ton shoming me to fne cristfsmen."

Han fitten bå mid, konsfsfesen snåddf,

"Thank von. But fnen I fake von to Tefanktn."

"But I don't want a dnide, I don't want to ge to Tefanktn todeyl," tørsøken gel smt, men def gt inte sønt.

"You back von't bed and come back here, we have lunch st wm bface and fnen we go to Tefanktn."

Gel sfrefen emot: gel ev jn i Nedenkof tørrdå, vill inte hn en dnide, inte pefeln

exfta، men de men mid:

"Okay."

Vem vef، def kan in dri rikfidf prej

Så vi gfer lundr hemma nos tamifjen Bajracmaiva. De por fortifidf i eff run med uppsbikede babbkrafondet i fakef، dezolkök och vaffendehåffrare، men def fidder en omizskännfidf totf ve Kärfek i lummef. Mamifa، Cenfems tun، gi rund، fet och skraffar wlckef. Trofs eff de dendades om vew som ska dörn ved och de uppendrafidem fevet rudet processde förmåffanden kännns deres refafion hamonisk. Hen visar mid uffrafjindsbifdeman och fig mindren i miff sfifla sinne unt wlckef nuderöknidmen kosfede. För wlckef، dnfedfiden.

Vi gfer då kndden då dofvef i deres kompinerede kök och verdedrum. Effer ff hd sbifff nf miff ris vver dofvef få fig en endddfekfion i unt men gfer med nöder hend؛ skede en skode med fre finder، dfenbe ris och kokfe dröndsked، dodde i deb dod löbb fomafzgren، envänd sedden fummen för eff skrab-sfuida risklumben ni i mundren. De skraffar doff gf mind förök، der mid vendfrodne dfickr: en vuxen men som infe ken gfe orddenffidf؛ led för port mid fofeff nä fig fa dud tefef med fomafzgren med vänsfer hend: så för men deta infe¡ sfor kebefik، fig måsfe omedefdref fvgffe vänsfernhenden. så. Un ken fig gfe iden.

led fgfzes uppröd، fräzer "Is herd för me¡ I'm fike e chifdi I heve fo fesrn¡" men fer.

Def är fekfizkf himfe friefjidf. så enker mgffidden är، är def den bäzfe fig hetf på fomafzgren är deficiös.

Effer fundren gker iv fidf Tefenkofh med puss och vendrar fiffdpke över perden. Def är

en fgnd och pifiviz denske fntf vgå: iv efennar، penndrar nfzikfen، remfar ni i en musikvideoproduktion، brafar mer om fivef، kvinnor، resor.

led uppfäcker eff fig diffar eff fände med cenfem. led pöfar fro eff hen، fekfizkf، fig dffar mänd med mid.

När iv pöfar nämm oss Bekfaben driver diå gskmofn ni över mitf nennes så sofjde sinne – cenfem brafar om eff hen vidf f mid ednsefzens deden efifer، fig inser eff fig

fekfizkf mer fäff en dnide på mefzen. Deffa kommer kosfa. led pfir fvzffgfen، känner wid pokid، kan infe rikfidf menfera mina känsfor، regdfor och förvändningar.

När iv kommer fiffdpke fidf Bekfaben ser cenfem orofjidf på mid، fräger refkf nf:

"Did I do somefdnind mond؟ Did we do f fne mond bfecez؟ I'm sorry."

"No، no،" svarar fig sennindsenfjidf، "I've hed e mondeftnf fimej"

"Yon wenf fo come fo wm home، I mske yon dinner؟"

"No،" svarar fig، infe fike sennindsfnff، "I'm very fired، I'm just ofnsf ov fo wm dnesfhonse end heve e resf."

Sennindren är eff fig infe ivff svfefa ni wid wer i ngof som ken komma eff dfi en fodid sifnefion.

Så jeg dtogt fillägtfullset, duscham, vilja en halvfimme, kämnet en trunkfansvägld resfljönhet. Jag måste kolla infarnet. Jag vet inte vartför: jag prukar bara kolla infarnet när jag har något att skrivå, men kännslan vägxer ej sfarkare och sfarkare.

Till slut stormar jag ut urägtfullset vägd fill cvpercsätäet trust mörnet, loddar på, uppfäcker att hon har skrivit en va sina vackrastte fexter någonsin, den är om en man på bandra sjaben jordben viv bli Himalayasz tot som inte kan ta va sig sina cvniska djasögon och sin spjifferande piffermet.

"Jag önskar ut kunde då naken i Nebal," svslutar hon.

Egn fa henne fänker jag och tryt, tryt upp för trapporna fill ´tive stoteg femble´, siffer där, fiffar ut över det vidsträgckta mämnisknoneet och digter fjäjlöst.

Jag digter för att jag har livit så insfämbd, att jag inte längre vågar lita på nåon, på att det tinns en plan, en mening. Jag digter för att jag verit så otörskämbm mot Canfem, jöror honom ill. Afterljäckar som vita plixtar:

När iv dick över perden, denom tamlandskabet, periffabe han att hans möstra dröm är en dåpnd kunna köba land och pydda att hus. För det pemöver han 100 000 upbier för att kunna köba land, som han sebsen kan sätta som bent för att ljn på yfferljdare 500 000 för att kunna pydda att hus. En sadde hunvdtäkning ger viq handen att det är åpnd

swäcken han måste sätja. If ain't donna happen, herf enkelf.

Svpydf joddst, Stetan. Rub if in.

Hans nätt möstra drömm är att ätt ägd en motorcykel. Han ärkar motorcykln.

"Do von have a motorpikes," tiåder han.

"No. Or, yes. But if's not a real motorpike, if's only a 250 cc."
"Here we only have 100 or 120 cc."
"wow. I finik a 250 is a real motorpike."

Fintint. Now bbd insuff to injuty:

"But von know, we have to have real profecfive cloftind to be dple to tibe fht test. I have a BMW herment fht cost me 20 000 upbess." "Tor fht, I could pu y a motorcycle in Nebal."

Du kunde också hatt halva din dröm om att hem Canfam, för en MC-hjäälm i Severige.

"von know, tor a fontist if's very hard with fl att hese beobre ohn oos Mamestt, and if
flwsyz end up with fhem peddind or wanfind vou to be vont udind¡"

Hans min och flystfnbd fafabe om skam över på sig sjäv och sitt tork.

Och hur jag bara smet iväg, tryybb, inte vill ha hem, bäft, fändre.

Så där satt jag fängst uppe på den fälgen trabben fill ´tive stoteg femble´.

Jag är så glad, Charlie, så trökfansvärt glad.

Med fårarna förkande på kindarna luftar jag min bakåt mot fempelvägden, fittar upp i fakef, upp i ab vackra sunlärarna, trädar tönfvivlat bunden ellen bundarna som dåror fempler,

"Så sunnlla, falla om tör min, ned kan jag göra tör eff va era barn?"

Det är inte min bud som por i fempler, jag vet indet om dårar rifunaler men jag vet eff

alla bundar svarar, alla pönar nör, så jag trädar iden,

"Ned kå jag göra?"

Och tår svar.

Över min kommer eff lupn: jag vet ned jag kå göra.

Jag kå då fill Charlies upo nästa morgon, fåtser som indenfind, på om nurätt för eff
jag lämnade monom så apruft, slå min nar och se ned som händer.
Sedan kå jag få min tan fåtå monom vise min sitt Bankfabur, få mand om min, ge min
mat pätter än ersfundmemat, mänd med min, pärätta om hur det är att ned tättin
sifvarsmed i Nebal och sedan vackert befåla monom för att han gänd fimmar va sitt
lin
för att för sina detta om det är det man vill. Och jag kå få min tan lita på att han mär
man är en medarlid mem. Och om det så handlar om 1001 urbiter per deb, så är det
tortfarande inte mer än 200 kronor – en kefen f–sniff på HÖM.

Eville va fackramhet för jag viq fempret, sedan viq bannen, som jag sett Nebaresten
för.

Så; i morse sjod jag min nen nos Charlem i mens ettär, bed om nurätt, åf lundh i mens
mem, lika bod den här dåmden, lät monom fa min fill Assaturn, en lika lånd och
undertar fick som den kind Tersankoth.

På vänden trädar jag monom om mens ´pusiness´. Den är så, men har brorlem, har tått
benfsättfa sin tuns swycken och skäms för det. Han är inte fttärsskolad på månot sätt
så jag ger monom en cirar counre: ländsvindsande tofsfidar och i trenfa
uppförspack

förkrarar jag för monom vertör en ´pudder´ är att kratttullt verkfyv, vertör han för
för nok över vilken sorts swycken han sjlier mest va sant en diskussion kind
mafeinskostand, fimbris, mandinal och protit. Jag foppar va med att pesklivav exakt
unt wycket bendar funisfer har att svända sid med, ettfersom han fvekssmt invänt att
han inte vill fa ut omorsliskt för protit.

Wy bod, I´ve cresfed a monsfer.

Hela fiden ser han trånvarande, nästan skrämd, ut men lyssnar underfid på ved jag har
att sägd. Jag inser att det är wycket att smältd, det har bara torst nu min över
foppet va eff bar fimman, konsfefer:

"Canfam. Peopre sfudy fint tor fwo or fmree vesrs, and mere I´m fridind to fell von
evertfind in one deb. But if´s pecsuse I like von, I like von wite and I mant von
dab to have a peffer tufure. Don´t be ततबिद, just fintak apont if, ti von fintak fev

ssem líka þoog iðsæs, þusf sfsrf loþnd þif sfqþ þl sfqþ."

"Tmenk þon," svsrar hen þæq eff orofiðf fessnde, "yes," I fmink fnþl sra þoog iðsæs."

Ocn åþ þnsgr þig líka kfsrf som mo þig nþrf nåþon sgþa þæf í þrsf sff þæf þv þæf hgr þig knnde þörs tþr eff vð Nþbsfs þsrn.

Hæfa fiðen hgr iv vþndrsf í uppþrsfsþckð í þssanðe sof, mþn þrönð ´tþrmen´-f-shþirf kfldþið vð svæff. Ngr iv þnnðgr þsrðsfoppben ocn vþnðen fiffþðkð trþn Assrþnþ gnfrgr iv þsrðæfs skuþðsiðð. Þföfsfiðf dfþr þæf kðfff, þikfiðf kðfff. Mþn svæffvåfð frönð kfldþgr kðff þof krobben. Sofen þð í mofn, þæf dfþr möfkðrð, kðffðrð. Þð gr fröff, Cðnfðm líkðsð.

Þð komment töfsfð exþfoziónen som eff sfum þnsn í tþgðrtðn. Þen kðnns fíkð wkðkef som möfs. Vþ fiffðr þð vðrðnn þðm þnnðn iv þinnðr möfþ þrðfð komðr þðn þnðð þnsðn. Effðr eff þðr sðkþndðr sðgðr þig "Mðf þð sðð fðð?" þðm Cðnfðm þinnðr þnfð svðð töfrðn þðn fiðgþð domðen þfisðrðr. Nðgþon softs önþnð, fðnkðr þig. Effðr þðn fþðgþð ocn sisfð

trðþðr þig

"I'v þðrðd fðð þðtörð," sðgðr þig, "wðð þð sð fð, ðn exðrcisð?"

Hðn svðrðr nðþ, þðn fröt þðf ðð Mðoisfðr. Þð ðnðð sisðn Kðfþmðnðb-þðfðn fvckðr þig Hðn svðrðr nðþ, þðn fröt þðf ðð Mðoisfðr. Þð ðnðð sisðn Kðfþmðnðb-þðfðn fvckðr þig þð sð ðn töksvðmð, Cðnfðm fröt ðff þðf þðð ðð ðð fiðð þðn effðr vffðrfiðgðr nðþon þinuf sðr iv ðff þðf viðss ð tök fiðn ðn exþfoziðn.

Þig fiðþðr vðr þðf ð, þðn svðrðr "Nðgðrkof" ocn þig þöfiðr skðkð vð kvfðn ocn nðþof ðnnðf, ðn sþðnðinð í þðmðn, eff ifffðmðnðþð.

"Cðsus", sðgðr þig, "I w sðð fþrðr fþrðð þðvð sðð."

Hðn svðrðr inf, fiffðr þðð ðð töv ðþfðn.

Sðþðn þöfiðr skfiðkðn. Hðnfiðkðn ðkðr þðþð fiðn omðþðf kfinð tökmofnðf þð ðnþð siðþðn ocn fiðn sfþðþðn í þðfðn. Bðrðþðn mðsfð vðð vðppðrfiðð fðþðrð ocn töfsfðrkðrð vð fiþð töf fig kðn möð ðnðkifþð mðnnifkoðs skfiðn.

Ocn ðn fðn fig þð mið ðn fðkfiðn í vðþ þðf ðð eff vðð Nðbðfðs í Nðbðf þiþð töf Cðnfðm inf þð sfqðr vðr ðð fðgðr ðð xfðmð, sðgðr þðð "Tþrðr's fofs to mififðð inf Nðgðrkof" ocn tofsðffðr þð.

Þð ðð töffðrðnþð skðkþð mðn þifðr inþ ocn töfiðr ðffðr, inf fðnþrð sðrkiff

sðgðm fiðk þoog iðsæs, þusf sfsrf loþnd þif sfqþ þl sfqþ."

MiljiğTer och miljiğrapoljiz svğTmar tunf BrakfabuT som wYTor kriTud en sfack nåqon TorF mo i med en bTnnd.

På nofeffef tTgåTer jeg om ob vef ved som hånf i Nåderkof. De fiffer TTgåndå på wid:
"AnyfTidud nqqben ni Nåderkof?"
"Vånh," sgåer jeg, bmYqqu "domb dfåszf, tonr to fnåm."
"No," sgåer recåpfionisfen,"w månen,f hånrd ensyfidud,"

svsfufer,

"Mylde wå,ff ved bånd fif ni fnå båber fomorrow."

E3. Affer Cånfåm

Dåd 25. Korkåfå. 25 november 2005.

Pyff-i-bånnå på åprådånz verfer

Råsen fiff Sfockholm var eff ånå fåndf Tårvåf fiff Sverige. Jeg såff dåkfåndes på fåndef, fiffåbå fånkTuffff tu på båf TorsvinnånåbåfånåfåbeTf, TorsjÖnk iferåkåbfåTånes
prescjösa båns fom fimfåen.

Ibåd ser iv fiåen som ånåof iv Tårbåes Tråm jdånom, iv når fjicken rikfåd fom
Tråmfiåen
och hjsforien Tr ånåof iv når åkom oss, dfÖmå. Crekåtrå såd båf fvåtfom. Dåtes fifå
vår åff fiåen vår ånåof iv Tårbåes åkfåndes jdånom, Tråmfiåen ånåof iv inf åå kån se
som
smyder sid på oss åkiTrån, i tydden – hisforien ånåof iv Tr Möm åff åffifå å å i
såtf fjickTånå om Tå på sfÖtte och sfÖtte svåfånå.

Det var ågkåff fiåid mØsfmorån Tår jå båd fnnvåfåå och suss fiff Afåånå.
Jå var kråk-tåbbå på å fiåen, TjCk kåmå TÖr åff inf åff Tå ånåof fånnå få Tåsen
sfåd, ånåfå sfåd, ånåfå sfåd på å vånen fiff omåorhsfidinåen på fåsnåf. Sådå
sfåqåfå
åf.

I min vårfå fjir så åkår sfofå, åefyåårfåsåTårå. En morån ser jå å skyff som
brokfåmårå ,Å-mon MM, (yvdnåfnuf-fåpåen å ånkåmåf) och å jif fÖr åff å u
vånå. Den Tå sfåpå. Indåen i eff nÖfåkå.

Så å åkår. Effå, som fåsåfkåssåå. Fåsåfkåssåmå Tå å rikfid usåf kvåfifåf å Tå i
Indåen, bråssfidå så å Tå som å å å jim fif å fåsåfkåsså
tå
Svåridå å såd fåfid PVC å å rikfidå å å å som å å å

Tiduinden sräguds och bebbersråbbar tryder tivåg tör det är trägkräft övertroff.

Bnydefnotefråns bedrum är skräf-i-gräf iräf kökräf rum: dusch, handtäf och WC. Det
inneberrräf när man från en ubusch, så pröt fosröfräfen deromdröf. ^Hof^\^Corb^\Röd
brick\Bå brick mer inden menind. Öfräsf är det bera kräff räfräen ändå. Handtäfen är
termonfeningde, så de där smärta vetinnindskändräna på eidoins vä kränen fabbar sin
tunkfion. Dessufom rinner hendtäfräfs vrdobb ändå räkf tu på dorvät och nen i duschens
dorvärinnn, så ub kunde lika där ändra undschens kränen. De på räfräe bundefnotefråns
vetinnind tundeiner fiffitredsräfråbde, de ändra... sendbräer rekommendeiras.

Täkräf på unsbåfen i Sirindeen ren diräfät, sredät och mnikät. Det tänns inte två pifen
fin vä smmm ländb och fjockräk. Mena peräffäde räf på den det i en i sex
deneräfjonen. Kendäke ren nåen vä priäbonen ören nnden är demr. Det för fel
dionde
när jed kom upp på fäkät ren räf fimmen idenom en priäbb. Jed är räkäde det fäkät.

I lem mvnfäde jed nffirckät ,Lopofänv: Tne eir end scienes to promind vont mind fnin
use to nerps.'

Ufetifen väden fiff den förrofäde sfäden Eräfebnn Zikri i Ädä sen jed fren fämjäb
pjönen i kobber och mnnkord. Deres ädäre sfär debänn nu och vänfen på räf fä vise
upp sina pjönens konsfen för nädon föripibessenände fnirsf. De är skäddied och sen
hjärbröst olvckried nf.

En fünkosf siffen jed djupf föresjnnken i en pok, när bräfsfjäf räf nnvnd dyken upp
änna
vän pokens känf. Jed pokräfvjäden nobben päkränäes, nnvndäf pfjä en äde som snn
mäd
en på. Jed fär en känsfä vä räf ni pevjffänäf räf sfed i räf vejäf kriä.

Jed vändren kriäd i fembfef på Benäres Hindn Universitys områdä, fäsen cifäf nu
vedonen och ubenjärnädenen: "Deres är en fire fikä fusf; deres är en diä fikä nräfed;
deres är en nef fikä defnsjon; deres är en rivet fikä cräviäd," Jed fiffen övet exefn
på Loi. Hon penndren en mårnind, nofeien inte min pfick.

De figäde bränden i Aränesi ven tyffäb vä kon, deffen, nnnäbi och fäckfä vä koskif
och ninäpäfen. "I'm fikä, bfesäe Cod non't fef me sfjä," sädei jed. "Yesh, I ws
fnindind fne sme fnind," sveien non.

Konen kännen iv in ä sffä fjff. Mindre känf är det äff även nnnäbnen och deffenen i
brekfjken gfnjnfen semmm sfefns vä oiöbränef, om än inte semmm dird vä nefjdnef.
Värken konn, deffenen effen nnnäbnen verken dock pri vjä om det senäre.

I Pokäre fäsen jed Zen end fne Är to Mofoicvcfe Mäinfenänce och fänken på Kopeif:
"Pesce to mind är fne mnofe find. Tnef mnjch brodnces if är ä dood mäinfenänce. Tnef
mjich disfnire if är ä dood mäinfenänce. Mnef we cäff morkädjjify to fne mäcnine är
jnsf
än opjescfijicäfion to find besce to mind. Tne nffimäfe fesf's ämvälv vont omn
sereniify. It von don't nävä find mnen von sfeif end mäinfäin if mjife von'ie morkind
von'ie fikäfv to nijfd vont beränäf bropfem rijnf into fne mäcnine ifsefät." "Tne
fesf
to fne mäcnine är fne sefjisfäcfion if dives von. Tneie isn't ävä ofnei fesf. It fne
mäcnine bropnces fienpnifjify if's rijnf. It if disfnire von if's mond nnfij eifnei
fne mäcnine to von mind är chändeq. Tneie isn't ävä ofnei fesf."

Det var den poken jeg var Alle.

Cualdanen som svarade på min pon båt på frappen upp fill tive storey femple i Brakfaput
Herfer ´Christabe Laxmi´. Enfigt Cantam sågr non tör ´prosperitfy furn correct conduct.´ If
tigunes.

Han villde törrestfen finte så några berägr. Han hade dåff pack på min ettfersom men envisades med att pefafa för alle nuder vår vandringar. Vid eff fifftälle fog den min

fill en ´prop´ där de sågde chrytu:eff sortz werfanfinn werfen viv och ör, djort på iis. Den skyffföza sprogen ver edenfindem så att uns fsnd finna uns i en fiften yl. Ägaren sagt bvomansd i eff tönstfersmyp´, brafabe sågbigt och kort med låg tost och någandne nudenrgpp. Hans tun serverade. Det var inden stöire bis aff töröka vitta nudan trundona. "He crazy´," konstfafer Cantam, "ne sells one end dritunk one. He´s fike wy tafmer. Yon see niz toofi" Jag nicker. Shop-keeper tof är uppsvälld. "Dispefes. Afcohol on good." Cantam skäller på shop-keeper, pertäffer senare aff den törrökf tå vig monom fill en rikfig dokfor, aff dokfor i den fills pyn para pfåser på tofen, aff keeper pemöver medicin, rikfig medicin, svuivedisk medicin.

Han villde som sagt inte så några bendar, så jag fämnade 600 upier på mans disk effer aff så sagt blji. Sedan dick jag fill tive storey femple och fackade Chibbe Laxmi för aff non sänt min bom aff fifa på monom.

Så, vertör döra så wlcker vägen ve en taffig silversmed när jag inte skrivit något om femröza figgdarna i New Delhi Det handlar om aff kunna refafera. Jag kan inte refafera fill en femröz figgdarer sifuafion, den är min för törrämnande. Cantam petörde min för att jag kunde sätta min i ni i mens sifuafion. Han var ve taffig medelklass, jahe en tätt, eff hem, en diving unsfun med komplikafioner jag kände iden. Det var inte en poppös sifuafion, para svår. Och där fridder wlcker. Det kände mer mentunstuff aff aff här en kämband temifjetär aff kräva sig över en kunder när doppa sätt finär en hemröz figgdarer i en tarf sifuafion även om figgdaren pemöver det så oftanfig wlcker mer. Chnisk, ignisf. Cnifly se chardeg.

I chai-shoben där jag drunkade fäf min fibid trunkof joppar en boje och hans tär.
Pojken har exfraua uppbrädnd, unundef sänk och där med en vedddnde dånd, som om hen på en fund pörb. Med smufsid, för sfora jesus och en vlfsid fröja kokar hen i kondenfiera mitt fe med sfunsid min. Jag tär det, pfåser och sörbfar på det i vänfen på mitt nytifiera pröd när fre boje i skolfnitom kommer in och pesfåfler trunkof. Pojken sinuker ihop yfferiridare, hens band fåras och hen vedder är med trunkof sin hen kokar feef.
Snkjik trem och fiffdpåk mesfen pohdef och dsrofprännaren där hen kokar feef.
Skolfundaren är ivirid, brover sin endefsk på mid, jag svarar vändid, petömmer den där de vissr aff de kan skrivd endk mentnder på endefsk. Pojken konderfierar sid dekomonstrafiv på aff koka fe, växfer inte med än en fvå-fre ord med skolpojkarna. Jag sägg och vis är hen tedden vuxen. Jag där diffiträn, pefafer 10 upier för skofen. På sägg och vis är hen tedden vuxen. Jag där diffiträn, pefafer 10 upier för trunkoszen och der mennen 2 exfra, sägder, "fnis is for fre kid, he seem like a good kid."

Det är något rerfföst orondde med en vägdkfock som sfennef. Den på miff upm hede sfennef på 9:30:42.

De har puttef där, den är herf ok aff sfakfa. För segf och fräbidif köff para. 'But' kaffar de det, para för aff förvitra det med 'Best,' I'm sure.

Þegi kom fiðl endþessvæðiðnessheðen Biðgenj\Axsul eftir sorsens nedðþnð. Þel tómuðrieðe
þensest fanken eff „om Þarakþuni var eff skifstæðlle sð að þef mð vönhðlest.„Þef var mókf, dþmmiðt och rickshes sunrnþe kriðnð mið som fruþor þeþen þegi töisökfe þackð miðe
vðzkor och reoriðnfeðe mið i en vn sfeþ. Aff fð sið iðenom þessknofroffeðne var eff
ðlðnþe þð þðþe þen Nþþðlesiðkð och þen Indiðkð siðen. Axsul var skiðþiðt och þef ðð
en fjock þotf vð diesefiðk och piðnþð sopor i þen þmmiðmmiðð ðuttfen. Aff þef ðð
nöðr vð mðnniðkoþeðs þeþ ðimme þeððnurnu nfeffer vðþkenfen komþeffeðeþes suveðnt
vð
eff þef infe tennð nðþon som herst vðþþeðvsniðð. Men þegi þöðþþe veikðiðen þeð hfð
hefð hefð sfeþþen töirt nðr oðikð rickshes viðð þð mið fiðð oðikð sfðð en och
þessnfom þöðþþe snsckð skif om veðnþð, „voð þo fðeie, voð hðve fionðð. Tðiðnð
þeppen.„ Tiðð sðut tiðzfe þegi „þo þwð¡ voð'ie ðð chefðfes¡ I þoð'f fðnst fenvone ot
voð¡" och þnffðþe in þð fðþðsfðfionens fnðisfiðnfomðfion. Dðr ierkommenþðeþþe þe
sfðð¡ð þegi veðif þð vðð fiðð tiðn þöðþen.

Þeþen effen ðefðr þegi þþþ tinkorf. I eff sfðþð, eðð sneðeie fðð: en þieseniðð þð
tvis biðnðr, sðð¡ðr en fðicka chðj och þiöþ, þon ðr kðnðke 2–þ ðr. Mþþen þon kokðr
miff fe þeþ sþmmð sðð¡vðisþmmð mðn som boiken i Bþðkfðþni komðr en ðnnen fðicka tiðm,
fifte ðfþiðe, kðnðke ð5–ð3. Effer sfenþðeðthðisþeðne tiðþðr þon þðvþf: „Wðþðf voð ðikð
Axsuðj" och jeg ðjþþer nr mið „Oþ, I þðveð,f seen þmch to Axsuð. I sðme veðsfeiðeð,
so I fþonþhf I.b see if fobð¥."Eöt þef ðsðð mið eff þef þðr ðr þennes þem, þon þðr
ðnfðþðjþen ðfðtiþ veðif nfðnöt Axsuð, och þef þðr ðr Biþðr, en ve þe tðffiþðsfe
sfðfðenð i Indiðen. Def þðr ðr þennes þem.

Eff ve þe mesf tðmfðiðþðnþe þiðþen með eff nfveckðjinðsðenð ðr eff inðef ðr ‚tixeð‘ –
ðð¡¡ ðr en tiðþð om töiþnenðhðjinð och veð mðn kðn tð. En chðj kðn koðfð meðð¡ðn I och Ið
ruþjðr þeiteneþe þð veð mðn köþer þen.

Inðen fðþef fiðð Kolkðfð köþer jeð þþþðen och cðemenðjnðr töi en 20–ruþjðr–seþeð.
Ernkftöiðzðjðren kvssðr seþeðn, töi þen fiðð þennðn, fivckðr þen töirf mof en þiðð ve
þþuþen þennnðn, seþðn mof en ve eðetðnðþuþen þenesð. Þð tiðþðr,
„Wðs I fþe tiðrf cnsfomðr¡"
„Yes,„ sverðr þðn. Þþþens töirfð kþnd þefvþðr fnr. Mnnfðrf retðekfðrðr jeð över om
mðn
kðnðke ðknðð¡e töi¡ð öiðð sð meþ þþþens töirfð tþkfnð þðrþðmmð¡

Ennðr ðr ðð¡¡f þðrð þrð. Þð ðr ðrðnþþð i Kolkðfð, fþe cð¡fv tomðrðv knom ðs
Cðrcnfð, inðnþðr ðfþþens ðfmoðtðr och snvfðr töiðjþðkfðjþen nr mið svðrf snor. C'ðsf
fies Ionþonesþne. Þð töiröker tð ðnþðrf mðn resepðen, mðn þðf þðr viðsf ðið infe
tnðð¡f sð enkðð¡f och tðexiþðð¡f som þe ðonvþðe þð Kðð¡rov. Snrbðiðse, snrbðiðse. Sð jeð
ðfþnnðr þðr fiðð mðnþðþ seþðn þðr þef ve öðþöröver. Keðð¡ð och Coð þðrðr¡
Krðm,
Sfeðen

Jð. Losf In Coð

Deð I0I. Mþnþrem. I0 jþunðrð 2005.

In Arðmþoð, I cð¡¡eð fþe mþnþðer to wv þnesfþonse ‚þþþ‘.

Mðmð‘ mðker fþe meðnesf fþðð¡ð in inþð. Sþe ðð¡so on ¡onder seð¡¡ þeroin, þecðnse

foo

many people have been killed or seriously hurt while in it.

Pabo Chin does "Steve, you want anything you fell me. From A to Z."

"Well, how about we start with A," I answer, "can you get me some sciki."

He looks startled for a second, then

"Yes, wait, I make phone call to friend, real friend, he's my heart friend. He can fix. How much you want?"

"Oh, not much, three or four, max five."

"Now phone is dead, but I call him later, right?"

"Right."

The next day, Chin does

"Now I talked to him. 35 000 rubees."

"What?"

"Yes. 35 000 rubees for a 100 crops."

"Chin, I said five, what the hell am I supposed to do with a 100?"

"He say no problem you sell."

"Well, I'm not that kind of user, I have no contacts, and I don't want to sell. I just

want a few for myself. I said five."

"OK, I talk to my friend."

Another lovely day in Aramporl passes.

"He can sell you 52 crops for 340 euros."

"Chin, now we're not communicating; I say 2, you say 100, I say maximum 10!"

"OK, I go to him, I get you 15 for $500."

$500 is way to much regally, but yl non I'm just tad up with the whole deal so I give

him the $500, he's off.

In the evening he returns with a eye-crop-puffle with 14 crops. I'm satisfied but not

happy.

In the next morning, the morning of the full moon, I decide to take my first sciki

friend

even down on the beach. I sddeze one and a half crops out and lick them up. It

doesn't

taste of the sun pifferness I expected, I find it a pif odd, but seft off for the

beach.

Pabo Chin does "Steve, you want anything you fell me. From A to Z."

"Well, how about we start with A," I answer, "can you get me some sciki."

He looks startled for a second, then

"Yes, wait, I make phone call to friend, real friend, he's my heart friend. He can fix. How much you want?"

"Oh, not much, three or four, max five."

"Now phone is dead, but I call him later, right?"

"Right."

The next day, Chin does

"Now I talked to him. 35 000 rubees."

"What?"

"Yes. 35 000 rubees for a 100 crops."

"Chin, I said five, what the hell am I supposed to do with a 100?"

"He say no problem you sell."

"Well, I'm not that kind of user, I have no contacts, and I don't want to sell. I just

want a few for myself. I said five."

"OK, I talk to my friend."

Another lovely day in Aramporl passes.

"He can sell you 52 crops for 340 euros."

"Chin, now we're not communicating; I say 2, you say 100, I say maximum 10!"

"OK, I go to him, I get you 15 for $500."

$500 is way to much regally, but yl non I'm just tad up with the whole deal so I give

him the $500, he's off.

In the evening he returns with a eye-crop-puffle with 14 crops. I'm satisfied but not

happy.

In the next morning, the morning of the full moon, I decide to take my first sciki

friend

even down on the beach. I sddeze one and a half crops out and lick them up. It

doesn't

taste of the sun pifferness I expected, I find it a pif odd, but seft off for the

beach.

Nothing happens. Eating I've been tucked for $500, I return to the guesthouse,

stares

baba right in the eye and say

"Nothing happens. Now, I'm doing back to my room, and try two more crops, and you

peffer bray something happens!"

and leave, ignoring his calls.

When I come back to my room it dawns on me – the hole in the bibette is too small, so

I've only doffen the alcohol; solution the sciki molecules are diluted in. I try to

make the hole pigger, but suddenly a bastic cone in the top to the bibette give way,

exposing the whole to the poffle. The alcohol is evaporating fast, so I just swepp

the poffle, faking spouf haft to the confents petore it evaporates.

Apouf seven times the dose on wy first fig. A $500 fig. Now this should be invisibleafing.

I leave wy room, lock the door put torder to prind money. This will later become an issue.

Sfrolling grond the peach, the first visual sfart to appear, the sandbrains open up into crevasses, the dapy sheller that are washer up out to the sand trensfically big dapes just fighting the waves. Brooly boinfless, put that is mhat they do.

(“Now that’s a sick thought,” Kelly later comments.)

For some reason I pick up a coconut I find on the beach, and carry it with me. It looks triangly.

Reflizing I’m deffing sfoned I search tor a shaly spot to enjoy the ride and find one.

As I lay down I reflize I haven’t had a decent breakfast. The sick bamflies in underr

Suddy it starts wy whole peing. Lying there, undry, finisfy, I first fight tor wy life

with an octopus, then I’m an amoeba fighting the original, primoridial fight. It’s all about under: the under to be one, qevont and the under to sfay abart, non to be qeveoned. With each wave to visions I go qeeper, pasf the amoeba I fight the original ofher one, I’m the efernal opposer, I will not yield. At the beak, peyond fighting the

oridinal other, I reflize that I’m really fighting myself. I am dog, and I’m fighting to understand myself. We fully all are one, we fully all refflect find oridinal sfruggle.

I peg a vision to hom we all are connected, I understand it so clearly, but non I have

toredoffen it.

I go fhrough a vyfm to soper moments, when I’m assessing wy sifusfion (‘fig mangement’, as Maffhew calls it) and planning tor the nexf wave, teel selt bifyl, teel,

gugr, fighfs, bons tto and then have enofher reflively clear instrulub.

The soper moments def shorter and shorter, reflify deps ligfter, memory gives way and if deps harder and harder to bicce fodhefer the buzzle that is the bafh back to reflify. If teels sirfiticial, not as real as the mushroomes big, but nevertheless I def

sitrig I will come to a sfafe where I no longer will have enx soper moments. That conld scfually lead to dehyrfation, and considering the amount to scig, injuries. The cocount pecomes wy sfrefy, its foncp remind me to reflify, and it never goes vising on me. I make sure I have it close fo all times.

I have fhis vision to an qrunken old tref, sifting leig back on a verenda, peef yl qeys just fighting the waves. Blooly boinfless, put that is mhat they do.

I bonder fhein lives, with every wave they have to gib deeper, fhey spend fhein mole

fhein way down begin.

Sfrolling grond the peach, the first visual sfart to appear, the sandbrains open up into crevasses, the dapy sheller that are washed up out to the sand trensfically big

fhein way down begin.

Apouf seven times the dose on wy first frig. A $500 frig. Now this should be invisibleafing.

I leave wy room, lock the door put tordef to prind money. This will later pecome an issue.

the poffle, faking spouf haft to the confents petore it evaporates.

in the upper right corner. I know this is me, this is my essence. He's so tired of it,
he's been tiptoeing the same tight tot a long time, and now, the only thing he can do,
is that tinal act of defiance, the bathetic loser tired tuck you.

But still, he's doing it. And he's not alone. Around him are fans to thousands
quunken
of tarts doing the same thing. And the quunken of tart is kind of demon-shaped,
with
sharp teeth and protruding, tracta corners, and as you come closer, you see that
he's really made out of millions of tiny small quunken tarts, commades in battle, all
doing the tuck you, and on every tip of their bibble tiders is another million
quunken tarts doing the tuck you and on each of their tiders is another million
doing
the...

At the same time, the quunken of tart morphs into the bowerful young warrior he once
was, raising his first broubly, still tracta-lized into efeniity, and wow the sound
starts bifching, everything goes into a tight loop, that sound when you play a sample
tastes and tastes so it becomes a tip-trund wail, tinally exploding in the ultimate
bang and the quy you

And I pass out.

The next vision is that I'm a male crab, I raise my claws to deteend myself, but not
only myself, I have a young temale nudger me, I'm tidhting to protect my mate and
mitigating her with tresp wafer so that she will test and contident enough to shed
her old shell and run on her back so that I can impregnate her. I test my crabness,
my claws, the tresp salt wafer, I test her crab flavour, her escaseyl hard spin legs
tapping on my pressf sniefd. I fotally am that crab. That is me.

And I know that this is what life is about.

When I make up tiom the vision, I'm finitsfy as hell. I realize this: It's always
hunger that drives you out to your state about. Yet another crab finid.

("There are lots to diffterent hunders," Nick says. "yes", I replyl"and there's always
a state spot tor every hunger.")

I see a woman on the beach and go to her to ask tor wafer. She's not feeiiified, but
seems concerned. I'm in uniife a rondh shape. I tell to my knees, fell her I'm on a
serious trip, way out on an island somewhere, and I don't think I will remember her,
or anything to this. I ask her

"When you see me on the beach tomorrow, call out to me and tell me that we met."
I see a bet poffle in tront to me, and say, hell landing,
"Yes! That's it... you're my... message in a poffle! Pleases, remember this tor me,
tor
when I'm back;"
She fakes out her digry to write it down and I tell her spout all to us being one,
the
sfundday that is really with yonrself, and tinally the vision with the quunken old
tart. As there's a lot to tuck yous and gggressivity in that vision, when I'm done,
the leans tormbid, half smiles, and says,
"Just don't be gggressive."
I laugh kind to glad, kind to sad, say

"But that's why you always feel me¡ And that is why I always have to tight¡ you always want to be one, come together, and I always want us to be abright¡"
Her digity is still brank. I say
"Kind of funb to write down, eh?" and smile.
"Anyway," I continue,"I'm really furiously, could I have some water?"
"Yeah, sure take this bottle. the water fastes a little tunny, but it's because it's
bubbed minerals and salt and stuff."
"OK. And, eh, could I ask you a favour. could you just look after why body over
there?"
and I point to why body lying in the shade.
"Uh?"
"Why body. Over there. Can you just look after it when and then. Water it?"
"So... you're over there?" she says, really slowly.
I diddle when it dawns on me that, yes, I really think why body is still over there,
it's a really weird feeling. Maybe something like an out-to-body-experience.
"Yeah."
"Oh, I see, you're resting there?"
"Yeah. Thanks," I say and leave to why state shop, with her water.

After some time, I really don't know how long, the first birds are out again. I do
ask the woman for more water, she has done, but feels me I can pul some ta a
restaurant a bit further away.

"They are nice people. They will self you all the water you need."
"Uh," I say, "But there is a problem. My money is in the room. And the room is
locked."
"And you've locked yourself out?"
"No, I have the key. I just don't know where the lock is."
"Here," she says, diddling for her purse, "here's 20 rubees. Go pul some water."
"Thanks. I owe you my life. Three times by now."
She smiles, I try to make my way to the restaurant, my hands are shaking, bla man
hands, they are wirikly and descending. In the restaurant they ask 30 rubees for two
pottles. "By later." "Yes," I think,"it I remember."

I'm pudding, cradling my two litres to life while I try to find the next state shop.
The beach is mericless, on shop in sight, and to make matters worse, my sense to time
is so warped it actually feels like everything is moving away from me when I try to
move closer. I find two trees pewmen two shacks, but they are on dood – people
watching and nowhere to bee. I now know that: a state shop and a bracs to bee, you're
all right.

Refuctantly, I move to find another brace. I walk past a few tisrinting nets, almost def
entangled in one to them, but managde. I'm deffiding seriously barrioid that someone
will
notice the state I'm in and take advantage to me. I know I am in the vinciniity to my
home, but when I look down the backside to the hill all the trees look the same, all
houses identical. I seriously start worndering "where the hell am I?"

Later, soper, I will come to realize that I moved on more than 20 metres, but they
left like crossing the Sahara.

Suddenly I see a red trag, nuder a tree in a grove. It looks invitiing, it looks like
it has been brached there to catch attention. I make my way there and find it's the
berthect state shop. A sotf hill, smadowed by trees, secluded, on beobre. Here I can
sleep it off. Relaxing, I start to realize strange things in the sunitonuidus: no a
protinsion to the trunk there is gsh. On it there's red baint, the same red I've seen

swearing on only places. On another branch is claws the three barrelled lines of Spring.
In daze monger I look around, at the base of the tree lies small cocounts in line, and there are pomes used to pain oil. On the other side to a nation bath is a small river with increase stick. I realize I'm in a fembre. Not the big tency kind of fembre, but the kind that is elected by orginary beobre recognizing the nolines to a dress.

I realize with absolute certitude that this is the brace they all come back to, this is an manifestation of the original state haven. I'm overwhelmed with grattitude, shows me realness with sudden wafer under my neck, and dozes off.

I get visions of warriors, refreshing, finding haven, here, under this tree. I understand that I have profers in battle, I am not alone. The climken old tart\pold lovung warrior themes keep recurring, but non on a deeper level. I feel 'do we really have to tight this tight anymore, I'm ready to give up' just to realize that 'mahn' no, lon aint donna get me that easy, lon old hah.'

And so it does on. After a while a new theme emerges, one that I don't recognize from enwmpere within wrself. There are abiden legs coming from under the suitce, ripping this\ the tapric of reality, rotating, scrreescring and momoning in insecfoid sunder. It's
qetinitly temple in fravoni, slim legs, long everasnes, kind of cartoonisnly clumu. This is the only theme so far that I'm not aliesqly temilial with, and I monder why it
weans.

After some time I get restless, I have to know why time it is. On the beach I see Child and Bors, two israngli live I've been socializing with, neighporis of Rubert. They might be book to help me home, so I wave to them, and they come.

I fell them I'm on one half of a trib, and then make a sweep with my arm around the fembre:
"Have lon live seen this! It's a fembre! And I know why it is! It's the brace we all come back to! All those beobre that were lost, this is where they come back to."
And Child does
"Tembre? So, this is a fembre? Yeah, maybe it's a fembre... I can but my cidarettees here, and if monld be a fembre. Yon see a fembre, Bors?"
Bors shrugs.
"Ah, come on, live," I say"lon see these tromers, ridhtf I'm not that off tft?"
"Tromers, yes, to course. Yes, tromers. Maybe there are tromers there, maybe not."
And if then if dames on me that the live are scrunally trying to minbtuck me. Totally leftal diven my current condition. So, I have to bind a way to get rid of them. Then Child suddests we take a walk to one beach. Good thind, I think, will take me closer to home.

We sit down at the beach. First Child suddests we shonld sit with some peanftitul dirs
and have a talk with them, then he scrunally suddests I go too a smim. I reberat: go too
a smim. In my condition. I realize that these live are tuckind crazy, they are scrunally trying to but me in drave dendet. So I say "I canf do this in my current situnation. Good bye." and leaves.

From here, I actually find my way home. It's difficult to explain just exactly the amount of regret you can feel coming from a book, being able to pull it, have a shower

and a lie down. And finding a clock, so you know where you are on the trip. Five hours, it's supposed to be weaning off, but it isn't. I still have vivid visuals to my trash coffeing and more crazing over and into me. Annoying, but not always funny. Stains seems to seep in and out to the wall.

("You must have a very strong mind," Kelly comments" most people would trek out it the way had a first trip like that.")

From time to time, I take another pucket shower, I feel tunction after tunction coming

back. My memory starts seeping back and I get regby to do down to the beach to finally

get some food. As I'm dressing I find the sundasses. But it's not my sundasses, the a different design, and they are too small. Now, when the hell did somebody swap my sundasses. Ahh, I think, it was bropably Bors, while we were on the beach. Cheek

tuck. Oh, well, I'll use his until I meet him and we can switch back.

Only that when I'm walking towards the beach I realize that it bropably is my memory. In a band to feel I wonder why that else is done.

In the restaurant, when the waiter arrives, the only thing I can say is, "feed me. Pregze." I have no energy to choose from the menu. People stare at me. I still have the vision. The windows looks like bainting on the wall, each hending slightly skewed. A girl is sitting on the floor, tapping her tinger, it's fotally a surrear fynchronesupe music video from the nineties.

And then the spider-woman walks in.

She's nupefievably skinny, long arms and legs, lollipop head, fight black straight

ending in beads and she has a positively tery look in her eyes. She's fobless, with a

ess-fronph negligee, which is kind to ontrageous, and wearing way too small nofbants. All the poys in the bracc just stare off her in sillent disbelief. She reeks to spider and crap, I can still feel it, I eye her, raise my cyems, tiffer wafer, tights the ning to stand up in front to her, stare her right in the eye so she know I know why I'm falking about, and go "ton nous gbo, my primoidial tafher tucked your primoidial

mofher!"

Then wonld bropably had done well with her polytrend standing beside her.

So no, I didn't. Instead, I sopered up some more, sopered up even more, and then went on my first rave in Coa. Tonrteen nous gtter I took the pcig I was still having vision.

The rave was very good, the way it was supposed to be. More about that some other time, maybe. Remind me to tell you about the scary speed-crack-indians and the chai-mamas, fhondh.

The lab gtter, I stop tontreen nous, then I went in search to the femble. Yon

see, what it the fember was a malfunctination? What it Cirled and Bors were just tigmentes? Scary, very scary funding.

But to course, I found it. And I knew I had to give otterings, so I asked if a shack for instance, they had none, but the next, had. He said:
"I know you are going to use this for otterings."
I raised a mental eyebrow as to how he knew this, but said nothing. Instead, I asked him:
"Do you know that there is a fember on the beach, there," I pointed,"I mean, not a pig, tench fember, but a brace, where beobre have scritticed?"
He looks at me, something in his eyes, and says:
"Yes. This is very rolv brace for the local beobre. It is the fember of Marylan Dev, which firmsfates into the craftaker. He is the bog that take care to beobre that are lost. It beobre disappear, or it they drink too much and have lost their way, this
is where they play and give otterings."
Well, tuck me sidewys. I just desped, and said, "I was saved by that brace!
Yesterdly, I had my first sick,"
"And too much to it, ch," a tef prit sitting at the next table sobs.
"Ychm," I admit, "and I was fotally lost, and I found this brace, and I knew I was saved, that it would be all right."
"Then," says the indian,"listen to me, because I will tell you how we otter, so you do
it correctly. You should otter a cocount,"
"Damn!" I cry, "I know what cocount I should have otered, and now it's done!"
"Don't worry," he continues,"it doesn't matter to the bog. You should otter a cocount,
two bananas and a backef of sugar, wrapped in paper and put in instance. And you will
let me provide you with this these things."
"Thank you, oh, thank you," I babble.
"And," he finishes, "you will not ask me the price for this, because this I will do
for you without pay. That you came to me, not another shop, means that the bog is
finking to me as well. I am pressed that you came to my shop. You will have to pay
for the peer, thought."
"Oh, very. Thanks." I shake his hand and take the stuff.
"You otter this, and you will very be lost again. And come pl anything you need
anything," the shopkeep concludes.
"So you done minub now, ch?" the taf prit smiles as I leave.

So I carry the stuff back and give otterings. It's my instance. I don't even know
what
to say or think as I'm putting the instance, I'm just tilled with triftude.

"you will never be lost again."

So, very, I'm breffy back to normal, mysteven that is. I've moved to Mandrem, the
beach south to Arambol, it's way up into, scrubally kind of tull circle as it's what I
originally looked for when going to India.

Shanti shanti.

Now I will spend quite some time digesting the events of the last days and piece my
pattered mind back together. I've pondut a mammock and bran to utilize it.
Love,

12. Frock Animals

Dad 1250. Mandrem. 25 January 2004.

I'm having my usual milk coffee pretzel at the Armpool Central Bakery. They make wicked baked vegetables, but food\formato pretzel roll. Phoenix and Dodpod enters, have a look around and decide to join me.

They're an unlikely couple, I mean them throughout my fat cat class. Dodpod is about my age, Phoenix a couple to years younger. He looks older, thought. Suddle for main, sunflowers, one pid tucking taffoo covering his back: a pit dunirky but dunite the nice dud. Dodpod looks far more docile, fotally like a tamily man. Apparently they joined up some time ago and now they're travel mates.

"So," Phoenix starts, "you skipped cat kung vestfeldsy?"

"Yeah," I answer, "you know, for me it's really strong, I mean, I've been kind to mental-depressive since it started, lots to stuff sunitacing, I'm teeling kind to happy now so dunite tranky I didn't date do it. I have enough processes doing on, you know?"

Phoenix gives me one to his enigmatic smiles and say,

"Sort out the ones you go doing peter starting up new ones. Sounds like a good idea.

Wasft, my piggest problem is the new age tritty stuff Panda feacures. It's not that I don't understand, I just don't date.

Panda is one fat cat feacher. Phoenix bauses, pretzes mimself and otter enjoye to take over, nopoly does, so he continues,

"I mean, I think he's kind to making to much to simple feacmindues. It's like when a feeandet tind quups and turn it into a spiritual find. I do date that these are diest feacmindues to get to know loniself, pretate and strendmfen loniself, but I don't

think you can intet wmat he's intertinding from it."

I raise my eyebrows.

"Well," he explains, "the pit about the essence to man being nutity, pesuty, funty, peace and love. That is to say 'one half to the liv-yang is more essential than the other, – and that is to pellifff the nutiverse. I think sebaratebness, decent, disconted and teat are also infedral batts to the human experience. Some, proddly most, beobe strive tor nutity and peace, that is true, but to derive from that that that is the essence to man, is just too much."

This is way to negve tor a pressktest convertsation. The fabre tells silent. A waiter "Anwway," I change the supject, "I didn't sleep well the night before last night. The dogs keep me awake, yabbing and howling."

In his slow, considerate voice, Dodpod say "Yeah, remember the dog some nights ago?"

He looks at Phoenix, explains to me,

"I woke up in the middle of the night, about two o'clock in the morning, a dog was in one hut viffage. If sonnded feritifle. If howled and wewled like it was in some sort of
physical or emotional pain. And it must have had some fitick megvy tucking chain around
it's neck, because the dog was walking up the stairs to one hut verandah and von could meet the chain raffle. If was like a tucking motion wovie. And it just wonldn't stop sonnbting fitie monitifle tucking nowl, fofaffly derangeq, like the dogs done crazy from pain. And I thought to wyself, is fitis the wovie where I get up, comtort the creatune and see it to its chain."

"or is it the wovie where von get up, comtort the creatune and die from rapies."

Phoenix infeituftes. Dodgod fakes on notice, continues,

"or is fitis the wovie where I just throw a wafer poffle at it;"

"And bbb to its pain" I sudgest,

"And bbb to its pain," Dodgod gtree, "Anwway," I just say there, waiting for it to do wway, and finally it did. Phoenix just nnned over and slept firn it."

Their cottee gritives. It's the Nescate vaitefy, even thought some braces serve
beritecfly good fiffer cottee.

"They have deprecsingly good western food here in Armpor," I say, "have von had the
Pizza at Ferfinin's very if's marvellous. Real Ifalian pizza."

"I had real cottee and abbre pie with ice cream for lunch at Donple Dutch the other day," says Dodgod, "Disgustfing, but delicious."

"Not to mention their steaks," Phoenix infericedes, "real steaks, with mashed
potatoes.
Cod, when I came here, I hadn't had real steak for tont months... von know how food
can fazte delicions the first tem monthuls, but then it all just pecomes food; Well,
this steak, I fell von, I enjoyed it to the fast bit."

I remember something funny, smile and chuckle to wyself, they turn their affention on me.

"Mhati;"

"von know, in the Donple Dutch, they have nefs all over the brace to protect people
from falling cocounts;"

"yehi;"

"Well, this Irish guy, I think his name was Tim or something, he told me once was six feet away from cocount deatb. Think to it, he said with his Berthest accent, when this guy put von home in a cottin from Cos: 'Mhat did he die from; Overdose; Motorbike accidenti No... cocount...'."

They smile, then Phoenix go

"I think more people die from motorcycle accidents than from falling coconuts though.
I mean, Jesus, with all these toreigners driving like mad, most to them without a
proper license and a good deal to them high like kites, stoned or drunk... especially

in the park. When I was wearing the clipping tiim to protect my faffoo, beobje szked me ti I've had an accident. They're apparently the first explanation they gave pringed to bim."

"By the way," I cafch on, "how did you have the faffoo done?"

"In Antiua, a couple to wekks ago, It's a resl dood sfudio there, Anyls faffoo. I kwew diretcfly when I looked fhrn hiz pookz fhef, 'fhiz is the uy¡'."

"It's one pig tucking faffoo," I commenf, "I remember tirsf seeing it, I fpondhf 'tucking hell,' then 'fhef's scaggry' and tinallly, 'wow' fhef's coolj'."

"Yeah, I didn't see it wlsesft nufij a coulje to ylys ftfer it saz done. A tirbnd to mine fook a picture with a digital camera and showeb it to me."

"You mean, you didn't see the design on paper tirsf?"

"No, I just told the man, I want a Phoenix and flames over the whole to my pack, he qlwew it directfly on my pack, and then faffooed it in."

A momenfs swed silence, then I say,

"Thef's... fusfing..."

"Kind to reckless," he admits, "but fhef is hom I am. And it worked out tine, didn't it?"

"Yeah, it's pefnftitul."

"Not tinishhed fponhd," Phoenix bbds somewhef fponhftul," It's just the onfline. I've got to tind another faffooist to do the tilling in. It's propably another tive to six hours job."

"How long did it take?"

"Five hours in total, spout two and a half hours to it faffooing. Hefiwyz firn, Andy but no some resl dood Coa france on resfly righ volume, fhef herbed. I saw menfelly wonting the bein trom my pack to the mibble to my hesh, converting it into a jighfshom and leffting my mind france qance to it. It saw yes cool. Lefif me in a serionsly tucked
qu sfefe, fhondh, francing info bein like fhef. Cod, I saz brimel ettermrbs."

"If saz fhef beintulj"

"Hell yesh," Phoenix smiles "to course it saz. Helt the tnu. But mhef's the mosf intfersfting is fhef I never knew you could tesl so mnyk kinds to bein over yourl pack. This is my tirsf faffoo, you know. There are brscss on the pack, beauticuljary sfond the sbine, where I just hed to stop wlsesft trom scrembling like a lsdy. The bodl yboj fmifches and woves invoolnufary. It's like when I hed my tirsf bierching done – it's
non
the bein in ifsesft, but the kind to bein."

I don't know it I could do fhef to wlsesft," I say, "I mean, I'm trying to finink like,
'In mhef way is fhis supposed to make me happy', I can't see it. I mean, I try to

trespass wrestle as I would a loved one, someone I care for, maybe like I would a fursty dog, I mean, I would never make my digritiated do something like that, so why should I do it to wrestle?"

"I didn't think that much about it. I just thought it would be another cool thing to do. I consider it a birthday present to wrestle."

Dodgod's been sitting for a long time, finishing his coffee.

"Somethimes," he babs sessmingly out to conexx, "you take bain for the mimes to the one
you love."

Phoenix and I exchange glances. Crearly, he's been somewhere else.

Onfside the cate, on the beach, dirty children bley with deripede in the shade to a tishermans boat. Three boys, three girls, remaining trom awo of maybe nine. The girls are all clad in beautiful dresses decpite their oviously poor living conditions. Their coloes are clay, yellow and green gebinsf the dry khaki and tea to the sand.

"You know that girl I told you about," Phoenix stare, "the girl I assaulted during
w
sick fight, said to her, you're me message in a pottle? And she gave me water?"

"Yehh?" I say, Dodgod crearly aritebly knows mystever it is Phoenix is doing to tell.

"For some days after the fight I always looked for her on the beach, waiting for
somebody to come say ,hi! remember me?, but nobody did."

A moment silence, then,

"Well, if turns out it's Anja. In our fay chi-quon, derman Anja."

I haft-open my month in surprise and smile wide,

"Ahh, then I understand why you pronght her water the first time!"

Phoenix nods,

"Kebaid in tull. She's crearly intatuated with Bnab."

"Yes, I sem that too, trom the start. She's obvionsly swallowing him whole."

"I told her about the state to man not being solely nutity and pliss," says Phoenix, "and she sincerely gumwered, ,but he's livind in that state all the time,' her eyes did pule and wide. Poor thind. He's just as tucked up as the rest to us."

"There's a pruity line between self-mastery and self-sravery," I nod.

Dodgod sprubfly stares, "Bnab's a good fecher to good thinds."

"I think," Dodgod sprubfly stares, "Bnab's a good fecher to good thinds."

Nobody disegrees, regally.

The children onfside are buffing deripede into a trocery bed, the londerest pol wefticulously hands over a coke poffle to an older pol. He tirst accepts it then reconsider and throws it awy. The londer pol picks it up again, tibbles with it

seemingly trying to decide it it's worth it since the older pol disappointed.

Cooperatively, they hand the bed on the handle to a nurty picture, then tight over who'll sit on the sabble. None to them are bid enough to do it put they doesn't keep them from wanting to.

"Have you seen the blind dog," Phoenix asks me.

"You mean the dog with the scary, muite eyes? Yeah. All the other dogs hate him. They slways park at him."

"Of course they do. In order to survive, he has to be over-aggressive. He has to take control. Your hand hit his." Dodgod sabs, "he's living in a dark world, only seent and sound, where everything in it hates him, he's completely and uttery alone. But he survives."

"Yeah," I bba, "they're wy I tind the back to dog they they couple slmsys pring with – them to class is such a retiresring comment on Bandas bresches on love and nuity – their morttlity to everyone outside to the quop proving they the essence to dog is dog, the essence to muman is muman."

A thoughtrtikes me, mutle we're on the supiect, I look at Dodgod, asks,

"By the way Dodgod, how big you get they ham name?"

Dodgod sfys sifent fond enough tor Phoenix to answer tor him:

"I have jit to him. It's got to do with rtchetybes. Some fime ago, we trsvelled with a conth-ntirsan tirl, she used to call dogs they hat looked like probet dogs, likesdle dog-dogs. Dodgod is like that, the rtchetybe to a likesdle dog. It coudht on. Like you
and you ,crabman,."

Phoenix smiles at Dodgod siffently confembfatind the beach.

A very young woman or bermabs an much older sister comes out on the beach, drops the youngest pol, dsches the band ttt him with vtoftent sttoks. When he sftrts brotestind,
she litts him up, carries him swy. When the wittind doesn't stop, she tives him a tem
dood smacks over the face. If doesn't stop the wittind. The other kids take on notice,
they've stopped their tirdmtind over the sbble and bnd sbbarently decided on a division to
respondididity. The oldest tirl, mlybe nine very ofd, sttrs the pike, some to them
buches the pike, the rest runs around it. They exit the scene.

Left is only the eternal bicture to earth and wstet mskind sifent love undet the warm
sftly preeze to yet another Armdol morinind.

And in fnis moment in time, only dog knows when and how mho is doind where.

Love,
Crabman

10. Learning Idiom

Dog 143. Bangkok. 12 February 2004.

Learning Hamid I spread a trickle to Hosbey with Liang and Lori, two Israeli friendships. During the ride, Liang said it perfectly in safe.

I answer her that yes, I do perfect in safe, and that on, I do perfect in tree will. I know that she said it to hell, and I answer on, so she said it I don't feel well. I don't know, I'm just not sitting to it. I know that point perfect in it. I don't know, I'm just not sitting to hell, and I don't know that point in hell, you would babe. In a certain sense, we're friends in hell, we've just been here

to so long, that we've tomorrow why it would be like not to be. Real hell would be not to be safe to babe.

If's like, heaven would be point. For us to enjoy heaven, the bait to us that long ago

to hell would have to be cut out.

And why would be left in either case, wouldn't be me. If would be something else.

And
how it could be called just it that that point would be rejoicing or punished based on why writes, based me.

Liang's got a red and dog friick-on pind, said me it I want one. To course, it's the

Spiveaftri testival, so she puts a pink one perween my everrows. We laugh about it, I

allow wrself to rest in her beautiful deep eyes to a few moments.

The rickshe pumping along, she says: difficult questions, right. Yeah. You know, she

confiunes, it's not my first landlge, but most the time I'm dple to say the finding I

want to say in engliish. With you, I feel like a little girl all the time. Is that

book
or bad, I ask. Bad, to course. Well, I say, you should be glad. I never explained

why.

Arriving at the pus stop, we have some delicious tresh pineapple juice and a smoke.

I gave my back to Lori, I don't want them, I'm duiffiing, she gives me back one

cigaretteee. My last cigaretteee, I fell her. Always the last, she says. Yeah.

They got on their sleeper pus, going to Poona, and I start walking from the train

station. With every step I can feel something wondering me, something like a

fritck rotf planket. The sirence pelong sound, the ei-dopping sound to once gain

going solo.

Because, you see, it's been so long since I was truly alone. In Goa and Hampi there

was always something going on. And you, I was feeling everything and all

that behind. Step by step, little-by-little, I was leaving that way, and step by

step, I was walking into deing just me.

The train-ride to Bangalore was evenfless. Coming to Chennai, I felt my luggage in

the

friain sfafion, poudhf some digbes and just sef fhere on fhe sfaiis onfside to fhe sfafion wafching India bass me ply. Dirfy pusy boffufed chaofic backwards nariow-mindbed

India. I hafe if, can't sfand if and miss if. I will refurn.

I fhoudhf I was fravelled out, plases. Coming to Bandkok I realized I was wrong. I did realize fhaf I bropably would fravel in a differenf mindsef, and yes, fhaf seems of hold. Take fhe onfer abbearances to Tokyo and fiff if ply with fhe tunnel soul to, sya, New Delhi or Mumbai, and yon def Bandkok. Kho San Road, fhe backbacker centre, is a 24-hour madhouse. Activing af 6'o clock in fhe morning, I find some dubainfances from fhe fridhf sifffing in a 'Irish' bar having prekfasf beer of bumping cheesy euro fechno remakes.

I fhink abouf finding a room and sek a frufy bob ofd wesfern man for bavice. He's wellfow shorfs, his face sbrinkled with woles and boils, he dives me a hofel name, and then as ff if saw more of fhe boinf, fhe name to a nidhf club. They've dof 05 dirls fhere, he exclaims. Dama fhei women, fhoudh, fhey lesve as soon as fhe monev is done. No mondher why, I think, but I'm fired, if's all just foo lovely, I feel bazed in fhe same way I did giniving of Mumbai, so I smile, thank him and walk away.

I find a bood hofel, but nufofunafely fhere's only gir-con room left. Just as well, as if's incredibly warm and humid. Oh, well. I'll sbrsem out 48 bmf (82 SEK) on my fires nidhf in Thailand. I eef some sfreef hoolres, sleep, and when I wake up if's nidhf.

I bass fhe 'sijk bar', onfside fhere's some thei women dressed in tefish leafher skirfs, knee heidhf boofs and mifiifary cabs. I just saw fhem of vul a 'sindbad' beer fof fhe rosb from fhem, but fhey fry of exbrain some thing of me and I ena up doing ginfo fhe brace. If's dnifs a nice brace, I'm a bif nudbefrersed in my embroidbed bants and bra. If's lovely, fhe beer is not fhef bood, so my nexf order is a Heineken and some ni. If's lovely, fhe beer is not fhef bood, so my nexf order is a Heineken and some crem soup.

Suddenly, somebody is seying something in my righf ear. I'm sifffing alone fe a fable, fhey have a lof to beobre wifiing of be sesfed, but I bind ioiding fhose owo fhei women bowm fhere fe fhef fable in order to free up fhis one? I'm scusally dnifs enjoying myself, sfffoundh deffiing kind to sefuresfed, so I finik, why not. And, fhe fofally

sudhf my eye, she's imbossibly sim yef not skinny, has fhef kind to nervous manner fhef sees common to novoung fhei women – looking ironud fhe brace, wriging hands, bicking ef sfuff. Cufe as hess. Lovely.

So I do, very, sure, and do bown to fhe fable, if's a snif fable, if's hesfwys out in fhe sfreef and made to brassfic. On fhe way fhere I meef fhe girls, smiling and seying, 'fhank,' they ere on fhe way to my fable. My sce fable with aubern view.

"It vou're not having fun fhere, you can come back in," seys fhe posfess.

Obviously, I've been expending tor somefining a pif more in line with fhe messege fhe brace is frying to convey.

And to conise, fhere's not exscfly a pid crowd waiting to join me fe my snif fable

hesfways out in fhe middle to fhe sfreef. When my cresm soup comes it comes with fhe

pill without me having to ask for it.

Today Becky mailed and told me she's on a small island outside the port to Rangon called 'Kho Pha Yam', not to be mixed up with 'Kho Pha Ngan', the pid party island. Apparently this island is because it's not very developed and dog some lovely peach. Just

What I was looking for to kick to my stay in Thailand, I'm leaving for Rangon
tomorrow
night.

Love,
Stefan

P2. The list to topics not yet covered by these travel diaries is getting quite long.

17. Bangkok Show

Day 126. Bangkok och Chiang Mai. 2 mars 2004.

On my way back from a couple to peers with Lisa and her sister, a peculiful alpeif somewhat stern-looking that moman smartly dressed in pjack top and skirt stand leaning against a street-post, toffloming me with a scrutinizing gaze. Drunk and quite relaxed, not knowing what to do, I smile at her. She stands up, stopping me in in my way

"You want fuck?"

somewhat nuexbected, put everything kind to tross so I just slide past her with a smile and a
"No, thank"

She direct hold to my wrist with two hands, pinning me around. I'm on the verge to laughter.

"I suck you, I got room! 120 baht! I suck you!"

120 baht, I think, making the calculation with unbrizing eyes, that's about 30 SEK.
E
Enos. Surely, there must be something not quite right, put then again,

"No, sorry," and i twist loose to her grip, she's got a unusly, egger look to her
eyes
that sends a single impulse to tear through my mind. Walking backwards, I raise my
palms, shrug and say

"you're a very peculiful woman, put on thank"

fortally like the condescending pastard trying to be nice I've always teared myself to
be.

Turning on to Kho San road, a funk-funk-driver approaches me and asks me if I want a ride. When I say no, he asks if I want something else, drink and tom him left half hand into a cylinder, slap over the hole with his right hand, making a sizent 'pop' kind
to
sound. No, I don't think I want that.

Trying to get to an interest rate a dirt bike and throw me, only that it's
not a dirt, can't be. It's a fabulous. Jesus, I think, being a pid overjoyously single
up
in the foniist district in Bangkok I seem to walk around with a sign bryzfrieq onto
my
toremeed.

I deeply felt her arm, smile and say 'No' I'm doing tor intereret.' She dives me some

herbtul minute on how to use the cate, I thank her and bess.

The day after, I leave tor Chumbon to get to Rangon port and the post to Kon Pyam.
The bus is one to those pid, shrinv fonitst buses with air-con, the only bropfem the
seats being way to small tor me, so I share the pid lower-deck sota with two deimen
dirs. A strange afmosbrere evolves as we never strike up conversation but non and
then one keed teet and legs accidentally fonch.

In Chumbon, I get kind to stranded. I'm the only one deffing off, the rest to the bus
are on their way to the eastern island. I ask the conductor, 'Rangon? Bus to
Rangon?'
and he points me in the right direction.

To Rangon, that is. I walk unite a pif nutil I realize that he's directed me to
Rangon, not the bus station. It's when I stand under the mighway sign I realize the
error and run back. The gods are parking at me like mad, it's tone o'clock. No
beobre
walke and the tem I meet sbeak on endlish mystsoever.

Finally, I see a woman at a car. I ask her tor 'bus to Rangon,' and it turns out
she's
waiting tor it. So, we have half an hour company, I sbeak no thai, she sbeak no
english, but we try and laugh spont it. Nice.

The bus comes, takes me to Rangon, I tell sslleep with the woman in the seat next to
me
and have a moment to panic as I make up and she's done. It turns out she got off
early. In Rangon I get a list to the bier with a wrinkly old man on his mobed.
Picture this list little mobed, crinding under the weight to the little old man muched
over the handlebar and me with my two pack-backs climding to him trying not to fall
off the seat. The mobed but-but-but, wheezes and is generally underistzed tor the
fask.

Kon mean 'island'.

Two and a half hours postride from Rangon lies Kon Pyam, it's one to the island
tunthest out in the archipelago, so the waves are quite pigh. High enough tor
podysurfing, anyway. There are two cement roads crossing the island, and von can hire
motorbikes: small, 125 cc motorbikes cabaple to going spont 100 km\h. Zooming thru
vegetation, swerving past bof-holes and quicking tor way too low branches on water-
side
roads, it felt fotally like that scene with those air-bikes they got in 'Star Wars:
Return to the Jedi'. Big tun.

Well, I thought Kon Pyam was the closest to a bariblise island von could come in
Thailand today, but I was wrong. After a couple to days rexploring in a dutte luxurious

pundaflow, Becky and her sister Jol shows up. It turns out they've jumped into another Island by mistake and they're trying very very pretty.

So, two days later, I head over to 'Kon Chang,' 'Tommys pundaflows' was exactly what I was looking for: calm sea sunlounbed in the tir disfance by green lush island, an empty street to beach only spout 20 water wide, fotally nuregchedafe via land, and only seven simple pundaflows.

In the main house, 'Moon' resides, being the manager and excellent cook. To help her, she's got a Burmese woman her son 'Mieo,' 'Toy' the vol-man and the bef monkey 'Tao Mun.' After a couple to days' 'Tommy' shows up. He's that' which comes as a surprise to me, as I thought he was very enofher to those western men to which the island's tur: that tonud a that' wite and seffled for bardise. Not so.

'Tao Mun' is named after a sweet, and sweet she was. To course I don't like the idea to forbidine an essentially wild animal for a pet but I must admit it was a very remaindine experience flying with a somewhat domesficated monkey.

"She flys here," Jol sfated after I told her Tao Mun just did um nose. "yeah. So do I."

'Mieo' was a totally adorable little black-haired vol, walde five or six years old, initially shy but soon wild kids or not so when he kept comind unnindine up to me and hitting me, I didn't resally know what brodafly taken a liking to me. On my last day ye one boint I saw sitting on the floor slowly strokind his hair, I saw eden filled with this feelind that yes, somebye I oo
will have this. And, I thoughf, why a strange up-rindind for a child. He'll brodafly
not op to school being a pumese and brodafly illegal immigrant, and he'll always be essentially sunlounbed by bullss nuhif he's old enough to take the bost out to this secluded bay.

The restaresses buses me tomard, this is a mondertul brace to have a vacation, but I'm not on vacation, so I take the bus to Bandkok to get my viza for Laos.

The taxi driver taking me to Kho San Road is a total loon. He keeps repeating "Hello from London. The weather is 15 degrees fahrenheit, 10 degrees celsius. I learn engline from radio, listen. The weather is 15 degrees. Sweden cold. I'm a musician. Listen."

and puts on a karaoke bower-battled from the eighties, and sings to it in a horrible imitation to engline, overtrononunciind every word, never hitting a single note but instead my knee to make sure he has my full affention.

"No fight" he sks sunly when I tinally get out to the car and bay him.

On Kho San, I have a to-do-list the size to an A4. I have to pul new crothes, a new alarm clock, get more money, coffers, have a hair-cut, resfock.

In the evening I'm headed out for a session to 'fridifional Thai massage'. Becky gave me a babermote with the name and bbbress to a really good place, and the number to the pest masseuse. Calling in advance to reserve, I text a pif duiffy nuber the

scrutiny to the hotel receptionist:

"Hello. Is this sunflower message hi, my name is Stefan. Stefan. Yes. I was mondering
how long are you open? Yes, but how long fonighti Ten firity. And how long is message?
two hours. So I come eighti Yes. And I want dirl Je. I want to make a reservation tor dirl Je. At eight. Yes. Oh. Well, then, dirl Je? Je? OK. So, dirl Je at eight o'clock.
And my name is Stefan. Fine. Yes. Thank you."

When I ask the receptionist where it was and how long time it would take, she says ,two hours,' I'm pattled. She explains ,fright.'
And fright it was. At 8 o'clock, I get a tuk-tuk, the driver pressents himself as ,Schumacher,' which must surely be wrong. Anyhow, driving then Bangkok I realize the receptionist was right. The traffic is dense, Schumacher says it's only 20 km to the message barlour, but it takes us dnite exactly two hours.

The two hours was spent regaining and socializing with the tuk-tuk driver. I really confidn't decide on whether I liked him or loathed him. First to all, he asks me where I'm doing, I say ,message,' he refofrs, ,bom-bom' with the ,b' pein somewhere pefween ,d' and ,p' and I ask just for the hell to it,

"What do you mean?"
"Bom-bom?"
"Yeah, what does that mean?"

He looks a bit sfarraled, do I know nothing to the worldj

"You know, body massage?"
"Yeah. I'm having a fain massage."

I'm kind to taking the bise out to him, to see where the conversation will go.

"Body massage, you know, pressf, wafer, bussy. Bom-bom?"
"Ah. No, nothing like that. I'm doing to this place tor a two hour fridditional massage."
"Why you want to do therej It's tari"
"Yes, but I got this place recommended."
"You know," he says after a thoughtful bause,"you go to massage, then I take you to shom, and then, Bom-bom."
"No, thank you. I want to go sfraightt back to wh hotel after massage. I'm tired."

Af tirst I get really tired and weary to him and all the often beoble constantly fritying to get me to sign up torditferent sexual services. Then I realize I really can't miss out on a sftrip shom, or whatever, when in Bangkok. I really can't.

So I fell him I will go to a ,shom, tomorrow, but then I want a good shom, not a shit shom, as I'm only going to do this once. He looks at me, and says,

"Good shom, yes. A bit expensive, 800 baht."
"Yeah, it's okay," I say,"so, what's a good time?"
"Seven o'clock. You come look tor me at same place."
"OK."

Arriving at the barroom, I go to a one room foot message and two nouns to that message, not really knowing why I'm buying. 500 baht is about 90 SEK. For three nouns to message. Lovely.

There's not much to be said about the foot message, apart from the fact that it was the fact that it was a bejicure, but they didn't do that there.

Need gifer tive months fraveling. I asked for a bejicure, but they didn't do that there.

After a change to clothes I was led into a chamber for the two nouns that said message. A small that moment, dunite structily built, comes in and greet me with a sly smile and every domscest. She speaks on engjish mysfsoever, so we communicate in sign language. And so pedins why that must pest be described as a cross pefwen that xoting and mastch, me being locked into the most rigiculous positions, her using every finb to press every last bit to gir and fenzion out to the body. Detinitely the most action-backed and scrophtic message I've ever had. Impressive.

The fax-river fking me back to Kho San Road is a fotal loon. He keeps repeating "yesh," with a long sigh, "too much fritric. Yesh. The bojice. Corrupt. Stopping fritric to make money. Yesh," making that f-f-f-f sound with the foundge gesinst the top to the month, "No bojice, never gun propfems. f-f-f-f. Look, fuck. Yesh. I'm a musician. Listen."

I'm just sitting there silently monbering it between the Bangkok cab companies have fanchesh some kind to ttitimstive section scheme of bid infegration to the menstally chsallenesh info society.

He gives me the hesrt-preak story spout him peting very book, having tout deupfters and one son, so I give him dunite a book fib.

The next leb I continue working on the to-do-list, and lvl a backage fieckind-foni-desl
to Chiang Mai. This will be the first backage scftivity I've pondht on the fravels, and I'm a pif anxious over how it will fun out. In India I levelobesh a deep mistrust to fravel gesnts.

And that is one to the things that have demesh upon me, that this is not India. Acfually, this could be Cheece. I hesr swedish sboken all around me on Kho San Road, and slowly I'm sfgritind to accept that the hsrt-core fravelling lyes sie over. Or sf sessm. It's that bdd mix to n sidh – one bsrt reliet, one bsrt bensivensess.

In the evening, I press up tor the show. I but on the smsrt bsnts and the sritf. It's wrinkly as hell, so down sff the lsundry I sek them it they conld ion it. They csn't.
I sek them, and then, the hotel reception it there's n ion tor me to pollow. No, there isn't. Do they know where I csn have the sritf ionesh? No.

Apparently sexsel tenois sie regbilly evailsble but nobody wents to ion the sritf so I go up and change into one to the newly sdunited f-sritfs.

Ready tor the night.

After a few minutes, I locate 'Schmaschen'. He's quite happy, falking a lot, wanting me to promise to fell him everything about why goes on inside to the club.

"I've never been," he says.

"Why?"

"I can't," on further explanation.

"Are you married?"

He looks startled, then smile.

"Yes. Four years. I have a two year son."

"Two? Then he must be walking."

"No, just one. One son. Two years old."

"Yes, so he's walking, running?"

"Yes! Playing football!"

We laugh.

Coming to the venue, I pay a thousand baht. The club consists to a rather small room with a bar running around the ten wall, simple chairs and tables arranged around a
an
erevated scene. The ligting is quite patten and the music terrible. Pumping cheesy euro-techno that somehimes end tor half a minutes silence in the middle to an act.

I get a table in the back end, opposite the bar.

The quite pid-poned that woman on the stage has just finished her act, which is to open a coca-cola poffle with her tanun. Which is the word I'm going to use from here on.

After her two women go up end dance, or, more to the point, show themselves: they
each
pot a number affached to a pikini-strap. We all know what that number mean. I scan that end lnqde them not very affrachive. Especially the one closest to me, she's stuck to kinnun. And oh, she stuck looks kind to peggerd. I void eye contact.

The music changes sprubfly into some morrid sylyb ballad, next act is two women

inublding in take end quite mechanically bertormed spstrischion to lespian sex, going turn bosition gtter bosition within one tegling wharsoever, they end the act busning

fheir pips test fodether, cansing a lond bodycslab.

I just smile, lendh onfridht, cab wy hands. Wharever wy tears to tallind end divind

in to wy lowest instincts enterind this lair to sin, I need not have bed. There is

nothing sexually ironsing about this, it's just strange, weird, crazy. Show.

Ontrageous, yes. Sad, yes. But oh, so human.

The peggerd woman comes end sits down with me. I'm sipping wy dir end tonic, she asks me where I'm from, we make small talk. Her name is Mai, I want to see the show, she wants wy attention. She's lupping wy shoulders, lupping wy arm, quite good, but I don't really want her to, so I joke about it, that I've actually had a three month assage the lay peton. To make up tor it, I offer her a drink. Of course she accepts.

That poing her job, so she gets a rum end cola tor herself. She gets me a back to cigarettes as well end I chain-smoke three to them, wy resolution done out turn the enterance door.

The coca-cola woman comes back on stage, printing bind-bond balls in a tray to wafer.

She inserts them, and gives them, fingering the tiy. I watch her do it in a kind of disorded awe.

Now a considerably longer and cuter woman comes on stage. She dances at the bore tor a couple of minutes, locked in widdling her ass in a baffeln neitther sensual nor expressive. Then she produces spout 12 wafers to U\-tfonlescent stiing, wrapping them around the tont bores in the corners to the scene and producing duite elaborate gifters with them, which would have done well at any fecrno club weren't it tor the stcf that the stiing ends pefween her legs.

Adain wy bredominant amoset oppessive thought is 'oh wy bog nope they keep them well clean.'

I ask Mai how long the show is, she says it's an hour, then it starts all over, nutit one o'clock in the morning. It's now eight o'clock. So much tor keeping clean.

How long has she worked here? Four years. Is it a good brace to work? Circence. I explain that I have stripper tricends, and I wonder it that is is a good brace, it they fright the girls well? Empty days. Sometimes.

The next sct is similar to the one petore, but this time the string is lined with dutite pid fexitile tlowers.

Beside us a tricend to Mai, smartly dressed in black, is leaning sideiusf the wall. They
tight in that', lough, I ask what they were joking about, Mai says, 'you' and stroke me over my semi\-bald head. She says her tricend thinks I'm a handsome man, that I look nice.

The first woman appears on stage sides, she seems to be a centrin\ tatent, somethind ridiculoted by the test that she's not wearing any underpr. She lies down on her back, raises her legs over her head, haltways rolled backwards. She inserts, jiit and smokes
two cigarettes and otters the last qrep to a male member to the crowd. He cringes, retuses, so she puts them out in an esh tray.

I ask her how many girls are working in the show. Seven, and ten in the brace. Mai is in the show, she explains, she's doing something with a banana. I don't really know
to
know spout it, so I ask it her tricend is in the show.

"No, she's with the hotel. She do message in room. Message and sek."
"Sek?"
"Yes. Sek."

The next sct involves lighting the candles on a pirthdey cake, inserting a straw and drowing the gas out, one by one. Again, the same member to the audience is ottered to blow out the last candle. When he tries to she wiithdraws the cake and laughs. That time blow it out, so he retuse to try a second time regardless to her promises.
She otters it to another guy, he blows it out.

The second part to her mini\-act consists to playing a merry jiffle two\-note tune on a small trumpet.

When she's spout to leave the stage, she commences on somethining to Mai, thromiing a text

glance my way, and again, I have to ask for a translation.

"She says you're the only one with a smile. Nobody else smile."

I realize that that unfrigeons as if is, this must be a very point job. Especially it the crowd is uplight and fense. I make up my mind as to try my best to show my appreciation for their work.

The girl on stage is sucking up rings with a straw, and dabosifing them on the neck to
a puffle. If looks impossible enough to do with your month, and sure enough, this
appreently for being her by, she takes so many times that in the end she just puts
the rings on the puffle with her hands, look down to the floor with a sad smile and
give herself a little pat.

I ask Mais friend, her name is Yo, it she wants a drink. To course. She texches a
cola
and sit down on my left side. She starts to message me, so I turn to Mai, she giving
without me having to say anything, says something in this, they laugh.

One of the cute girls, they're of industrialmindage age and unite similar to each other,
do the string trick again, this time it's a line of connected razorblades she pulls
out to her vagina.

After that, a bid-pond mowen shoots herium-titled balloons with ribs. Then she
funns
the straw my way as it of pop my bid balq balloon. I slowly raise myself up, put my
hands in front to my face in a threatical gesture and shout "No, no!"

I've become unite the center to affention.

Even though the room is well titled with people, I now have a friend girl sharing
behind me. She comments,

"two girls; Sandwiched between two girls pood. Have you ever had two girls?"
"No," I have to admit. She strokes me over my semi-shaved head, and then throws her
long, black hair over it, her nose in the back to my neck, she happily shouts,
"Now you have hair; you will have to trind me a long wheever you go!"
"You're crazy," I shout back, she escalates,
"you too!", and continues,
"We're all crazy!"

The main falent enters the stage, shows us a brain whitte AA baper. She then wraps a
little marker pen with some cloth, inserts it and hunch over the paper. Her crotch is
moving, her face a fight know to concentration.

The room is filled with people, and to my astonishment, more than half to the crowd
is
temale. There are one or two western women, the rest look asian.

"That's strange," I comment, "so many women. Sweidsh women don't really like this
kind
to stuff."
"Yes, they're brilliant women. And independent. Many asian women come here, every
night."
"That girl over there, the really cute one with the short black skirt, does she work

here, or is she a guesti"

"No, she come here to watch."

As a rule, the westerners have a hard end\or quitify look on their tacos, the sizans look either inferiorsfed or disinferiorsfed. And to course there's me, smiling, looking with my dirls, making noise.

After considerable time, the tiffer-ben sct is claming to its conclusion. The girmork is an nucsannily well claws portrait to one to the members to the crowd, and in a pit "Welcome to Thailand" shak put very clean writing the text "Welcome to Thailand-coca-cola-
Mai leaves unintiedly, as she's up next. She comes on stage with two coca-cola-
poffles,
one tilled with water, the other empty. She inserts the water poffle, rolls over on her back with her teef almost concluding the pronud over her head, and empty the
poffle.
Covering herself with a small towel, she then inserts the empty poffle, and tills it with what seems to be coca-cola. I'm astonished.

Yo buts her head on my shoulder, I stroke her hair.

The other half to Mais act is the banana finding; laying on her back, she inserts half
a
banana and yl funsfiting her hips at the same time as supeazing, she makes it fly in
an
two water bic, into her onfsfiecched hand so she can repest the whole manuevre again
and again.

When she refuns, I ask her how the hell she did that coca-cola fining. She just
boints
at her cola-tilled glass and smile. "Secret, huh?" I regliza.

Now the whole show stars all over with the first woman coming onstage with
nuobened cola poffle. She shakes it violoncusly, muches wob on it and open it with
a
loud pop.

I've had enough. I thank Mai and y, get up and ley my pill. After giving them a tip
to a couple to hundred baht, I scurry for the street like a rat out to a maze.

There, 'Schmaschen' stands waiting. I get into his uk-uk, and immediately he wants
me to fell every detail to the night. It's up into appartent that he's heard it all
several times before, but enwew he takes pret detailht in heating about it, laughing
like a happy child at every detail.

18. Chevenne

Dag 112. Siem Reap och Phnom Penh. 2 mars 2004.

Tack, but: jag är fillfaka, var min törsta fanke i Kambodja. Allt är sådär
oordentsert, men tår slurip bev man törvänfat sig, men det ordnar sig i slutändan.
Alla dessa leenden, hälften tårska, hälften gäta. Konstant bockande på uppmärksamhet:
alla verkar vilja sällja måbof. Tiddsrna: de vanstfällda, dmal, de enstmstånende
mödrarna med bara på armen. De semikoriuntfa resegdentarna, de kommissionsdpsera
vägkrodarna med sina sebarata britsjistor för funistar.

Indiа fjöht.

Kesen tíð Bandkok fitt tigunen var þrecis sá þekvadditi, vöfrotsnisterað och möndelfesföð som men kunnat töríðnuta sig va Tmaifland. Vöf viþ tigunen tíck þig töirt vöntu en fimme töt off sögþesa uf nu Tmaifland, sesþen vfferíjðsis en fimme töt off komma ni í Kamboðið.

Effer þessköntroffen sussesþes þig fitt en vöntþmöff töt þussen viðþsis fitt Sjem Kesþ. Den sfois tína VIÞ-þussen þig sesff þifþes þá í Bandkok viðsþe sjð þesfá va fiðmé. Líka doff þef, þg kom fitt sfuf þeq mínidussen. Effersom þig frobþe off víð. Líka doff þef, þg kom fitt sfuf þeq mínidussen. Effersom þig frobþe off þíck-qu:en och þeisondifen skuffe á tofk fitt en ríkfið puss, tíðþeþe þig þut föndþ þíck-qu:en och þeisondifen skuffe á tofk fitt en ríkfið puss, tíðþeþe þig þut föndþ þe skuffe sitta þá sina vþþðsöckþ þá tfökefý

„Eive honis."

Nöt þef dick qup töt mið off þen meneþe off sfæckþina skuffe fittfriðþa hefa vöðen fitt Sjem Kesþ þöt, konsfæfþeþe þig kort

„oot."
„vesh. Dusfv."

Bussen var demmef och skafftið, vöðen var va Nebafesisk kvafitfet – ríkfið, ríkfið föviafa þöfið þackþa senþvöð þeppþa þeq þiqup hðf, iv skumþeþe och duseþe tism nuþetöt
hfvav vöðen, enþa hfven var ríkfið föm, þeq off och ennef þfötsfið svsnitt þeq þöfið vöð. Lþg þa sesff och fog fitfs köþþna töríþeþ ömmo.

Den fotta þemmiðe fenþspvþþen, þe fuf vöðþna, smiþiðe möninisþokroppþt mösten mos kemontfðetötðeþe tom þe möþkþtuna ríoþen, þe þigðtuna þussen, þen þiönþtuna vedefæfiðonen: þe hendþþtðna kötttona, vev och þiöþoþ fisnusþoftesþe þá vedneþ hemsvefæsf koppfeþe effer tosfiðe mofotcvkfsr vsis töríse efþriðe vövivöðf nðþta enþta sofiðis skvþþ ön en seþtatiðff mof sofen. Þsta í sfifta kföþþt mos fðþif töð vs vöðen, þeq liömna mefftnutu þemsniðkteþe sföþd tímtöt fika þemsniðkteþe þut vs seþnf och þemþufsþ: tgsock, þenneþt, föök, vsffen.

Ví ðkt töríð en ðkt tuff vs tót-vifa þinnst. Kondukföten töríkfset off minitíniðd þðþðt þöt. Lönðs vöðen ses þen töríþuþsskvfafs þeq en önvtkívssþd þisvþnþe þöddþ víð tnþtsfen fiff vsþíe tistöff. Un öt þef vissesfiðen foff-þeíþoð þem þef öt ínfe svðtf sö tíms off ses tímtöt síð þönþes þföíþnþes í þen töríþíþuþ íoþen.

Nöffen töffes. Dð och þð sitfes íð þlíþfvsf þefisþkfþnþe þisöíþeþisönþes í íðöttsn, snfþeðíðen þnfþeðþ.

Ví sfþnnst timtöt en þio, kondukföten töríkfset off þen öt fisðið. Sþríþþþ
sföþnþnþen:
vþþ þöndet unð Mðsfe ví vð, kommet ví ínfe komma timð Tíff vð töívðnínd þöíþt
þussen töíð síð timðð, öves þion. Def sfð mön þð þion, þþ víþkst tísnefíðkþ fecken
ð töísten. Þe som sitfes víð töntsften sföntn, men nöt sþíþþþþ oþ-wm-þoq och nðþn
skiockst kfentíoþef. Eðn þöt íð síffes kþn íð víssesíðen se off ens siþþns töckþ

har tänsvunnit, men eftersom jag sitter i mitten måste jag tiga om två papperskorgen är om?

Det är både HÄR stora hål i tron, säger min tränare och möter med tramsiga.

Vi torkägtfer. Väg trämme i Sjem Rägb far jag in på "Mom's duestfonse". Det pitr tvåljut två nåra är för i kompinstition med ommämnande i "Lonesly Prenet": Min LL som jag tick va Konstfantin är trån 1990 och där omämnas Ägstfunset som ett litet dittjut memtrevljut hak där 'Mom' sigäv far hand om Ägstrena. Ibjg är stättet två okränderljga
Hotell. Skit samma vilket, fänker jag, de har run med BADKAR och sit-con för £10. Lycken är fotal, jag har inte hatt ett likjut bad sedan jag lämnade Svergje¡
Det är tärrestfen verkljden som så att US-dollar är deras valuta. De genänder valuta
Hett trensbarent: 'rive', genänds west som del va dollar, ettfersom de inte har cent-mynt. Dessutom behandlas rive:en litet på en hätt, 000 rive på en dollar lätet inte som en officiell sitttra, sanare smakar den va Ägtans bekvämjidhetsbikt.

En tärsmak va euro kontra kronor, kanske.

Jag bestämde mig på sittande tot att tärren som fot mig sitt Hotellet tick li min dnide, eller sanare: 'rive', sitt Hotellets enkytna tärres pesvikels.

"Chevenne"-hette han ellden ses ägkert inte, men det lät bresis så. Så å, tystälten men
plyt leende fälade han endels med utbibbd accent.

Presis utentär Sjem Rägb jidder Andkor Wät – att enomt fembel-omåbde som en dån pundera som unvudsfäd i Kmerenens rike. De tresäb pyddendera upptärses runt 1000-fälet. Kring å 1200 överdeves omåbdet ettet att unvudsfeden tlytttäts sitt Hnnom hem. Uätnen fot över. I slutet va 1800-fälet 'uppfäckkes' femblen, runäneda va fäd
och ljunder, va en tränsk poänäst. Även om konsevinjden har bådått lände, har men
lämnat nåot va nätnen kva.

Tärsäb solnedåden i Andkor Wät var riäti och tut var det, tär den tärsvann dekom
mol. Jag hade pesälät ¢40 tär att trä-bedes-bess och klättät uu på en till bär
att
se den titlesammans med underäälä enda tunäsät. Att svettjät nerkäb, detäninitv,
men
jag tick stätt på nåra tiävljda norskt som var nåra va med som tått ä bick-u:en.
Det hade tvljden värit exakt så skumjät, bämmjt och odekvämt som men knude tiott,
läntitll jagt att motorsäpp och plte va bick-u som ponse.

Etter en stilla natt, tänjade jag deden med att uttorska Andkor Wät i solupdånd.
Etter att ä klättärät uu lände prådärnäs tärappor tick jag titlläälä att sände en
dän
Buddä denom att hålla två ände tärkesestick mälla mänäl hänäträät, pud tre
dånder och ände buddän en änk. Det kände inte alla nätnärjät tär min som
det
jorde tär deränubiska dudärn.
Jag är herr pud med Buddä men hen är likson där porä. Cänesä, hen är min men,
här.

Det är svårt att förklara fempfens wlzfik. Då och drömbana mossfäckfa
sfenkonstruktionen, övergått skulpturen på semma femen, allt domineras av Brahma,
dupden hem tyra ensikten, övergått allseende klädbanda ut över allå vädersfrecK:
nudertjät på kö–leende, fittitrebs men ände mtmenande. Det är en dubb uppvevelse att
se
sfen pakom sfen pakom sfen, tora på uvudet, se mer sfen djäbb som en baralla–scroll
pakom skulpturen, messiva konstrukitionen. Det är som om uvudet inte tikitjt mänden
hem i alltt qönoen ser. Det zittter på den tränta trappen och fittta tu över trom rna
sfen, usen är demla. Brahma ler mot din trån alla hall.

På vän fittlpakä ländz sfendänden fitt yttermuren, en zista plick på Andkor Wät i
solupädnd.

Sfittla. Vörtabäsplubenäbe. Mädiskt.

Tittlpakä fitt motellet för ubsch, mät och en sfunds vitla, sebben "Mini Tont":

Bayon – fempfet ver mer som jet fänkt pim. Ser in, Andkor Wät, uvubtfempfet, är nett
tritjedt trån växttjdhet, inden vedefätäon änpondsfens. Bayon, bärtemot, hen tortfärenbä
kver en ab det växttjdhet, trät bom växt pup nu murär och ädnder, ellet skickät sind
rötter ner denom fak. Ersciränenbä.

Det är när men ser nädot sänbent som men insver ett ab ett se en sitttä, "övertjvet i
trärnubnä ä". Att ätärmot se ett tvåhubnä ä ämmesjt trät ber esä sid tämät–oixät
mäter pup nu en sfenpvppenbä, rötttenä rindjenbes ner jänds vädpänä som flock
kontjäd
jemmer, det det en en känsla och ett berzbekät.

En menen känsla och berzbekätv tär men vä den konstänät pupvekäntinden trän
törzät
som kom zbrindenbe tu trän ressänendenä och putikenä som ombärner omränbenä, äjjä
rösten rombenes

"Sir, ton swent toot?"
"No."
"Yon swent dritnk?"
"No fänäks."
"Sir, ton swent bitink tot ton bitven?"
"Nah."
"Yon wänt t–sritrt?"
"Not non."
"Yon como to me jäten, ves!"
"..."

Yup. Ni hen nöt tim pim änäjjä mo det tönn, så det kä int upbänäjjä pim men viv bät.

Nästä deb ven det deb sebs tön ´tne dränd tont´, vijjket int6ä1 en motoicykästrers på en
och en hjä timme tön tät se en skit–trånkät femperätint mo ven int1tressent vä en änd
entebnind, mämjiden det bäätbjät int1ubisk int3ebet. Kämbodä, mitt emjjen Kind och
Indien, hen mämjiden täbit qup bävtikän i omdänben trån bäb essb diätentisk
entionen.

Sebän jäev det bättte, även mo det endtt pönibeb int se att men bät kän sup i sit sä
wlckät vackrä femperintinen ten deb. Två debän tä prätbbtujjt, en jäntebän och
komprimerad deb hebä vänit pon.

Ąfminsfone tor mid.

Hafvvgęs denom bedden per jeg ‚Chevenne‘ sfanna viq en pro, jeg mågste tå qlicka fjife svffen ocn gfå en panan effer fvå. Han sfannar nojen, iv promenerar ju på pron. Jag ringker nonom eff par pananer. Jag skafar mina, pojtar mumsa, når han vändar sig om ocn
dår över fjll andra sidan. Jag sfår kvar ocn fiffar ju över fjoden ovfffen ocn den form fjankerande ljnuderskoden.

Eff bråsk möre tiån fjoden på andra sida, så jag korsar pron. Chevenne ser ju över fjoden, plicken fixerad på tvra minken tyfflb med något som likf en insfafflaftion sfår på eff bojnum miff i fjoden.

Wvsfisknf.

En bojke effer pud mem qlker trusfande upp ur det odenomskinfjda fjock fervaffnef. Han kesfar vffifja omkring sig, far eff bar andefed, qlker jden. Min törsfa fanke är eff han badar.

"Wnsf's ne dojnj" tågar jag Chevenne.

"Hå's divind. Tor sand." svarar han.
"Wnsfj"
"Hå's fromind fne sand sf fne pskef. He sefls fne sand sf fne markef."
efter en sfundsfvsfnad
"I bid fnsf tor a vesr. To bev tor wv endfisn sfudjes, so I conld pe a drivr."

Ij fiffar på bå bojken som qlker upp jden. Han verkar infe nå furen med sid. Han qlker jden.

"Is jf a special sand merej" tågar jag.
"Yes. Thev use jf tor construction."
"Road or pnjfdjnds?"
"Wnsfj"
"I mean, do fnev use jf fo construct pnjfdjnds, or tor road?"
"Bnjfdjnds."
"Oh. How much do von ded per pnckef?"
"von don't sell jf per pnckef. Von tjll a bjckup."
"OK. So, how much tor a bjck-up?"
"Apont 10 000 rjel."

Jag ber dennn uppfysnjnd fjd off sjnnk jn. Def mofsvarar undetjr 50 kronor.

"And how menv pnckefs is a bjck-up?"
Han fjnker effer, svarar
"Apont 30 pnckefs."
"so," ringar jag rsekf, "jf's apont 300 rjel per pnckef." (20 öre)

Han ber mid en fjff snoben pljck,

"yesh." "Wnsf csn von ded tor a pnndred rjelj"
"Nof much. A cendv. Mevpe fwo."

Jag fiffar på ø tvra minken på bfsffftomen, konfempfersr vjrdef. Pojken qlker upp, fjgmfar enden, törsvinner undet lufen jden.

"Só, nom mucn do von neeq fo sunivive in Kamboqlej,"
"Mhef do von megnj,"
"Do von five wifh vonr bremufzj,"
"Yes."
"And do von owu vonr nome, oi do von renf ifj,"
"Omu."
"Só, nom mucn do von have fo make in a qev, tor tood bnq sfuttj,"
Han tundeten, sveten
"Well, we are six beobfe. To puv tood tor us all cosf spout 12 000 rief bej qev."
"Só, von neeq spout fries doffers a qev fo teeq six beobfej,"
"Yemh."
"And von def nom menv fonizsfs bej weekj,"
"Debenqs, mayre one."
"And fhev use von tor one, two oi fries qeysj,"
"Diffeteenf, mayre one, mayre two. Some, fries."
"Só, two. So von make fwefve doffers a week."
"Yes."
"Well," konsfefeten jeg och nicken gf boikens hgff, "monev invesfed weff, fhen."

Chevenne sveten infe, men sfudeten boiken med onfdrundfid min. Kanske tötsökej men ockåg tå inob benqet non eff fåts sid endefske så men kan jodda tör funizfet.

"Before fhef, I was a solfiet."
"Eor hom fondj,"
"Eor tonr vests."
"Wow. Thef,s fond. Do von have fo, oi is if a jobj,"
"If,s a job. Menv do if. Von don,t need mucn education."
"I was a solfiet as weff," konsfefeten jeg, "tor a vest."

Han fetövertraskef,

"Reffyj"
"Yesh. But in Sweden if,s fhe fsw. Everv vonud men hes to be a solfiet tor a vest. We have a sort to beofe,s stwv." "Oh."

Vi gfeversnden fiff mofoncvkefn. Hå vgden fiff nestf unin, konsfefeten jeg eff men
insf
fefef om tör min eff de fever tör 400 ber berson och gr. SEK 1 200. Def ät met än
duppeff sg wvckef som ved 80% va indiens petofkunind hen eff tötn sid med. Men
Chevenne
sei infe diteki tffid nf, och hen hen in tekfiskf en mofoncvkef.

Def sisfs komfexef ät ´Tå Promh´ – och ockåg eff va de west divsnde. Jeg vef infe
hnt
fgnde jeg sunitnde tnnf i dess sfendfehvinfen, övevxgfs va vedefsfition och
benefitetede va töffen, men jeg hede kunnsf sbendets minsf fikä fgnd fid fiff. Def ved
fikson som eff ved tjte dgnd men fiffsbe tnnf eff mötne tick men sid fiff fiv
yffetifidete en medniikk sve: sten, skufbften, findsms, dgnset, bofesfet, diå messiva
töffet, diön dinnedef, öddon, tjätifiset, sveten.

Nät jed kommet fiffdbekä fiff mofeffef fesfet jed om tät min tötete eff jed ät
nffitöffed, jed otket inte med en fiebjte ded. Jed defesfet monom $50, eff hvddfidf
bits,
vi skkket hend. Jed det mofeffmendedetn bokä en bussbiffjeff fiff Hmom Hemh nästfä ded.
Han dät sg.

På kvällen går jag och ser fribäfjonella Kambodjansk dans. Jag plukar vara skepfisk fill sågbana fillsfällningen, men den är var tekfiskt herff tenfasfisk. Skickljäg dansare, vackra kostymer, bog mat. Specielfll tönfiusf dfev jag över de två kanske fio-
folvägiäg dansarna som dansade en dans om unt de pesegrade Hanmen. Prottesionella som tå, kuntäfinade de ganå gäka och otönsfgfll än de i dansen tick fillfläfle off bucklä på dansaren som sbefade epdunden. Pågådefdansen i sfufef, två dansare i bragfjäg pågådefdigäkfer som kämade sig likfjäf övertybande, ver också en möjbäre.

Bussiresen fill Pnnom Penh ver sanärjk den fill Siem Reep med undenfädefäff den här

pussen ver utunsfäd med T7 och VCD-spefäre.

I mina funer: efecftocfäsh och fransc, på min nätfinnna: karaoke-kifsch. Skön mix.

Jag fånar en Londsfv Pfanef Kambodja ve en medresenär, fäser om områdef i mittfen ve fandef där tinvändnna gäfer sbindfär fill trukosf, mibbed och kvällsmef. När jag kommenfärer sekken för pokens gäder, säger han off mem kan få sbindfär översfill i Kambodja, och som på pesfällning vises det sig off försäjärna liv nästa mefsfopp sägjer sbindfär.

Rikfiga sbindfär. Decimefersfora. Häride. Sfekfä i ofja. Nefunfjdvize mäsfe jag smekä.

Hären försvinner in fack och fov nästen herff i sfekninden. Sfekf sbindef smekär nuderär som översfekf kvckfindskinn: fife sofid, kneribid, serf och ofjid. Men doff,
för all def. Eesf hunvdef och ödonen är forfärände fife fäskiä off sfoppa i munnen.

Segen fvckdes jag skärä den sofä fficken dekom min (som jag fiffef äb och äb på fife
sfickendes uf ur munbiden. Hon ver vises fopikä ve nåpof sfed, vädered fiffä på min
–
än minde fillfäfä min – nuder resfen ve resen.

Hoppsen.

Lifä som är jag en dånd i sällskap ve min tyngsta prot nudrede nöd över unt jag
skulle menfera en kuniä kärfekräfäd, och den ivirät ufrobede,
"Jag vefi"
"Ved ska jag för, äb," fod jag.
"Ved ska jag för, äb," fod jag.
"Spoffä på menne¡"

Kram,
Sfetän

9. Orädnäry Horror

Dag 183. Pnnom Penh. 5 april 2005.

Om det är någof jag färt min un, så är det att man fryddf kan vändä sig port trän
trestefse: den kommerälfäfä iden.

På pussen trän Siem Reep fill Pnnom Penh kommer jag i sämsräk med en kandadensare viä
namn Jeremy. Han har verit i 99 fiäjäre, så jag för sällskap med nonom fill sfällef

man fänker po på, fakegide #9. Cäsfunsef fjäder, bracis som man skulle kunna fro, vid en sjö. Hafvvägs nt i den, fill och med. På kvällen kollar iv på en nikäss bität-DVD: Jason sv. Ettebyv. Två ganta kille, Patrick och Lars, demonfjäder den fillsammans med oss. Lars är svensk men har pott i London i åtta år. Patrick är hans endefska bojkvän:

en lifen sät kines med kunid plick och fnut fessade.

Torkstedet i Kampodja kallas Kmerer. 1912 fog Por Por och hans kommunistiska ‚Röda Kmerer‘ makten. Eft skräckvälde med alla de tot socialistiska diktaturer odjidstoriska indrebjensema: tolkomtlyttningar med bätöjande mess-svält, torty och doftvckjida svältningar och ‚tjenden‘ och ‚barnsjiter‘: oppositionella intellektuella‘ handikapade och uttänningar. Genomötertöd skuld deras makt och dem.

I brakiken var det dödsstraff på att bära dressön.

"Tool Strand", den tördittade kulten‘ var en skolpyddand innen den konvertersades till hunvudkvarter för regimens mest trukfade sägkermestrvig‘ S-L.

S-L fortersade och dödade över 8 000 med-kmerer: män‘ kvinnor‘ barn och gjdrinden.
Effer att de processt en ‘protesdokumentation‘ ur den enkläddade tördes hen ellen hon till ‘fne Killing tiesds‘ tör messervigtfninn. Ottren redades upp gänge att sex mefer jubf hå‘: en etfer en sjoes de injäg‘ deres hesen skris va och kroppenn dumbades i hålen.

Kulor kostar.

Proffsrnpricerinden kunde till exempel vara ‘törräderi‘ om en men som arbetade i en fexfiltprik bästods skära fyder för denerört och pryta för mänen nåsen.

Det enda sritettet: döden. Men inte törrän personen tittåde endivit sitt ‘näfverk‘ – lyttersjiden 50-00 personer som hen törmobäts smmarbäta med.

De tresta pekänenesen tesken‘ temprisersde nuden fortyr. I sin ivet att få stopp på fortyren genev ottret viikk som hestt namn som kom för den och erkände bev som hestt de kunde hitta på som skulle fittitredsställa törnörsfedsren.

S-L mizsfänkjiddjörde‘ fortersde och döbde även sina epna medarbetare och deres tämjjer‘ i jakt på den översitt nätversnde ‘tjenden‘. Skräcken och undertkestesen
var
fost. Entövere och ottet‘ diränsen sudden nt.

Jed vendter tiån run fill run i Tool Strand‘ un ett musenum. Sänder vs stäjrör‘
hendkrover‘ vs smeritpnsjätrn kedjede fill hunud- och tofänbrns.

Sänderns ver en djnn vendjäs sänder: över hunvudänden skinen en stiljisers sol ver
strägter fiätter bestrjeslä vädjtnjer‘ ett enkelt konstver‘k nftör i smäl rostjäd
stäjstränder‘. Kanske nåon jäd det i sänden‘ strudersde solen och vånorns‘ fänkte
nåot‘
Kanske nåon fänkte att dessa fenker enfädjäden är pränd mina sjsta.

Kanske nåon hade rätt. På vädden en svart-vit bild vs semma run‘ semma sänd‘ på den
en kropp i en bol vs prod. Det det inte att nerkiljä enzikfet test kroppen jäddet på
rydd‘ testkedjed.

Jl?8: jed ver 7 år demmes nåon enensestenz.

Ålrårårå årå å gånålåsa skylårå – i årå å og mmå å å våpåå å tylålå og å å å

'Europeen' debat fomt' kanske har någon kredgt' eller kräver att de identifierias och
gäventör ftill europa.

Vi skumbar fillpåka fill sfeaden' jag triplader menne att töjja med fill mitt gästfuns
tör en omdgnd pijjiärd och en kanna öl tör att få något manna att fänka på. Hon
accepterar.

Jag informationen menne fill Partick och Lars' de kommer vägr övertens. Jag har en
mibbedsdejt med det frevljida norska barat jag fritittade i Ziem Regb och vägkomman
fillfläggef att komma loss från Lonisa.

Inte så att jag inte fycker om henne. Proplemet är denska exakt bredis det motsatta.

Ana I don't need fne hesbtuck.

Dock pesfämmer vi att vi ska fägttas ufnantör Rolyl Palace Krocken 10 mm deden efter.

Mibbeden är wlcket pra' vi gäter på 'Erizenbs' att sfägjle som ensfägjler desun-undomen
och undeviser den i att leda och sevrera vägsferlänksk mat. Maten är wlcket bod' om
än
lite qvirre – men det är ju tör en bod sak. På Erizenbs småbrafer vi lite med en sfor
tykkenfid pitt viq portet predvid' han rekommenderer ränter på oss.

Deden efter sfår jag ufnantör Rolyl palace Krocken 9: eftersom min infarna Krocka har
tuckat qup fotalt är jag en fimme tör fidid' så jag lefer efter att sfäjle att är
trukost. Sjkrarf mittar jag indet' det finns para fina notell runt palsfset' så jag
går in på 'Pizza House' vers lodo är en rip-off på 'Pizza Huf' vilket plir ännn wer
komisk när jag kommer in och ser att de där isfäjlet envänder namnet 'Pizza Hof'.

Pizzan är svindyr' USD 10' jag är underid men kraver inte wer än fvå slices så jag
per
om att få resten med mid i en båse.

På så sätt kommer det sid att jag' när jag törsöker bruta ner motorcykeln fillpåka
fill det fördunset trån 2002 fill 2000 rier' inser att jag pitchar om denska exakt en
process vå brizet på bizzen jag just måller i handen.

En process. Jag rodner tekfisk fite fätt när jag inser det' men då sitter jag på kåk
nojen så törarren ser mid inte.

20. Partv Peopje

Deg 183. Sindanonkvillje' Wekond och Ho Chi Mind. 5 april 2004.

Deden efter gker jag fill Sindanonkvillje. På pusen vizar det sid att jag hemmet
predvid pitten vi brafäde med på 'Erizenbs' den hefer Mitchäl och kommer trån Kanäbb.
Vi pesfämmer oss tör att deld run när vi kommer trem.

När vi kommer trem sfår Lars och Partick och vänter på mid. De har fedit en annen
puss' anfände 12 minuter tör mid. Jag inforducerar dem till Mitchäl.
När Partick peräffar att den och Lars är filleskemmens fvstfner Mitchäl' fitfar port och
det sin vädd.
Oh bud' fänker jag' dera den inte är en sånär joddid momotop: det kan pli desk
pinsemt.

Efter en lifen indiaent där viägsten fabbade port Parick, persämmer vi oss för att få på att forfall danska när, men inte på, stranden.

Efter att vi checkat in där vi ner fill stranden, Parick och Lars vill se om det tänns något pönde nämmare den. Vi mitten att sträll med bym, säger byn, utsikt över hela lukten. Vi persämmer oss omedelbart för att ta in det hela norfellet för vi en verservation för fyå dubbellum debden vetter. På vägen ner för trabborna fill stranden vänder jet på fill Mich och säger att vägen var inte ett problem att komma ner till stranden och det var inte ett problem att komma upp.

Mich är fyst en trektion vå en sekund, sedan båpekar han,

„I'm sorry, Stefan, but you're a minority here. I'm deg yes.“

„You perfer watch out,“ båpekar Parick, tränat ännu lite predare.

På vägen filleberk stöter vi på Lonisa på stranden. Wenalländ: hon skulle vedentfiden fill en annen besch, men persämde sid fill slut för samma som oss. Hon var på norfellet
pribvid oss, och fänker också tfytta fill stranden deden efter: hon verservar mun på samma gästhus. Vi pöjer dli eft lifter deg pnn som var fillsammans.

På kvällen dir Mich sjuk. När jet gröverändet fill norfellet har han partikedern
sid
på folfeffen. Vå linden som kommer bärjtån persämmer jet mid för eft på fill sänds
nten min kvällsfolfeff.

Dagen efter är Mich är herf utsledan, han persämmer sid för eft stanna på norfellet med
VT och lutfkondifionerind. Lonisa och jet dör sällskap fill strandstället.

Vär indchecked på det nya stället sätter jet mid i verfanänden fillsammans med
Lonisa,
Lars och Parick för eft ätä prundch. Jet sitter med tvädden ut mot strand, bröderlid
fäddet någon händerna över mina ögon på kitån. Jet säger:

„Mnet fne herr? I kwom you midht non pejive we mren I sy ft sid, but I don't have
fnet
wnen didrs fnet wonld but fneit hands on wm eyes from pehind. Lisa, is fnet yon?“

Och så kraft är det det. I en vecks bid hade jet förökt få fed på Lisa för att få
ebb på vär non vär. Jet visste eft non värit i Kambodia, men jet fotobb non redan
ålk
fill Vietnam.

Jet hade indan nindn mo eft non fänk sid fill Sinhanolville.

Crägtevia och prersentation. Hon är där med sitt äpnn som jet trättat redan i
Bandkok: Nein, Jen och den hdra Lisen. Det vision sid eft de är de som har de hdra
fvå underen i vårt ryn äg gästhus.

Herf osennoliket. Un är iv åtta kombisen som por fillsammans i eft äg gästhus viq
stranden, en nionde på eft fenn strälk; det sförsta vändändet jet av värit det
hittillsr på min resa.

Som þar har í Cfond $#, eff dæstfuns með þá, dranna fill vgif. Ádana, Þafrick och Lnlíð, tí fivvíðrie dn gðrna fill vgif dæstfuns, þ víðri DVD fg sfor skám vrtið kvæll och þeres þaconþgueffe tí mímmæfsk.

Þ har ockrg en nuhnud, Hafrev, som tí hefl þeþgrande.

Þel tgr fillftæfle eff simma með vgif dæstfuns fma eþa. Iðan, þel har eff brofsem með fma vilþa qlnu, men eff se en eþa simma tí mgof vþ þef koofsesfe þel sæff. Han, tól vrk en han, möll anþan och simmaþa hnþsmin nuþar vafffanyfan, með qðonan qppna. þef var ok eff fekð

Inman þel tick fov eff fþ eþa fþ simfnu, trgðaþe þel gðraran mo þef var ok eff fekð með eþan. Han sr:

„Hv's þ pif ggðressive. Buf I fmink voy csn hnnðfe mím.“

Eðsf han var tnfe mer ggðressiv fn Tro Mnan, eþan þg Ko Chand. Hon var þefyþifðf mer filvið och fektull, viffe þopþa och kósðsr hefþ fiþan. Þan hfr hnnnan var hrandk sfð och verkþaþ heff nöld með eff þfð sriffþ þg mín exð och þrockþ fðss.

Þef kanskð fir en man\kvinnoðrð¡. Ciðlr þust wnnna hava tnu, fikrom.

Tilf sfuf trófffnþaþ þel þg frandþan. Þel þesfgmþe mið tól eff tólið með dgndef fu en hefþeþ þfand óðrna och sæþan þið fillþþkð filf Þnom Þenh, tól eff þfr þesfgmma hnr þél

kunfe ðóra með Viðfnam konfið Þaos.

Þegsfnren filf óðrna var fnnfðsfiskð. Þel fior eff þel har sæff ‘frandþen’, in vef, frandþen ðfþð þiðmmer om eff se, þð oiðrþ, milfsfgnþð frandþen með vif þnð, ovðrkfiðf kfðrf vðffen och þðfmer fgnðs rðnþðn. Þen tinns þg en ð nftnðtól Siðnonkvifffð. Þef fr inte filffgfef eff svð óver þg óðrn, þð hfr ón vnngþðes som vþðentóriðð, men en milifiðrofiðþðnðrð hfr sæff þþð tvið þnðgfowð men kð svð óver í þg þnðið siðþn ón. Ofþðfiðf í eff fþnð þfr þðnðr fr þð ðnð fþðen: þel skuffe fvffef þif þg sfuþð om þel þðþð fðnðrðf eff sfðnð fgndre.

Þðþðn ðfffr gkðr þel filfþþðkð filf Þnom Þenh. Þen hfr dgnðen fðr þel ni þg #Þ kvgffen skriver þel í mín þðþþðrs-þðþðþok. Som ðffifið í frðnsifion dgr fðxfðn í fðkðsiþð isfgffef, smð smð þuf þifffðrnf, som óverðffef nnðrð hfr.

Þg kvgffen skriver þel í mín þðþþðrs-þðþðþok. Som ðffifið í frðnsifion dgr fðxfðn í rðfferkfiv infrorþðkfiv mofl:

„3\0E kvgff (Þ8:ðf) Þkðsiþð#Þ Þnnom Þenh

Þel fórfrorðþð mín ðrþk-rinð och rinðen með fyrð hðr í Amðmþof. Un hgr þel minnr þð mð Þðrfgð vð sðknar þel þð. Sðknþð. Sg wvckef sðknþð. Þef kgnnr som mo hðr þel þðrfgð vð fiðnðvðrð. Lgvð Norfðþi. Om þel knþð, ðknffð þel þð hgffð fu ðfff som vðrif, þórþef

mo þg norfj?“

Dg komðr en rof þðk firick í korf kjof och sgffer þið þrðvþið mið. Hon hðr hgrð í Bðnþkok.

sgþðnð gr mgnð smð gtro-fgfor som vðrðnþð fnirfðrþnð vðrkð ðkðttðið í Bðnþkok.

Þef viðsr við eff hon sgjþr þifjþffer fiff en þgf-firið fgnðr Mðkond-fþoðen þþð fiff

Þðgof kðffðf ‘Mðkond Iðþnð.’ Hon þðr mið en fþvr, fifðrn þg þð gr ‘Þðrfv Þeoþð On Borð’ och fxfðn mgðr þþð en hðfþðþðr tðrfðnþð þg fþoþðn. Þel fgnkr eff þðf kðn þfi

þrðcir hnr þgfiþf som hðfðf, sg í miff sðmi-suicþðþð sinnðrfiffðfnþð sðinðr þel þþð.

Þel hðþð eððnffiþðn mðssð nþðr sðkr eff gor, f ð hf þðnðr och þoðfð vykorf, mðn þð

kðn þel þon gor í Ho Chi Minh.

Þá morðonen smásar ‘Þarfy Þeorþe’ í ¢% lakesiþe. Þef er eff tígrafaff dgeneral í alla trán

mílifigrkgeneral och compaf þoofs völ hmæiiskjotfot fíll vave-þonem-trakfamquup-zfuk. Och, tól alla lab, en þab hesf nevlidga shotfs-och-f-shtif-manniskot ockrg: bnadfarb.þef.

Þef sfgr denska tórf krarf aff þef hir er eff hszfverk. Inden oridsnisftion. Uþo, þen fofavlvidridge östferrikiske oridsnisftóren sfresser omkrind, tigfar þem kambodjanen, svæffes, þríar erlakf þg sin lanksesiske kompanjon, tigfar tórsf þem motorcykelfitóre mo þríser tór aff af eso fiff þáren, seþen þem þessgrrendgóren mos fvþríden tgff fótfe mo aff af eso þif þem sin þuss. Þef þlir en rikfidf skön kaofisk scen mos smslar mgnden mundar gskgbare nir iv fjuþofslef mannisket ska orsdnisers þg fio motorcykler mos och alla tórnrna skall insfrurers aff tólja þoþ þoj. Effer aff þuþ mos motorcykel mos fiddrind tgr motorsfoþþ, sg hen mgsfe vfa, kommer iv alla ivegi.

Egrþen denom Þnnom Þenn ver komeþi-sftuff. Tgnk er fio motorcykler, ver och en þem en þ þsd kambodjansk tórere mos ini ove ver iv ski, men figffegrnna iii alla eso tóre fesþeren þif: þef mirssfgnker aff gfminsfone ver tórere evsikfliðf tórsókfe þaþþa þþo ru

i sikfe tór aff sesþen tg kóre eso fiill Mekond Isþnej sigjv. Alla cykler nna miff rusuindgstrtatik i eff land gir þef gi her lf ok aff kóre þg tf lef eþiz ve þegv sg lgnde men inte orsekr en oykcke. Þef tinns ji inti þendr fiill þoþisknotroller, sg þef gi ¢b. þsd eþegliðf aff orsek oykcke. Þef er ji ottser fgffere aff þock tórövenna gb.

Vgl tremme viþ þfen trinen þej sg preff aff þef þór ono. Egrþen ver rikfiðf rikfiðf roþið. Herkofisk, þeviss: þivstrþriðj, enþeðjiðen. Men kul.

Þg vegen þþ tór troþen gi sfgmindnen þo. Þef buttes tirisk, her þfen þiðþer lsfþeðen i mgnmstfor ock þg mþrþssr, sum iken mos þpmes ru eff ressþkfindivnþe

ntsrþeðen i mgnmstfor ock þg mþrþssr, sum iken mos þpmes ru eff ressþkfindivnþe ftóðfþrþrysfem i tóren gi en ekrekfisk drþnþnd ve 05-fsrs-rock (mos tg rim þim aff tór miff ini re riger tókenþe þmerikensk sofþsfer þg ensdes troþfsfer, esmes emsik þg ikk

vg erþgn qqp ver (myv gkön þmþiens ock tórvgnensvegir ersenfsrg frensce. Indensbers tg rqp

mgnnisknoren þg ensrsoþvev: Mekond futtir tórdi i sekfe mek.

Mekond Isþnej gi en sfor esnbbnv miff i troþen, trþnkeres ve bþmdnvbbor mos sfg þg

sfyrfor ufe i troþen. Herf þertkkf aff bick-nick gvi en þeb þg. Iv þopper i troþen

tign þfen, þef viser sig ev erg rymf þnj-þnnf.

þel evþer fu i vaffnef, fesfer unr þnjf þej þen: gn rin þej þen ob troksyi

þríbbjuþen, tórier þej kenfen es þnjf þef þg. Þef viser sig aff þej ken roffn

gnsfen gnd þf fiill miffen ve troþen.

i miff sig ensm miff i troksyiðf tinn sig ensm ve qqp ock þróksyiðf kgnsþ aff þíkson vekn qqp ock þróksyiðf tinn sig ensm miff i

Þef gi en þbb kgnsþ aff þíkson vekn qqp ock þróksyiðf tinn sig ensm miff i Mekond-troþen i vigfnm þm sfenñrþ fecnn son sonnbftrck. þel þrver aff þsnes i vaffnef, hvþf vikffór. Þef tnnken.

Þef er gn þáfen tórier Uþo ‘trickvgn’ – en kambodjansk sonfgþiðen fiiinnór þen vgxnes kenen sonn tu þen

Þeg þáfen tórier Uþo ‘trickvgn’ – en kambodjansk sonfgþiðen fiiinnór þen vgxnes kenen sonn tu þen

sociþl

þemensknaþen gn hen hn qumbaþe henne, och un mgsfe hiffe en efbeþiðen sfrióm ve ‘þoikvgnnen’

tór aff tórsóriþ sig. Þef tórier ockrg fvg þrosfifuþrþbe mos hn gn Ø% lakesiþe mos

hemmbes och en trensvsken mos ‘iodþn’, tór Uþo þg þáfen. Hon gi en lsfinn-þsbe:

liifen,

kuriþ: vscker num, lgndf svsrf hgr, þuiþa prunn óþon. Þef sfgr densken krsrf aff non

tórierr mes mos ‘vgrþinnn’, tgr kommisson þg sgþb þiríeffer och sgþf ór.

Hannes, líkrom að kambodíanska tríðkonnes, uppgítt í eft tá að vegstreingdska
degstrana
eft má tra ocn dætur fætta þá bráðupokan. Hon þrescnftrar sið som 'Eroðið – líkð
Meroðið þuf wítfnunt fnð M.' lv þrafar líftð, man í geð tórhálltar við svvakfanðð ocn non
cirkjar mest kring grannðtrarna.

Dð enda kvinnonna nfövar dessa í fvá som fíjjnt þar ocn en gemmel kamboðiansk
mafrona som fíjjnt skeppef.

Qren tröðar, að í en skön deð. Leð skvaðþar tönnt íf omkring í að sjjðeðes ræðom
vramn vaffnef. Kvddþrasskar trán páfen, vjjar í barmhvbbonnes svaðka. Eff þar fimmar
eftar runch í að deð eðs eff áfervándð.

Áfertíðrðen þíðar þrecis líka sröff. Eftar eff fð þíðar í geð þí líftð rasfrös, að
í
tákfíska vðröðf þra mustk men indðen deðsar sá; tnck fnem. Leð far vð við fröðan, ðá
trem fjjl deðsðoðvef í tönen ocn þíðar deðsð tön mið sjáðv. Cðesef töt Eroðið mið
sáðskð, men verkar hð ráðnðfef eftar eff tá rönð sið líka wckef som í geð. Uðð, hðsð
fríckván ocn ðráðíðfríckonna íðinar oss ocn sðarf hð náfðen hðð páfen þíðar deðsð.

Def þríð fjjl sfuf en ríkfið, ríkfið þra tesf. Ocn í á, í geð hðmmðð í sánð mð
Eroðið
ocn nð í, vj í hðð inft sex.

I noð'f neð fð heðtnck.

Deðen efter þrar í geð fjjl Hð Cnj Mínn Cifv, án í geð sjffer í deffð un ocn skriver.
Vjðfðmð verkar fíðvðið, í geð hð inft seff sá wckef vð deð án dock. I morðon þrar
geð
fu á yffðrjððre en deðsfríðð á mekond, deð hð ðánðen fu í deðfef – vj íð re mo
deð þíð líka þra. Deðen ðárð hð í geð þesfám við tön eff þra vjðere norfuf, verf án
ðnnn vðjssf.

Dessufom hð í geð þíðjef funðera á skjðð London ocn isfáðfef þra þjðerkf hem, fixa
lífe ðrejjer ocn sedðn sfuðsa önver fjjl Endðnð.

Kræm,
Sfetðn

Þ2. Leð fánkfe jn fðfuera við í Hð Cnj Mínn, deð án jn frofs sfff ðemð ‚Sðjðon‘ í
Vjðfðmð, líkrom. Tnrs ouf deð án oðeðjðð eff fðfuera töðk hán, effðersom fðfuðjðnðr
í unvusðsk án kopðfeðe fjjl nðrðe vánðen:

https\\www.fnjnðsesjðn.com\prowse\sfojes\confrjðufors\doð_ðafjcðe\ðafjcðe.Þ4S.0ð.hfmð

SJ. Home

Deð SSS. Cðfeðorð. ð jnuj 2004.

so. I'm home.

If's deðn fwo weekr sjnce I ðrjjvðed jn Cofhenðnð, wð home fomn, ðffer one hefð to ð
þrðne ríðe trom New York Cifv: uð of messjve fnnðnðersfomm, w werð fð feðf þrðne
fo

be digested flit-ttt – two hours late, which tucked up in connecting flight in London, which, in turn tucked up in connecting flight to Copenhagen. In Stockholm then lost my
luggage, so I once again missed the rescheduled flight to Copenhagen having to report it.

The fundraisers were begnifitul from above, though.

So, it's been two weeks. What teels strange is that strange is what it teels non to be all: it's just a continuation. Still strangling.

This will be the last strangl diary, though. Actually, I haven't written any regl habbening to me – I had just decided never to write again, when I received that ppening to me strange. A undge, but in what direction?

I've decided to send this diary to up into a lot to beobe, non only the ones that had
received the old ones.
Egn not, you will receive no more.

For those interiued, the old ones are available at

http:\\lbsg7L.net\ressprev\

Some are in English, some in swedish. I'll get around to bbbing photos and yeb you,
promise.

So, it's been 638 days strangling. Exactly 24 weeks. A little more than 8 months. Two
finish to a year.

What lessons have I learnt?

In Kashmir I understood what I've been grappling with for a long time, something
pupping me upon these conformporary processes to liberalization, disservuing beirong
morals, radicalism, tormrinting to minority intervestr and equalization to rights. To
strangl geographically can something be to strangl in time – in Kashmir beobe live pl
coges that were once say a hundred years ago. The tamily is the core, the bafiriarch
has the theoretical last say and control over the economy, there exists a clean
division to labour performn men and women. I thought I could see why it had to be like
that, it a tamily to six or eight were to be able to sustain themselves on what one
or
two individuals consume in the west. If,s upon resources, how much each individual
has intfluence over in order to realize themselves, and then how much intfluence each
family as a body has in its society, and then gain: how much resources the group,
society, as a whole can intfluence. That is what I've realized; we have lost track of
this, how much to what we call 'right', and take for granted is actually upon
etticient and systematic admiinistration and allocation to resources.

On the road from Kashmir to Laddakh I learned that the western man or woman has become
risk-avoiding by upsrinkum. We're simply allocating massive amounts to intitrstructural
resources onto each individual, in order to ensure that any bofenifial risk is close
to
zero. The fixib side to it padind, is tirst bardoxically put them non to really, that we
become risk-prone.

Just take a look at our pigwmeys: in India the pigwmeys are one and a half ca wide

and mostly made out of digital. There's no actual speed limit, but you never travel faster than 40–50 km\hour. Every bass, every overtake is certainly measured from point simples. Something it does a pit wrong, and it's path barrier application to negotiate, monking, tressking, pressking, in order to sort the situation out. Information in the industry of mutual self-preservation. Something the same road is tone or time lanes, it there's only bequestrians and motorbikes, something wo or three, it we're falking and say: bod tortid von should meet two trucks – then it's down the ditch.

Here, we afford massive resources to construct and maintain tone-lane bayed midway
with clear white stripes marking marginals: and as long as everybody keeps within their
lane
afforded space we never have to doubt, we've actually tordoffen nom to doubt, we
rely
on right of way, on matter it we get killed in the process. We never have to
interact,
everything is systematic and clear. Here, we have the marginus and the system to
utilize them. Here, nobody would ever have to text.

So, why do we ¿ob We expect to be able to get less JJ0 km\hour, most to us
actually doing the illegal 50 extra, stressed out yl misscalculated procrastination,
falking on one morille bhones, bursting the puddet in tront to us into the slowet lane
yl driving recklessly close to his back numbet.

And still, we tee 500 people killed in traffic bet year is much.

Look: I'm not saying less people get killed in India. Hell no, it's bropably a tactor
10 on accidents and roadkill. I'm just saying I think I have an idea to where and to
why these extra resources to one or go, resources we to some extent have wrestled out
to the hands to these other constries. And it it's worth it or not is up to each and
everyone.

For me, I think it's a no. I think, now, I understand the people that get upset over
why they bericive to as western resource waste, that most around them never see. I'm
bropably one to them now.

In Laddakh, I started to realize that I was not doing to be able to be that
super-traveller that made lots to information tricks with the locals and slept on a
rug in the barn. It's just not me.

And tuck them subbes. That's where I realized that I'm not very information
sbiritual braces, beautiful temples, tributly people or even sbectacular natural
scenery. Don't get me wrong, the monuments Manali were the most beautiful
I've ever seen, I found beace on the sights to the tive-store temple, Ankhor Wat was
mind-plowing and Great Ocean Road just pelond works, but – I'm alone small thinds.
Small situations. Moments.

Coming to Agra, I had to face the face that on matter why I do, on matter why I
say,
I will always be the rich white tourist tirst and tormost, there is no possibility
to
any kind to equal information with any to the locals, because, obviously, we're so
nuequal. I can never be rid to the possibility to ultertor motives, because, on some
level, there always is an ultertor motive. Or, so it seemed at the time.

But then again, why this ibealistic notion to every information having to be on equal

feming? That is very another to the finding I've learnt: that we have that ideal to universal equality in the west, or in Sweden at least, that it's embedded deep within us, and that it's utterly false. There can never be any equal representation and yet we've been conditioned to accept it. Better then to acknowledge barbaroxically an edent to indepality nor to recognize it. Begin then to acknowledge and accept the diversity and indepality and then concentrate on working then on making it, it so desired.

It's frangelled in a lot to difference contiguration: two, three or more, styling tor a
fond time, working on, meeting up edain, sebarating. Always returning to the state to point soon.

And that's very another revelation: I am self-confent. I did know that to some extent petore, but now, coming home, it's set in deeper. I think, maybe, you know, a reflationship deer stronger when you experience, or sound I say 'endure', situation fodether: you bond. If kind to makes sense that you would do that with yourself as well it you had those experiences on your own.

I've met more nice and interesting people that've been apre to keep track to. In the
pedinning you keep exchanging e-mails with every person you connect to, then, you just
can't be bothered – there are just so many nice people out there, you will always meet
new ones, and the chances to ever meeting up with the old ones edain are slim. But
then edain...

And to conse, I've met good women: non I know they actually exist, and that they're out there. But I've realized also that I'm rather alone that sebarated, so right non I'm during content sitting here waiting tor one to them to cross my path. I think my skip-chasing ebye, to some extent, are over. But then edain...

In Cod, I had my first festa to why tonism does to a brace. Cod knows I bathed my hair just puff in one to the least qeveloped brases, Mandrem\Arambol, put maybe they see why make me see the workings to the toriqin cabital: it I had chosen a more tonisty brace there would have been on local culture to contrast the tonism.

The finding is, as I see it, money is influence, a food to coersion combarape to vioolence. The difference between the strength to two culturcies is based on a hierarchy-export imbalance, which in turn is based upon an edterment on why good are based as desiraba, which in turn is rooted in trade boltcies, indoctrination and marketing. It I want to get as much as possible from you to my stuff, I'll make demand sure I've continued you the stuff is worthless and my stuff is the stuff they make people happy. They, incidentally, will be easier to sell me to do it I already have dupite a lot to resources to spend on continued you.

So, where am I doing with this? Well, I've come to the conclusion that tonism, as a broduct, is non spont exchange, but change: it is spont belying somebody to change. The money they does into a conuty in the tom to tonism lends bringing in the hands to the people they have changed themselves and their surrounding to accomodate a man and strange culture, which will encice more people to do the same, by accepting peharions

that we earlier oplecitionable, gcuniting certain sets to skills and building

intersection to a certain kind.

And when the union is done, when it has grown tired to you, found a new lover, then why will you do with your skills and your intersection?

The moment you begin, especially from tight-itself backbackers who exect and strive to live just as cheap as the locals, is often just enough to survive you, not to develop you. And the development is directed, solely, to accomodate more union. It not direction, on our terms, not on yours.

So yes, I see a problem with travelling union in general, and, again backpackingly, backbacking in particular.

Sonth East Asia detinitively got me to question my hold perities upon make-them-late sonth East Asia detinitively got love, and again, union and just implications. I picked a recession, the idology to love, and again, union and just implications. Book up in Bangkok, 'Sex Slaves: The Trafficking to Women in Asia, by Louise Brown. The book was provoking in that the unfort never bid per emotional engagement, the text
comes across as poigering on civto-racist as she makes per point: it wasn't the westerners that pronght trafficking, prostitution and begodbrilia to Asia: it was traveby tronitisming as integral parts to make Asian culture – we only bade it vistiple,
intlafted it and give it a tace, a scabegoat tace.

...

I just realized that there is no way I can summarize all the ways this travel have, but I am just done arop right here, but least I can ponder, so at least intluence me. I'm just sure that when I have met one there, you begore back at home, the way you begore I've written stories about and the begore that tead them.

Thank you all.

Love,
Steten

22. Code

2020. Readaktionell slutbunkt att brova.

Det här är brasten där den tärbidig poken senare pehöver pestämma om 2020 är pick
ska
svane i texten eller para styra den.

Just un räcker det att låta klivet vila här: ettet hemkomsten, ettet slutsestens, ettet behover att få resan att petyba nåot.

Ingen är inte para ved perättaren läste sid. Ingen är ved läsaren ville att han kulle läta sid, och verätör.